

Ο ΦΑΝΟΣ

τῆς Κεφαλονιάς

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ, ΙΣΤΟΡΙΚΗ, ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΗ, ΣΑΤΙΡΙΚΗ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ, ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ

Χρισὸς Γεννᾶται, Παπαντρέ! Που μάχη λυσσαλέα,
σὰ χριστιανὸς - χριστιανικὰ κάνεις... Καραμανλέα!
Κι' ὁ χριστιανὸς Καραμανλεὺς μ' ἀδελφικὴν ἀγάπη,
ἂν ἤμποροῦσε σὼβγαζε χριστιανικὰ τὸ μάτι!...

Χριστὸς Γεννᾶται, Βουλευτές! Κι' εἶθε ν' ἀγαπηθῆτε,
γιὰ τοῦ Νησιοῦ μας τὸ καλὸ!

Κι' οἱ τρεῖς ἂν ἔχετε μυαλὸ,
κι' ὁ ἕνας σας τὸν ἄλλονε θὰ πάφτε νά... μισήτε!

Χριστὸς Γεννᾶται, φίλτατε, Κωστή Μεγαφρυδέα,
πού παίζεις.. παπατζήδικα τὸν γέρο Παπαντρέα!

Κι' ἄστρο λαμπρὸ σὲ ὀδηγεῖ νὰ μπαίνης στὸ Παλάτι,
κι' ἄστονε νὰ κουρεύεται καὶ γύρνα του τῆ πλάτη!

Κι' ὅταν κανένας ὑπουργὸς σου μπῆ λίγο στὴ μύτη,
νὰ βλαστημάς εὐλαδικὰ,
τόσο πολὺ χριστιανικὰ,
σὰ νᾶσουν πούλιο βλάστημος κι' ἀπὸ Κεφαλονίτη!...

Χριστὸς Γεννᾶται, Σπύρο μου, κολέα Μαρκεζίνη,
πού ρέστος ἔχεις μείνει!

Κι' Ἰφενικὸ πολιτικὴς Τριγώνου τὴν... κεραία
κρατὰς ἐσύ, Σπυρέτο μου, περιφήμα κι' ὠραία!

Κι' εἶσαι σκληρὸς ἀντίπαλος τοῦ κυβερνήντος Κόμματος,
ἀλλὰ κι' ἕνας ἀόμματος!...

Τὸ βλέπει ὅτι γεύεσαι ἀπὸ τὴν... ἴδια κάβα
καὶ μᾶς περνᾶς κορδοῖδα ἢ Σαντορίνης... φάβα!

Χριστὸς Γεννᾶται, φίλτατοι κι' ἐφέτος θὰ σὰς πούμε
κι' ὅτι ζυγώνουν οἱ Γιορτές π' ὄλοι μας θὰ χαροῦμε!

Ἄλλοι μ' ἀρνιά, κοτόπουλα, γλυκὰ καὶ γαλοπούλες
κι' ἄλλοι μ' ἀγριολάχανα καὶ τσακιστές... ἐλοῦλες!

Γιατὶ μᾶς τῶπε κι' ὁ Χριστὸς, σ' αὐτὴ τὴν Ἀνθρωπότη,
νὰ ζοῦμε ὄλοι ὅμοια μ' Ἀγάπη καὶ Ἰσότη!

Γι' αὐτὸ περνᾶω μπείκα κι' ἐγὼ σὰν τὸν Ὠνάση,
βλέποντας τὸ ξερόψωμο στὴ ψέξη καὶ στὴ χάση!...

Χριστὸς Γεννᾶται, φίλοι μου, τὴ Γένα Του γιορτάζουμε
ἄλλοι μὲ τὰ χαβάρια μας κι' ἄλλοι ψωμί... λιμάζουμε!

Ὅπερ σημαίνει πὼς μπορεῖ τὸ ἴδιο νὰ χαϊρώμαστε
Κι' ἀδελφικὰ - χριστιανικὰ νὰ κοινοαριζώμαστε!...

Προσμένοντες οἱ δεῦτεροι νὰ δοῦμε τὸν Μεσσία,
στὴν ἄλλη παρουσία!

Ὅποτε θὰ χορτάσουμε σὰν τοὺς καλοφαγάδες,
ὅπως τονίζουν πειστικὰ

κι' εὐλαδικὰ - χριστιανικὰ

οἱ χριστιανοὶ καὶ πένητες οἱ φτωχὸ - Δεσποτόδες.

Ο ΦΑΝΟΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Χρόνια πολλά! Σ' ὄσους μυαλά,
μὰ καὶ λεπτὰ ἔχουν πολλὰ
κι' οὐδέποτε ἐκάμανε

μὰ σκέψη τους στὸ νοῦ,
πὼς ὅτι μᾶς χρειάζεται
κι' ἡ δάδα τοῦ «Φανοῦ»!

Μὲ τὴ Λαογραφία μας
καὶ λίγη Ἱστορία,
ἀλλὰ καὶ κάποιας Σάτιρη
καμπόση φασαρία!

Κι' οὔτε πού τὸ σκεφτήκανε
πὼς ὁ «Φανὸς» φροντίζει,
Πνευματικὰ γιὰ τὸ Νησί
μὲ γκρὸ - μπτόν νὰ χτιζή!...

Χρόνια πολλά! Μά, μπαίνοντας
στὸν ἑβδομὸ μας χρόνο,
θὰ σὰς τὸ πούμε καθαρὰ
μὲ θλίψη καὶ μὲ πόνο:

Πὼς τοῦ «Φανοῦ» τὸ φτωχικὸ
Πνευματο - κλητῆκι,
ζυγώνει πιά γιὰ σβῆσιμο,
τελειώνει τὸ λαδάκι!...

Εὐχαριστοῦντες βέβαια
ὄσους τὴ συνδρομὴ τους,
ἐξάχρονα μᾶς δίνανε,

πιστοί μας δὲ καὶ μείνανε,
ἔστω καὶ περικοπόντες
τὸ λίγο τὸ ψωμί τους!

Χρόνια πολλά! Κι' ἂν ὁ «Φανὸς»
αἰσίως πιά θὰ σβῆση,

δὲν σβῆνε κάπως... ἄδοξα,
γιατ' ἔχει κάτι... χτίσει!

Τιμὴ του δὲ κι' ἂν πέρασε
μπόρες πολλὲς μεγάλες!...

Γιατὶ μ' αὐτὲς θ' ἀσχοληθοῦν

Οἱ Γενεές οἱ... ἄλλες!

Σὰς εὐχόμεθα

ΚΑΛΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

& χαρούμενο

τὸ 1963

ΙΑΚΩΒΑΤΙΤΟΣ

ΑΓΙΟΝΥΝΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΩΛΕΓΟΜΕΝΗ

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΜΑΣ

ΟΙ ΧΡΥΣΟΝΤΥΤΟΙ

(Ή στ'ήν τούτη κοντεύει να καταντήση τοῦ «Φανού» μας τὸ γλέντι!... Καθὼς μαθαίνω πρωτοδιαβάζεται ἀπὸ πολλοὺς φίλους. Κυρίως γιὰ νὰ διαβάσουν τὰ πειράγματα ποὺ μοῦ κάνουσε, ἀλλὰ καὶ τὶς ταπεινὲς ἀπαντήσεις μου. Βρίσκομαι λοιπὸν σήμερα στὴν ἀνάγκη νὰ κάμω μιὰ δήλωση. Οὐδέποτε θὰ πειραχτῶ μ' ὅποιον δήποτε πείραγμα κι' ἂν θὰ μοῦ γίνῃ. Γι' αὐτὸ καὶ παρακαλῶ ὅσους ἴσους ἀνώνυμα μὲ δουλεύουν, νὰ τοὺς ξέρω. Καὶ τοὺς ὑπόσχομαι ἀπόλυτη χειρῆθεια. Γιατί μοῦ γράφουνε ὁμορφα πράγματα, καὶ τὰ νομίζουν γιὰ πειράγματα, ἐνῶ ἐγὼ τὰ θαυμάζω. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ φιλοξενῶ μὲ στοργὴ καὶ ἀγάπη. Κι' εἶναι μερικὲς καὶ μερικὸ «πειραχτῶδες» μου, τὸσον ἡπεροχοὶ ποὺ ὁ «Φανὸς» μας τοὺς θέλει γιὰ χαιρτικούς συνεργάτες του. Γιὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ σταματήσουν τὰ ἀνώνυμα, διαφορετικὰ, σ' ἄλλο δὲν πρόκειται ν' ἀπαντήσω.

Ὁ ἀρχισυντάκτης)

Κι' ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀπαραίτητη τούτη δήλωση, ἀπαντῶ στὸν φίλο μου κ. Λ. Οικονομίδην — Λιμενάρη, Κέρκυραν. Σ' εὐχαριστῶ καὶ ἀμέσως σοῦ ἔγραψα. κ. Α. Γ. Τζουγάνην, Βατερτσίουν Ἀμερικῆς. Κι' ἐγὼ πάντοτε σὲ θαυμάμι μ' ἀγάπη, κ. Ἰωάννη Βέλλαν. Χαρτούμ. Οἱ ἐντολές σου ἐκτέλεσθήκανε. Σ' ὄλους διαβίβασα τοὺς χαιρτισμούς σου κι' ὅλοι θὰ σὲ περιμένουν νὰ σὲ χαροῦμε ἀνάμεσά μας τὸ ἐρχόμενο καλοκαίρι.

Δίδα «Κάθριν». Ἐνταῦθα. Πρόσεξε καὶ εἰσάκουσε τὴ παραπάνω παράκλησή μου. Ἰδιαίτερα ἐσὺ μὲ πειράξεις, ἀλλὰ σὲ θαυμάζω σὰ γεννημένη σατιρική μας ποιήτρια. Ἔχεις τολάντο! Καὶ νὰ τὸ χαριτωμένο σου νέο πείραγμα:

ΣΤΟΝ ΒΟΥΝΑ

Ἄλλοτε εἴσουν θαυμαστὸς μάχιμος τῶν... ἐνόπλων μὰ, τώρα φιλε μούντζωστα καὶ φασκελοκουκούλωστα, κατάντησες ὁ ... ἄμαχος τουπέτσι τῶν... ἀόπλων!

Καὶ σ' ἀπαντῶ κι' ἐγὼ μὲ τὸ θαυμαστικό μου ἐξάστιχο:

Σ' εὐχαριστῶ, βρέ Κάθριν μου, γιὰ ζῦπνια σου τὰ σκώματα! Μὰ, δὲν... κρατεῖς τὸ στόμα (σου)!...

Καὶ σὲ ρωτῶ, τὸ σῶμα σου, πῶς ξέρει γιὰ εἰς πτώσεις μου, ἀλλὰ καὶ τὰ... σηκώματα;

Φίλους κ.κ. Π. Μουρελάτον Οἶκ. Ἐφορον Κέρκυραν, Ἄλ. Παπαντῶ

νάτον Δ)ντὴν Ταμείου Μεσολόγγι, Ν. Βιδλάκη, Συνταξιούχον Ἀθῆνας καὶ Σ. Κοσμάτων ἀρτοποιὸν Κέρκυραν. Σὰς εὐχαριστῶ καὶ σὰς διαβεβαίωω γιὰ τὴν ἐκτίμησή μου καὶ τὴν ἀγάπη μου.

Ἀξ. Οἰκογένειαν Γεωργίου Μουστάκη, Γεν. Προξένου Χιλῆν. Οἰκογενειακὰ κι' ἐγκάρδια συλλυπητήρια γιὰ τὸν πρόωρον θάνατο τοῦ ἀξέχαστου φίλου μου, ποὺ τιμῶσε στὴν ξενιτεία τὴν Κεφαλονιά μας καὶ τὴν Ἑλλάδα μας.

«Ληξουριώτην», «Ἀργοστολιώτην» καὶ «Κεντρί». Εἴσατε κι' οἱ τρεῖς πραγματικοὶ τοῦ νησιοῦ μας Σατιρικοί. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ «Φανὸς» σὰς παραχώρησε τὴ στήλη του «Διαλεχτοῖ Συνεργάτες». Ἀλλὰ γιὰτὶ νάσασε στὴ συνεργασία σας τὸσον τσιγκούνιδες; Καὶ περιμένω περισσότερο...!

«Ποπούλαν» Θεσσαλονίκην. Καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν ἐπικράτεια τοῦ φίλου μου ποιητῆ καὶ νῦν ὑπουργοῦ Β. Ἑλλάδος κ. Νιόνιου Μανέντη, μὲ βομβαρδίζεις ἀνώνυμα:

Ὅταν σὲ δῶ στὸν ὕπνο μου, Βουνά μου, καὶ τρομάζω. Καὶ μόλις δῶ τὴ φάτσα σου = Νά! Ἡ μπαμπού φωνάζω! =

Γιατ' εἶσαι τὸσον ὁμορφος καὶ γράφεις... πνευματώδη! Ποῦ ξεπερνᾷς, παμφίλτατε, ἀκόμα καί... χταπόδι!

Ἄν ὅμως οἱ πραγματικὰ πανέξυπνοι στίχοι σου κρύβουνε πίσω τους χολή καὶ κακία, θοφίλω ἀμυνόμενος νὰ σ' ἀπαντήσω:

Φιλοξενῶ τό... εὐγενὲς ἐδῶ, ὀκτάστιχό σου Μ' ἀντὶ γιὰ στίχους θάνοιξες ἴσως τό... ψυχικό σου!

Κι' ἀφοῦ κάτι αἰσθάνεσαι κόπου φηλὰ στὰ πόδια, βάλε... ἐκεῖ τοὺς στίχους μου, ὄχτώ... χταποδοπόδια!

κ.κ. Π. Βιτωράτον — Ἐφορον Καπνοῦ Ἐάνθην, Εὐάγ. Δελλαπῶταν. Νομαρχίαν Ἀλεξανδρούπολιν καὶ Δίδα Στεφανίαν Καλοῦ — Ἀθῆνας. Εὐχαριστῶ, σὰς ἀπάντησα ἰδιαίτερα καὶ περιμένω γράμμα σας.

κ. Λ. Ρ. Ἀθῆνας. Δὲν μπορούσες κι' ἐσὺ νὰ μὴ μὲ ξαναπειράξεις!... Ἔτσι καὶ πάλιν ἀνώνυμα μὲ βομβαρδίζεις:

Δὲν ξέρεις τὸ συμφέρον σου, Βουνά μου, τὸ ὅποιον;

εἶναι μὲ στίχους σου ψυχρὸς καὶ ἀπὸ Πνεύματος... ἀχρῶδες θάνοιξες γιὰ νὰ γλύτωνες ἕνα... Παγοποιεῖον!

Σὲ συγχάρω φίλε μου ὀλόθερ-

Χρυσάφια μπρός, χρυσάφια (πίσω!

Χρυσόντυτοι στὰ πάνω καὶ (στὰ κάτω!

Γι' αὐτὸ κι' ἕνα Δεσπότη θὰ (ρωτήσω

μ' εὐλάβεια, τὰ λίγα παρα- (κάτω :

—Καὶ τοῦ Χριστοῦ μας Τοῦ (κρεμόντουσαν χρυσάφια κι' ἦταν χρυσόφοτος - χρυσόντυτος) στὰ... ἄμφια; Ἦ εἶπε στὸν χρυσὸν πάντα (κατέχοντα, ἀπ' ὅ,τι ἔχεις δίνε, στὸν μὴ... (ἔχοντα;

Κι' ἔτοι, θυμούμενος Χριστοῦ (μας τὰ κουρέλια τὰ χρυσοστόλια μπανίζον- (τας τὰ... ράφια, μὲ τὶς βιτρίνες τοὺς καταφῶρ- (τες χρυσάφια, δίχως νὰ θέλω ξεκαρδίζομαι (στὰ γέλια!...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ... ΓΕΛΑΤΕ

(Χριστούγεννα τοῦ 1992)

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ πρό τεσσαρακονταετίας ἀποβιάσαν- τος σχολιάτρον τῆς ἡσού αι- μνήστου Πυλαρινοῦ, ἀφίχη εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἀνέλαβε καθή- κοντα ὁ νέος σχολιάτρος κ. Τρέ- χας Βρέστονε.

Συγχαίροντες ὀλόθερμα τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας διὰ τὴν ἐπιτόσα ἔτη ἀναισθησίαν του, ὀλοψύχως δεόμεθα... ο νεογέννητος Χριστοῦλης μας νὰ προστατεῦῃ τὴν μαθητιῶσαν Νεολαίαν τῆς ἡσού ἀπὸ τ' ἀρρώστειες!

μα. Γράψε μου κάτι γιὰ τὴ σελίδα τῶν Συνεργατῶν, ἀλλὰ δὲν μπορῶ καὶ νὰ σ' ἀφίσω δίχως ἀπάντησης:

Θερμὰ μὲ συνεκίησε ...θερμὸ ἐξάστιχό σου, ποῦ... ὕλικό του θ' ἀντλήσες ἀπὸ τὸν ἑαυτό σου! Καὶ μιὰ καὶ τὸ συμφέρον μου καθὼς μοῦ λὲς δὲν ξέρω, σὲ παίρνω στά... Ψυγεία μου ἐν θέλεις συντεταίρο!

Στοὺς λοιποὺς φίλους θ' ἀπαν- τήσω ὅταν τὰ οικονομικά μου θὰ ἐπιτρέψουνε γιὰ ἐναῖδβγ ὁ «Φανὸς» μας.

Ὁ ἀρχισυντάκτης



Ο ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

★ ΑΡΧΟΣΤΟΛΙ Νοέμβριος - Δεκέμβριος 1962 ★ Χρόνος 6ος — Τεύχη 62-63 ★

• 'Από μήνα σὲ μήνα •

ΣΤΑ ΕΦΤΑ έκδοτικά του χρόνου θα μπη ὁ «Φανός» μας ἀπὸ τὸ ἐπόμενο τεύχος (1957—1963). Καὶ μὲ τὴ λήξη τῶν ἑξὶ έκδοτικῶν του χρόνων, ὀφείλει πρωταρχικὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ὁσους κατανόησαν τὴ Λαογραφικὴ, Ἱστορικὴ καὶ Σατιρικὴ προσφορά του καὶ τὸν ὑποστήριξαν μὲ τὸ λαδάκι τους!... Ἐκτίμησαν τὴν ἀκομμάτιστη πολιτικὴ π' ἀκολούθησε, καθὼς καὶ τὶς μάχες ποὺ ἔδωσε γιὰ τὴ μετασεισμικὴ μὴ ἀποκατάσταση. Μὲ... ἀνταμοιβὴ στὰ 1959 νὰ πουλήσῃ ὁ ἰδρυτὴς του τὸ Τυπογραφεῖο του καὶ σήμερα νὰ πουλῆ τὸ πολύτιμο Ἱστορικὸ του Ἀρχεῖο γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ χρέη, ποὺ τοῦ δημιούργησαν ἡ προσπάθεια ποὺ λέγεται «Φανός τῆς Κεφαλονιάς» καὶ Ἐκδόσεις του.

Ἄλλ' ἤδη ὁ κόμπος ἔφτασε εἰς τὸ χτένι!

☆

Κι' ἂν δὲν βρισκόντουσαν οἱ Πατρινοὶ ἔγκριτοι δημοσιογράφοι καὶ διανοούμενοι κ. κ. Κώστας Παπαγγελούτσος καὶ Μίμης Λάγαρης, καθὼς κι' ὁ Κεφαλονίτης Πατρὼν κ. Κώστας Μεταξάς, τὸ παρὸν τεύχος του δὲν θὰ ἔφτανε εἰς τὰ χέρια σας. Γιατί ὁ «Φανός» θάχε σβῆσει, ἔλλειψαι λαδιὸν καὶ τυπογραφεῖον.

Καίτοι, λοιπόν, ξέρομε πὼς θὰ προσκρούσουμε στὴ μετριοφροσύνη τους, ἔχουμε ὑποχρέωση νὰ τοὺς μνημονεύσουμε γιὰ ἐκείνους ποὺ κάποτε ἴσως θ' ἀσχοληθῶνε μὲ τὴ Πνευματικὴ προσφορά τοῦ «Φανοῦ» μας.

☆

ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ὁμως τοῦτο πὼς μὲ τὸ ἀγκάλιασμα τῶν ἀναφερθέντων φίλων μπορεῖ νὰ συνεχισθῇ ἀπρόσκοπτα τὸ περιοδικὸν μας ἢ ἔκδοσις. Γιατὶ χρειάζονται λεφτὰ γιὰ χαρτί, τυπογραφικὰ, ταχυδρομικὰ, ἔξοδα δικηγοραϊκῶς καὶ τόσα ἄλλα.

Γι' αὐτὸ καὶ παρακαλοῦμεν ὁ-

λους τοὺς ἐπὶ τοῦ Πλανήτη μας φίλτατους συντοπίτες, στοὺς ὁποίους στέλνεται ἑξάχρονα ὁ «Φανός», νὰ ἐμβάσουνε τὶς καθυστερούμενες συνδρομὲς τους. Διαφορετικὰ τοῦτο θὰ εἶναι τὸ τελευταῖο μας τεύχος, ὅπου θὰ λάβουμε καὶ θὰ σκεφτοῦμε ἂν πρέπει κι' ὀριστικὰ νὰ διακόψουμε τὴν ἔκδοσίν του.

Κι' εὐχαριστοῦντες καὶ πάλιν θερμότερα τοὺς Πιστοὺς μας, τοὺς εὐχόμεσθε δλόψυχα Καλὰ Χριστοῦγεννα καὶ χαρούμενο τὸ 1963. Καὶ περιμένουμε μήπως καὶ οἱ ἀμελήσαντες θὰ πράξουνε τὸ καθήκον τους, γιὰ νὰ μὴ σῆσῃ ὀριστικὰ τοῦ «Φανοῦ» μας τὸ Πνευματικὸ καντλάκι.

☆

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ τῶν Συγκοινωνιῶν κ. Γκίκας, σὰν ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου, κατ' ἐπανάληψη ἐπισκέφθηκε τὸ νησί μας κατὰ τὴ μετασεισμικὴ μας περίοδο. Καὶ εἶδε καὶ ξέρεῖ τὶς μετασεισμικὲς μας ἑλλείψεις κι' ἀνάγκες, περισσότερο ἀπ' ὅλους τοὺς ἀρμόδιους κι'... ἀναρμόδιους, ποὺ ἐπιλαμβάνονται τῶν θεμάτων μας. Κι' ἀφοῦ ὁ δοξασμένος μας στρατηγὸς ξέρεῖ τὸ τεράστιο ὀδικὸ μας δίκτυο, τὶς ἐκ τῶν σεισμῶν ζημιῆς τὶς ὁποῖες ὑπόστηκε, ἀλλὰ καὶ τὶς συμφορὲς ποὺ ὑφίστανται οἱ χωματόδρομοι ἀπὸ τὰ νερά, ἄς διαθέσῃ ἰδιαίτερα γιὰ τὴ συντήρησιν καὶ ἀνακαίνισιν τοῦ ὀδικοῦ δικτύου τῆς νήσου μας, ὅσα μπορεῖ περισσότερα, προτοῦ μεταβληθῶνε οἱ δρόμοι μας σὲ γιδοστράτες καὶ θρηνησομε θύματα ἀπὸ τὰ κατσάβραχα ποὺ περνοῦνε πεζοὶ καὶ ὀχήματα.

☆

ΣΤΗ ΘΕΣΗ τοῦ παλαιοῦ Νοσοκομείου τ' Ἀρχοστολίου ὑπῆρχανε προσεισμικὰ 9 μεγάλες κεραίες μ' ἀλεξικέραυνα. Γιατὶ εἶχε θεωρηθῇ ἡ πρὸ εὐαίσθητη τοποθεσίᾳ, ποὺ τραβοῦσε καὶ τραβάει ἑλκτικὰ τοὺς κερανοὺς.

Σήμερα, ποὺ στὴν ἴδια θέσιν διαβιῶνε παραπάνω ἀπὸ 100 ἐργατικὲς οἰκογένειες, δὲν ὑπάρχει οὔτε... ἴχνος ἀλεξικέρανου. Καὶ προτοῦ... βαρεθοῦν ὁ Θεὸς καὶ ἡ Φύσιν νὰ προστατεύουνε τοὺς Ἀρχοστολιῶτες ἐργάτες, παρακαλοῦνται ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐργασίας, τὸ Νομαρχικόν μας Ταμεῖον ἢ κάποιος ἔστο φίλάνθρωπος, νὰ δάλουνε καὶ στὸν Ἐργατικὸν μας συνοικισμό κάμποσα ἀλεξικέραυνα, γιὰ νὰ μὴ θρηνησομε ἄδικα θύματα.

☆

ΑΛΛΑ ΚΑΙ τηλεφῶνο δὲν ὑπάρχει στὸ ἀπομακρυσμένο κι' ἀπομονωμένο τοῦτο σημεῖο, ὅπου οἱ κουφιοκέφαλοι στέγασαν τοὺς ἐργάτες μας, σὰ νάχανε οἱ δόλοι πανοῦκλα. Κι' ἂν τοὺς χρειασθῇ γιαιτρός, τρέχουμε μεσάνυχτα ποδαρόδρομο κι' ἂν πιάσουν τὰ ξυλόσπιτά τους καμμιὰ φωτιά, θὰ γίνουμε στάχτη... μέχρι νὰ κατέβουν στὴν πόλιν καὶ νὰ ζητήσουν βοήθεια.

Κι' ἀφοῦ ὁ Ο.Τ.Ε. ἀρνεῖται νὰ τοποθετήσῃ ἕνα τηλεφωνικὸ θάλαμο πὼς θὰ διατρέχη πολλοὺς κινδύνους, ἄς τοποθετήσῃ ἕνα τηλεφῶνο σ' ἕνα σπίτι ἐνὸς ἐργάτη, ποὺ θ' ἀναλάβῃ εὐχαρίστως τὴν ὑποχρέωση νὰ τὸ ἔχη στὴ χρῆσιν καὶ στὴ διάθεσιν τῶν ἐργατῶν μας.

☆

ΠΛΗΜΜΥΡΙΖΕΙ κάθε χειμῶνα τ' Ἀρχοστολί. ἀπὸ τὰ νερά τῶν βροχῶν. Καὶ τὴν ἐπόμενη κάθε νεροποντῆς, τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖο κι' ὁ Δήμος βάνουνε συσπυργεῖα καὶ πληρώνουνε καὶ θὰ πληρώνουνε γιὰ νὰ ξανακαθαρίζουν τοὺς δρόμους.

Ἄν ὁμως κάνανε ἕνα αὐλάκι βάθους καὶ πλάτους ἐνὸς μόνον μέτρου, ποὺ θ' ἀρχίζε ἀπὸ τὸ «Φανός» καὶ θὰ κατὰ πρῶτον πάντων ἀπὸ τὸ «Λυμπι», μὲ τὶς σχετικὲς κλίσεις, τοῦτο θ' ἀπορροφῶσε ὅλες τὶς τεράστιες πο-

ΔΗΜΟΒΟΥΛΕΥΣΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΗΚΗ
ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ

σότητες των βροχών που κατεβαίνουν από τους γύρω λόφους. Έτσι θα κάνανε ένα έξοδο μία για πάντα και θα... λυνότανε ο Γόρδιος δεσμός, που χρόνια και χρόνια βασανίζει τους δόλιους Άργαστολιώτες. Οί δὲ ἀρμόδιοι, ἄς μελετήσουνε τή... κουτή μας υπόδειξη!

☆

Ο κ. ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ Οικισμοῦ, μόλις ἀνάλαβε τὸ ὑπουργικὰ του καθήκοντα, μὰς ὑποσχέθηκε ἀπὸ τοῦ δήματος τῆς Βουλῆς τοῦς λαγούς του καὶ μάλιστα μὲ πετραχήλια!...

Πῶς θὰ δώση τὰ ὑπόλοιπα σ' ὄσους πήρανε τὶς πρώτες δόσεις τῶν στεγαστικῶν τοῦς δανείων, πῶς θὰ δώση ἀρωγὰς σ' ὄσους ἔχουν στὰ χέρια τοῦς ἐγκεκριμένα πρακτικὰ καὶ πῶς θὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ δικαιολογημένο αἴτημα τῶν Ναυτικῶν μας καὶ Ἀποδήμων μας, γιὰ νὰ ξαναφιάσῃ τὸν σπιτάκια τους καὶ νὰ ξαναγυρίσουνε μιὰ μέρα εἰς τὸ νησί τους.

Κι' ἐπειδὴ κύλησε ἕνας χρόνος δίχως νὰ γίνῃ τίποτε ἀπ' ὅσα μὰς ὑποσχέθηκε, παρακαλεῖται ὁποῖος εὔρηκε τὶς ὑποσχέσεις τοῦ κ. Θεοδοσιάδη νὰ μὰς τὶς προσκομίσῃ καὶ θὰ τοῦ δώσουμε τὴν ἀμοιβή του!...

☆

ΑΞΙΕΠΑΙΝΗ ἡ δράση τῆς «Κεφαλονίτικης Ἀδελφότητας» στὴ πρωτεύουσα. Κι' ἡ Διοικήσή της ἀξίζει ἰδιαίτερα συγχαρητήρια γιὰ τὴ πρωτοβουλία της νὰ κινηθῇ καὶ ν' ἀξίωση μὲ πανελλήνια συμπάρασταση τὴ διαγραφή τελείως τῶν στεγαστικῶν μας δανείων. Γι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ τύχῃ συμπαραστάσεως καὶ τῶν Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν καὶ Σωματικῶν ἀρχῶν τοῦ νησιῦ μας, ἀλλὰ καὶ δλων τῶν συγκατοικῶν μας, ὅποτε θὰ ἐκλείψῃ ἡ... Δαμόκλειος σπάθη, νὰ ξαναπληρώσουμε στὸ Κράτος ὅσα εἰσπράξε καὶ μάλιστα μὲ τὸν τόκο!

Κι' ἀπὸ δλους περιμένουμε νὰ συντονίσουμε μὲ τὴν Ἀδελφότητα μὰς τὶς ἐνεργειές τους.

☆

Η ΠΙΟ ΙΣΤΟΡΙΚΗ πλατεία τ' Ἀργοστολίου θρίσκειται πλάι στὴ νέα ἐκκλησιά τῶν Ταξιαρχῶν καὶ μιὰ στήλη θύμιζε προ-

ΤΑ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΤΟΥ «ΦΑΝΟΥ» ΜΑΣ

Οἱ Δήμαρχοι καὶ Κοινοτάρχες ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1900-1962

Ἀπὸ τὸ 1900 μέχρι τὸ 1908, ποὺ ὁ τωρινὸς Δήμος Ληξουρίου ὀνομαζότανε Δήμος Παλέων, διατελέσανε δήμαρχοι οἱ:

Λιβιεράτος Β. Ἀναστάσιος 1900 - 1904, Χαριτάτος Ι. Σπυριδων 1904 - 1908.

Κατόπιν πήρε τὴν ὀνομασία Δήμος Ληξουρίου μέχρι τοῦ ἔτους 1914 καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δημάρχησαν οἱ:

σεισμικὰ τὸ θρίαμβο τῶν Χριστιανῶν κατὰ τῶν Ἀπίστων κατὰ τὴ θρυλικὴ Ναυμαχία τῆς Ναυπάκτου ἢ Ἐχινάδων (1571) κατὰ τὴν ὁποῖαν διακρίθηκαν τῆς Κεφαλονιάς τὰ λιοντάρια.

Κι' εἶναι, πιστεύουμε, τώρα καιρὸς, ἀφοῦ διαλύθηκε ὁ προχειροῦς ναὸς κι' ἀπολευτερώθηκε ἡ ἱστορικὴ μας πλατεία, κάποιος νὰ τὴν καθαρῖση, νὰ ξαναστήσῃ δὲ τὴν πεσμένη Στήλη, γιὰ νὰ θυμίσῃ στὶς ἐρχόμενες γενεές λίγα ἀπὸ τῶν προγόνων μας τὰ ἀφάστα κλέη.

☆

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ Σταθμὸς Δυτικῆς Ἑλλάδος, δηλαδὴ τῆς ἀδελφῆς καὶ γειτόνισσας Κέρκυρας, παρακαλεῖται θερμῶτα νὰ μὰς κἀνῃ (πρὶν κλεισθῇ κατὰ τὰ μετάνυχτα) τὴ τελευταία ἀναμετάδοση τοῦ «Δελτίου Εἰδήσεων».

Διότι ἡ Ἀθήνα, ὄχι μονάχα δὲν ἀκούγεται στὴ περιοχὴ μας, ἀλλ' ἂν τολμήσουμε νὰ τὴν ἀνοίξουμε, θὰ φτάσουν στ' ἀφτιά μας ὄχι εἰδήσεις, ἀλλὰ κάθε εἶδους ἀνθρώπινη καὶ διαολικὴ συντροπὴ.

Δίχως νὰ ξέρουμε ἂν φταῖνε τὰ βουνὰ ἢ ἂν ὑπάρχουν τεχνικὲς δυσκολίες.

Ἀφοῦ, λοιπὸν, ὁ Σταθμὸς Δυτικῆς Ἑλλάδος φκιάσθηκε γιὰ τὴ δικὴ μας ἐξυπηρέτηση, τὸν παρακαλοῦμε, ἀλλὰ κι' ἔχει ὑποχρέωση, νὰ μὰς ἀναμεταδῇ ἀπὸ τὸ τελευταῖο Δελτίον Εἰδήσεων κατὰ τὰ μετάνυχτα, ἔστω καὶ παραμένοντας ἕνα πεντάλεπτον ἀνοιχτὸς ἐπὶ πλεον, σὰν καλὸς μας συγγενὴς καὶ γείτονας.

Χαριτάτος Ι. Σπυριδων 1908 ἕως 1910 καὶ Χαριτάτος Χ. Βικέντιος 1910 - 1914.

Ἐπειτα μετωνομάσθηκε, σὲ κοινότητα Ληξουρίου μέχρι τοῦ 1946, περίοδο κατὰ τὴν ὁποῖαν πρόεδροι τῆς Κοινότητος διατελέσανε οἱ:

Χαριτάτος Βικέντιος 1914 ἕως 1918, Διδάρης Δ. Σπυριδων 1918 - 1920, Χαριτάτος Βικέντιος 1920 - 1921, Καρανιδινὸς Σ. Δημήτριος λίγους μῆνες τὸ 1921, Στελακάτος Κωνσταντίνος 1921 - 1922, Χαριτάτος Βικέντιος 1923 - 1924, Φαρακλὸς Ἰωάννης 1924 - 1925, Δελλαπώρτας Δ. Νικόλαος 1925 ἕως 1933, Ἰακωβάτος Ἀγ. Γεράσιμος 1933 - 1938, Κεφαλᾶς Χ. Νικόλαος 1938 - 1944 καὶ Γιαννάτος Σ. Ἰωάννης 1945 - 1946.

Καὶ τελικὰ ξαναγίνε Δήμος Ληξουρίου ὡς τὰ σήμερα καὶ σὰ Δήμαρχοι διατελέσανε οἱ:

Κεφαλᾶς Χ. Νικόλαος 1947 ἕως 1950, Μπάκας Νικόλαος (ὑπηρεσιακὸς - Εἰρηνοδίκης) 1950 ἕως 1951, Τυπάλδος Σ. Στυλιανὸς 1951 - 1957, Σκλάβας Σ. Εὐρυβιάδης 1957 - 1958, Κουρούσκης Θ. Ἀλέξανδρος 1958 ἕως 1959 καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1959 μέχρι σήμερα ὁ κ. Σάββας Κατερέλος.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Νίκος Λαμπρόπουλος, ἡλεκτρονικός, καὶ ἡ δις Εἰρήνη Κων. Μπρούσκου ἠρραβωνίσθησαν.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ

Συνεχιζόμενου τοῦ Περιφερειακοῦ Ποδοσφαιρικοῦ Πρωταθλήματος Α' Κατηγορίας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ὁ συμμετέχων πρωταθλητὴς τῆς νήσου μας «Ὀλυμπιακὸς» ἠττήθη τὸν Πύργον τῆς Ἠλείας ἀπὸ τὸν «Πανηλιακὸν» μὲ γκολὰς τῶν Πύργων κησεν ἑντάθθα τὴν «Ἀθλητικὴν Ἐνωσιν Ἀγίου» διὰ 3-1 τερμάτων.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Οι βουλευτές τῆς Κεφαλονιάς κατὰ τὴν περίοδο 1900-1960

Ἀπὸ 4 Μαρτίου 1899 μέχρις 8 Ἀπριλίου 1902, ἡ Κεφαλονιά ἐκπροσωπήθηκε στὸ Ἑλληνικὸ Κοινοβούλιο ἀπὸ τοὺς: Ἄθων Ρωμάνου, Ἀγαμέμνονα Μεταξάν, Ἀντώνιον Μομφεράτου καὶ Θεόδωρον Μαρκέτου.

Ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1902 μέχρις 22 Δεκεμβρίου 1904 βουλευτὲς μας διατελέσανε οἱ: Ἄθως Ρωμάνου, Διονύσιος Βινιεράτος, Κωνσταντῖνος Γεράκης καὶ Δημήτριος Τραυλός.

Στὶς ἐκλογὲς ποὺ ἐπακολούθησαν σημειώνεται ἡ πρώτη ἐκλογικὴ ἀποτυχία τοῦ κατόπιν παγκόσμια διαπρέψαντος Κεφαλονίτη πολιτικοῦ καὶ διπλωμάτη Ἄθου Ρωμάνου.

Καὶ ἀπὸ 14 Μαρτίου 1905 μέχρι 1ης Φεβρουαρίου 1906 ὁ νόμος μας εἶχε στὸ Κοινοβούλιο γιὰ ἀντιπροσώπους τοὺς: Διονύσιον Βινιεράτον, Σπύρον Λουκάτον, Ἀντώνιον Μομφεράτον καὶ Δημήτριον Σβορώνου.

Καὶ πάλιν, ὅμως, στὰ 1906 ὁ λαὸς τῆς Κεφαλονιάς ἐπανεκλέγει τὸ ψηφοδέλτιο τοῦ Ἄθου Ρωμάνου, ἀλλὰ ὁ Ρωμάνος κ' οἱ μαζί του ἐπιτυχόντες Τζαυηῆς Φωκάς καὶ Γεώργιος Μαρκέτος διατελοῦν βουλευτὲς ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1906 μέχρις 11ης Νοεμβρίου τοῦ ἴδιου χρόνου.

Ἐπακολουθεῖ ἡ Ἐπανάστασις στὸ Γουδί, ὁ ἐρχομὸς τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1910 μέχρις 11ης Ὀκτωβρίου 1910, δηλαδὴ στὴν Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ, ἡ Κεφαλονιά στέλνει ὡς ἐκπροσώπους τῆς σταύς: Διονύσιον Βινιεράτον, Μιλτιάδην Καβαλλιεράτον, Παναγῆν Καρδασιάν, Ἀνδρέαν Μονοκρούσον, Π. Λιβαδῶν, Π. Λιβιεράτον, Ἀντ. Μομφεράτον, Ἡρ. Νεόφυτον, Ν. Γερούλανον, Α. Πινατιάρου, Σ. Φορέστην καὶ τοὺς

πρώτους Ἑλληνας σοσιαλιστὲς Νικόλαον Μαζαράκη, Πλάτωνα Δρακούλην καὶ Κωνστ. Δεστούνην.

Οἱ δὲ τρεῖς τελευταῖοι μπορούμε νὰ ποῦμε πὺξ ξεσήκωσαν πανελλήνιο θόρυβο μὲ τὰ νεωτεριστικὰ τοὺς κηρύγματα καὶ νὰ τοὺς θεωρήσουμε ὡς τὸν πρῶτον καλλιεργητὲς τοῦ Σοσιαλισμοῦ στὴν Ἑλλάδα.

Καὶ γιὰ νὰ θυγῶνε ἀπὸ τὴ μέση οἱ ἐπαναστάτες αὐτοὶ βουλευτὲς τῆς Κεφαλονιάς, στὶς ἐκλογὲς ποὺ ἐπακολούθησαν μεγαλώνει ἡ τιμὴ τοῦ «τσιμπίμπου»!...

Τσιμπίμπου δὲ λεγότανε ἡ τιμὴ ἀγορᾶς ἀπὸ τοὺς κομματάρχες τῶν ψηφοφόρων κ' οἱ Μαζαράκης, Δεστούνης... πατώνουνε καὶ στὴ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλῇ, ἧτοι ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1910 μέχρις 21 Δεκεμβρίου 1911, ἡ Κεφαλονιά ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τοὺς: Διον. Βινιεράτον, Ν. Ἀλιβιζάτον, Α. Βαλασαμάκη, Σ. Ἰγγλέσην, Σωκρ. Καβαλλιεράτον, Θ. Κοντομίχαλον, Π. Λιβιεράτον, Α. Μονοκρούσον, Γ. Μουσοῦρη, Ν. Ραφτόπουλον, Σ. Φορέστην, Ν. Χαριτάτον, Ὁθωνα Τετηνέα καὶ τὸν μόνον ἐπιτυχόντα σοσιαλιστὴν βουλευτὴν Πλάτωνα Δρακούλην.

Ἀπὸ 11)4)1912 μέχρις 18)4)1915 ὁ νομὸς μας ἐκπροσωπεῖται στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοὺς: Διον. Βινιεράτον, Σ. Ἰγγλέσην, Θάνου Τυπάλδου Μπασισάν, Ὁθωνα Τετηνέα, Ἥλιον Τσιτσέλην, Ν. Χαριτάτον καὶ Νικόλ. Ἀλιβιζάτον.

Ἀπὸ 31)5)1915 μέχρις 29)10)1915 ἀπὸ τοὺς: Ἀλέξ. Γιαννουλάτον, Α. Βαλασαμάκη, Μιλτ. Καβαλλιεράτον, Σπύρ. Κοσμετάτον, Θάνου Μπασισάν καὶ Βικέντιου Χαριτάτον.

Ἀπὸ 6)12)1915 μέχρις 30)12)1917 ἀπὸ τοὺς: Κωνστ. Γεράκη, Ἰωάν. Βρυώνην, Πέτρον Ἰακωβάτον, Μιλτ. Καβαλλιεράτον, Βικ. Χαριτάτον, Θάνου Μπασισάν καὶ Γεώργιον Μαρκέτον.

Ἀπὸ 12)7)1917 μέχρις 10)9)1920 ἀπὸ τοὺς: Μιλτ. Καβαλλιεράτον, Ἀνδρέαν Βαλασαμάκη, Ἀλέξ. Γιαννουλάτον, Σπύρον Κοσμετάτον, Θάνου Μπασισάν καὶ Βικέντιου Χαριτάτον.

Ἀπὸ 1)11)1920 μέχρις 15)9)1922 ἀπὸ τοὺς: Διον. Βινιεράτον, Μιλτ. Καβαλλιεράτον, Μαρῖνον Γερούλανον, Κωνσταντῖνον Τυπάλδου Ἀλφονσάτον, Ἀριστείδην Παϊζην, Ἀντώνιον Μομφεράτον καὶ Ἰωάν. Βρυώνην.

Ἀπὸ 16)12)1923 μέχρις 30)9)1925 ἀπὸ τοὺς: Μιλτ. Καβαλλιεράτον, Ἀλέξ. Γιαννουλάτον, Βασίλειον Ἀλιβιζάτον καὶ Γεώργιον Ἰακωβάτον.

Ἀπὸ 7)11)1926 μέχρις 9)7)1928 ἀπὸ τοὺς: Ἰωάννην Μεταξάν, Βρασιδάν Ἀλεξάτον, Κοσμάν Μπουρμπούλην καὶ Ἀντώνιον Φωκάν.

Στὴ Γερουσία, ἧτοι ἀπὸ 9)7)1928 μέχρις 19)8)1928 μᾶς ἀντιπροσώπευσαν οἱ Ριχάρδος Λιθαθινόπουλος, Ἀνδρέας Ἀλιβιζάτος καὶ Ἀντώνιος Φωκάς.

Στὴ Γερουσία, ἧτοι ἀπὸ 19)8)1928 μέχρις 18)8)1932, οἱ Ἀνδρέας Ἀλιβιζάτος, Κοσμᾶς Μπουρμπούλης, Ἀριστ. Παϊζης καὶ Ἀντώνιος Φωκάς.

Στὸ Κοινοβούλιο ἐπὸ 11)9)1928 μέχρις 20)10)1932 οἱ: Ριχάρδος Λιθαθινόπουλος, Λουκάς Νιφοράτος καὶ Εὐάγγελος Κασιπάτος.

Ἀπὸ 25)11)1932 μέχρις 21)1)1933 οἱ: Ἰωάννης Μεταξᾶς, Αλεξάνδρος Παϊζης καὶ Ριχάρδος Λιθαθινόπουλος.

Ἀπὸ 5)3)1933 μέχρις 10)5)1935 οἱ: Ἰωάννης Μεταξᾶς, Θεοφάνης Παϊζης καὶ Νικόλ. Ἀλιβιζάτος.

Ἀπὸ 6)12)1915 μέχρις 30)12)1935 οἱ: Ἰωάννης Μεταξᾶς, Θεοφάνης Παϊζης καὶ Νικόλ. Ἀλιβιζάτος.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΑΤΙΡΕΣ

ΣΤΟ ΠΑΡΑΘΕΙΟΝ

Σ' εύνωμονούν αυτόχειρες
 αλλά και δολοφόνοι,
 π' αυτοκτονούνε... κι' εύκολα
 με Σέ γίνονται φόννοι!

Κι' αίσίως ξαποστέλλονται
 άνθρωποι πρὸς τὸ Θεῖον,
 με μιὰ δραχμούλα μοναχὰ
 χημείας... Παραθεῖον!

ὄδωρος Λιναρδάτος καὶ Ἀλέξ.
 Παΐζης.

Ἀπὸ 9)6)1935 μέχρι 19)12
 1935 οἱ: Ἰωάννης Μεταξᾶς,
 Μιλτ. Καβαλλιεράτος, Κοσμᾶς
 Μπουρμπούλης καὶ Γεώργ. Κου-
 βαράς.

Ἀπὸ 26)1)1936 μέχρι καὶ
 τῆς δικτατορίας τοῦ
 Ἰωάννου Μεταξᾶ, ὁ ἴδιος καὶ οἱ Νικόλαος
 Κρητικός καὶ Βρασίδης Ἀλεξά-
 τος.

Μεσολαβοῦν ἡ δικτατορία Με-
 ταξᾶ, ἡ Ἰταλικὴ ἐπίθεσις, ὁ
 παγκόσμιος πόλεμος καὶ τὰ ἀ-
 νόμαλα χρόνια καὶ στὶς ἐκλογές
 τῆς 31)3)1946 στέλνει ὁ νομὸς
 μας ἀντιπροσώπους του στὸ
 Κοινοβούλιον τούς: Ἀριστείδην
 Δημητράτον, Χαράλ. Β. Ἀλιβι-
 ζάτον, Εὐστράτιον Κομνηνὸν καὶ
 Νικόλ. Α. Φωκᾶν.

Στὶς ἐκλογές τῆς 5)3)1950,
 ἐξ αἰτίας τῆς ἀναλογικῆς, ὁ νο-
 μὸς μας ἐκλέγει μόνον δυὸ βου-
 λευτές. Τους Εὐάγγελον Δενδρι-
 νὸν καὶ Γεράσιμον Ρουχωτᾶν.

Ἀπὸ 9)9)1951 εἶχαμε τούς
 Γεράσιμον Μεταξᾶν, Εὐάγγ. Δεν-
 δρινὸν καὶ Σπύρον Λιβαδάν.

Ἀπὸ 16)11)1952 τούς Γε-
 ρᾶσ. Μεταξᾶν, Γεράσ. Βασιλά-
 τον καὶ Σπύρον Λιβαδάν.

Ἀπὸ 19)2)1956 τούς Ἀριστ.
 Δημητράτον, Γερ. Μεταξᾶν καὶ
 Βρασίδαν Ἀλεξάτον.

Ἀπὸ 15)5)1958 τούς Γερ.
 Μεταξᾶν, Νικόλ. Πινιατῶρον καὶ
 Σπύρον Διδάριν.

Καὶ ἀπὸ 29)10)1961 ἔχομε
 βουλευτές τούς Γεράσ. Μεταξᾶν,
 Εὐάγγελον Δενδρινὸν καὶ Γεράσ.
 Ρουχωτᾶν.

(Σημ. «Φανού»: Εὐχαριστοῦ-
 μέν θερμότατὸν τὸν διαλεχτὸν σι-
 νάδελφο καὶ ἀγαπητὸν φίλον κ.
 Ντίνου Κονόμον, ποὺ μᾶς ἔδωσε
 μεγάλη βοήθεια σὲ τούτη τὴν
 ἐρευνα).

ΠΕΡΙΤΤΕΥΟΥΝ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

...Ὅσο γιὰ σένα, ἀγαπητέ
 μου Βουνά, εἶμαι ὑπερήφανος
 ποὺ σὲ συνάντησα, εἶμαι ὑπερή-
 φανος ποὺ μού χάρισες ἕνα βρά-
 δι τῆς ζωῆς σου, εἶμαι ὁμως γε-
 μᾶτος ντροπῆ ἀπὸ τῆ συμπερι-
 φορὰ ὠρισμένων προσώπων ἀπέ-
 ναντί σου.

Βάδιζε, ὁμως, τὸ Δρόμο σου.
 Βουνά μου, καὶ νὰ εἶσαι βέβαι-
 ος πὼς ἐμεῖς ποὺ ζοῦμε μακρὰν
 τῆς Κεφαλονιάς, μιὰ μέρα θὰ
 λέμε ὄχι ὅτι εἴμεθα ἀπὸ τὴν Κε-
 φαλονιά, ἀλλ' ὅτι εἴμεθα τοῦ
 «Βουνά» πατριώτες.

Παναγῆς Σπυρ. Παξινοπούλου
 Ταμίας Α.Ε.Μ. «Βωξίται Παρ-
 νασσοῦ» - Ἀμφισσα

Ἀξιότιμη Κύριε,
 Ἐλάδομεν τὰ βιβλία, τὰ ὁ-
 ποῖα εἶχατε τὴν εὐγενῆ καλωσύ-
 νην νὰ μᾶς ἀποστείλετε, καὶ σᾶς
 εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἡ χειρο-
 νομία σας ἐνεποίησεν ἀρίστην
 ἐντύπωσιν εἰς τὴν Προσκοπικὴν
 Νεολαίαν τῆς Σάμης. Ἡ προσ-
 φορὰ σας συμβάλλει ἄριστα εἰς
 τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν
 Μαθητῶν.

Σπυράγγελος Ζησιμάτος
 Συστηματάρχης Προσκό-
 πων Σάμης

Ἀγαπητέ Φίλε,
 ...Τὸ κάθε νησί, ἡ κάθε γωνία
 τῆς ἀγαπημένης μας Πατρίδος,
 ἔχει νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἰδιαίτε-
 ρον χαρακτηριστικόν, ἀλλὰ δυσ-
 τυχῶς δὲν ὑπάρχει παντοῦ ὁ
 «Χρῆστος Βουνάς», ὁ ὁποῖος θὰ
 δυνήθῃ νὰ ἀπαθανάτισῃ αὐτὸ τὸ
 χαρακτηριστικόν. Δι' αὐτὸ, ἀγα-
 πητὲ φίλε, εἰσθε ἄξιος συγχαρη-
 τηριῶν, διότι παρ' ὅλες τὶς δυσ-
 κολίες ποὺ συναντήσατε καὶ συ-
 ναντᾶτε, ἐν τούτοις, ὡς ἄνθρω-
 πος σταθεροῦ καὶ ἰσχυροῦ χαρα-
 κτήρος, ἐξακολουθήτε τὸ Ὑραῖον
 σας ἔργον!...

+ Ἀντώνιος Βαρθολομίου

Ἀρχιεπίσκοπος Καθολικῶν
 Κερκύρας - Ζακύνθου καὶ Κε-
 φηλαλῶν

...Σᾶς συγχαίρω γιὰ τὴν ἐπι-

μονή σας νὰ ἐκδίδετε τὸν «Φανὸ
 τῆς Κεφαλονιάς», παρ' ὅλας τὰς
 δυσχερείας ποὺ ἀντιμετωπίζετε.
 Πάντως, δίδετε μεγάλη χαρὰ
 στοὺς ἀναγνώστες σας.

Μετὰ φιλικῶν χαιρετισμῶν
 Βασίλειος Σ. Ροσόλιμος
 Ἐφοπλιστῆς - Ἀθῆναι

Ἀγαπητέ μου Βουνά,
 ...Σκοπὸς τοῦ σημερινοῦ μου
 γράμματος εἶναι νὰ σοῦ ἐκφράσω
 ὄχι τυπικὰ συγχαρητήρια γιὰ
 τὸν «Φανὸ» σου, τὸν ὁποῖον πάν-
 τα ἀναζητοῦσα καὶ τᾶρα τελευ-
 ταῖα τακτικὰ τὸν παρακολουθῶ
 καὶ τὸν «ρουφᾶω» κυριολεκτικὰ,
 σὰν ὕλη ποὺ δίνει ἀνάγλυφα τὸ
 «Σπιθότο Κεφαλονίτικο Πνεῦμα».
 Καὶ πολὺτιμα Λαογραφικὰ γιὰ
 τὸ ἱστορικὸ νησί σας. Ἀλλὰ νὰ
 σοῦ ἐκφράσω τὸ βαθὺ θαυμασμό
 μου γιὰ τὸ ἡρωϊκὸ ἔργο σου.

Μὴν ἐκπλαγῆς γιὰ τὸ χαρα-
 κτηρισμὸ «ἡρωϊκὸ»! Δὲν εἶναι
 καθόλου ἐκφρασις ἀβροφροσύνης.
 Εἶναι πραγματικότης, τὴν ὁποί-
 αν μόνον ἄνθρωποι - ἐργάτες
 τοῦ Πνεύματος μποροῦν νὰ νοιώ-
 σουν. Ὅταν ξέρουν τὶς δύσκολες
 συνθήκες κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες
 ἀναπτύσσεται μιὰ πνευματικὴ
 προσπάθεια. Καὶ μάλιστα σὰν
 τῆ δικῆ σου μετὰ τὸ «Φανὸ» στὴν
 Ἑλληνικὴ Ἐπαρχία. Γι' αὐτὸ
 σοῦ σφίγγω θερμὰ τὸ χέρι καὶ
 σοῦ εὐχομαι νὰ δλοκληρώσῃς
 τὴν ἡρωϊκὴ σου προσπάθεια.
 Ποῦ ἔδωσε, δίνει καὶ θὰ δώσῃ
 ἀτράνταχτα ἱστορικὰ καὶ Λαο-
 γραφικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν Κεφα-
 λονιά, ποὺ θὰ καταστοῦν πολὺτι-
 μος βοηθὸς γιὰ τὸν ἱστορικὸ
 τοῦ μέλλοντος...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΑΓΑΡΗΣ
 Δημοσιογράφος - Πάτρα

Ἀγαπημένε μου Βουνά,
 ...«Ὁ Φανὸς» γιὰ μένα εἶναι
 ἡ μισή μου ζωὴ. Καὶ μόλις τὸν
 λαβαίνω, τὸν διαβάζω τὸς φο-
 ρεῖς, ὅτε ἀποσπῶ τὸ ὑπέρο-
 χο κί ἀσυγκρίτο περιεχόμενό

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΝΙΔΩΝ
 Παναγιῆ Γρ. Βιτωράτος

Ἐφορος Καπνοῦ
 Σταυρούπολις - Ξάνθη

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

«Όλοι μας ξέρουμε, ότι ο Ιωάννης Καποδίστριας (1776—1831) υπήρξε διπλωμάτης περίφημος τής εποχής του. Και τόν όποιον στά 1827 ή 'Ελληνική Έθνοσυνέλευση τής Τροιζήνος εξέλεξε ως πρώτον Κυβερνήτην του Έθνους, γιά τά ξέχωρα πολιτικά και διοικητικά του προσόντα.

Ακόμα ξέρουμε πώς ήταν γιατρός - μαιευτήρας στην Κέρκυρα, στην όποιαν γεννήθηκε, αλλά έγκατέλειψε αργότερα τή γιατρική κι' άκολούθησε τό διπλωματικό στάδιο. Κι' ότi διάπρεψε στη Ρωσική Αύλη και στά 1815 άναδείχθηκε και ύπουργός του Τσάρου Άλεξάνδρου του Α'.

Αυτά περίπου μάς λένε γιά τόν Καποδίστρια τά λεξικά κι' οί έγκυκλοπαίδειες, τά ίδια μάς διδάσκουν οί δάσκαλοι στά σχολεία κι' αυτά γνωρίζουν τά ένεινηνα ένένα τοίς έκαστό των Έλλήνων, γιά τόν πρώτον Έλληνα Κυβερνήτην.

Άγνωστές τήν πολύχρονη του Καποδίστρια προύτηρσεία στήν «Ίόνιο Πολιτεία», ως τακτική ή έκτάκτου άντιπροσώπου του Ήγεμόνα τής, στην Κεφαλονιά, στη Λευκάδα και στην Ίθάκη.

Και ότi ακόμα και σύγγραμμα έκ 300 περίπου σελίδων ύπάρχει γραμμένο άπό τόν Κερκυραίο ιστοριοδίφη Μάρκον Θεοτόκην, με τήν έπιγραφή: «Ο Ίωάννης Καποδίστριας έν Κεφαλληνία και αί στάσεις αύτης έν έτεσιν 1800—1801 και 1802». Τυπωμένο στην Κέρκυρα, στο τυπογραφείο Ι. Ναχαμούλη, κατά τó 1889.

Στίς σελίδες του όποιου ο Καποδίστριας άναφαίνεται όχι μόνον εύστροφος διπλωμάτης κι' επιδέξιος διοικητής, αλλά κι' άτρόμητο παλληκάρι! Άφου κι' ό ίδιος πολλές φορές μπήκε ανάμεσα στις μαχόμενες παρατάξεις και γενναία πολέμησε γιά να καταπνίξη τίς στάσεις, να έπιβάλη τόν Νόμον και να εφαρμόση τó «Βυζαντινό Σύνταγμα», με τó όποιο διοικήθηκε ή «Ίόνιος Πολιτεία», σύμφωνα με τήν μεταξύ Ρωσσίας και Τουρκίας Συνθήκην τής 21ης Μαρτίου τοϋ έν έπι τσοούτου, ώστε δι-

1800, που ύπογράφηκε παρουσία των έκπροσώπων τής Έπτανήσου, στην παλαιά έδρα των Έλλήνων Αυτοκρατόρων του Βυζαντίου. Και γιά τήν έφαρμογή του άποκληθέντος ούτω «Βυζαντινού Συντάγματος» και σύμφωνα με τó άπό όης Νοεμβρίου του 1800 Διάταγμα τής Ύψηλής Πύλης, οί Έπτανήσοι κόμητες Άντώνιος - Μαρίας Καποδίστριας Κερκυραίος και ο Νικόλαος Γραδενίγος Σιγούρος Ζακύνθιος, ώρίσθηκαν ο πρώτος τήν Κεφαλονιά και ο δεύτερος στη Ζάκυνθο, σαν όργανωτές τής νέας διοικήσεως, με εύρύτατες έξουσίες.

☆

Ο Άντώνιος - Μαρίας Καποδίστριας, όμως, με τó δικαίωμα που του έδινε τó παραπάνω διάταγμα, προτίμησε να διορίση τόν 24χρονο γιού του Ίωάννη σαν άντικαταστάτη του στη σπουδαία τούτη άποστολή, διότι ήξερε τή δίαιτα του γιου του γιά δόραση, τή φυσική εύφυία, τή πλατειά μόρφωση, τή σταθερότητα του χαρακτήρα, αλλά και τή παράτολμη άποφασιστικότητα. Και όφείλουμε να όμολογήσουμε, πώς ο γερο - Καποδίστριας δέν έπεσε έξω στις προβλέψεις του γιά τόν γιού του.

Όπως δέ όμολογεί ο ιστορικός Θεοτόκης στη σελίδα 151 του δισεύρετου σήμερα ρηθέντος συγγράμματός του, συνοψίζοντας τή δράση του νεαρού Καποδίστρια, αύτός φάνηκε ύπεράξιος τής άποστολής τήν όποιαν άνάλαβε.

Και γιά τούς άπιστους αναγκάζομαι να παραθέσω τή σχετική του Θεοτόκη περικοπή, με τά τελικά του γιού τόν Καποδίστρια συμπεράσματα:

«Κατά τās άποστολάς τάυτας, ο Ίωάννης Καποδίστριας έδωκε τά πρώτα δείγματα τής πολιτικής αύτου εύφυίας. Και έκτοτε διεκρίθη ότi έγίνωσκε να έπαναφέρη ύπό τó κράτος του Νόμου, και διοική λαόν έν άναρχία, αδελφομαχία και διχονοία διατελούντα. Πλεονεκτήματα, άτινα μετά τάυτα άνεπτύχθησαν

αυτά έθουμάσθη παρά του πεπολιτισμένου κόσμου. Και αύτός ούτος ο Καποδίστριας δέν ήρήθη αργότερον ότi αί άποστολαί αύται έχηρημάτισαν τó ΠΡΩΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΑΥΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΝ...».

Αυτά κατηγορηματικά μάς βεβαιώνει ο έγκυρος Κερκυραίος ιστορικός Θεοτόκης γιά τή διοικητική, πολιτική και διπλωματική τριβή και εξέλιξη του Καποδίστρια, που διάρκεσε έφτά όλόκληρα χρόνια.

Άλλά κι' ο ίδιος ο Καποδίστριας στις 19 Ίουνίου του 1807, όταν διατελούσε έκτακτος άποσταλμένος των «Ήνωμένων Νήσων του Ίονίου Κράτους» είς τήν Λευκάδα, άποτεινόμενος σε Κεφαλονίτες πλοιάρχους, ώμολόγησε με περηφάνεια:

«Έλαβον τήν τύχην να γνωρίσω ύμās διαρκούντος του Ύπουργείου μου, ήρχισα δέ τó πολιτικόν μου στάδιον έν μέσφ ύμών και γιά τούτο αισθάνομαι ότi είμαι κι' έγώ ένας Κεφαλονίτης!...».

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ

Χριστούγεννα χαρούμενα! Χαίρουν Ντουινιάς και Πλάση, χάρει τó κάθε ζωντανό μόνον δ' έγώ πενθώ - θρηνώ γιαντί ή... κακοθάνατη κοντεύει να με σκάση!

Κι' ένα φιλι ποϋ τής ζητώ όλο μου τ' αναβάλλει γι' αύτό Χριστουγεννιάτικα περνώ Σαρακοστήτικά, να καρτερώ γιά τó φιλι σά θάρτη... Καρναβάλι!

ΙΑΚΟΒΑΓΓΕΛΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΟΥ ΔΗΡΕΩΣ

Άλλο ή μαζέ τις με πονεί γιαντί είναι πλέον χριστιανή, αλλά και ή παρμπουναρά και στη μαζέ της θα ριχτώ χορταστικά να τó γευτώ κι' όχι στη... σαχλαμάρα!

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ
ΣΑΤΙΡΕΣ

Η ΧΤΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

“Οντες βουλήθηκε και θάκαμε τη
(σκέψη,
ό Χτίστης γιά νά χτίση, γιέ, τη
(Χτίση!
Γιά λαγουρέντε τὸ συχέριο νά
(βολέψη,
τὸν σερνικό θά πρωτοσκέφθηκε
(νά... χύση!

Καὶ στρώθηκε καὶ θάφκιασε κα-
(λούπι,
νάνα ντακόρδο τοῦτο στὸ κορμί
(του,
γιά νάνα ὁμοιο μὲ τὸ Θείο Του
(σουλούπι
καὶ νάχη φάτσα ὅαν τὴν Ἄγια
(τὴ δική Του!

Μά, θά ξαστόχησε στή βιάση
(του τὴν τὴση,
κάποιο στή φόρμα... σχηματάκι
(νά προσθέση
κι' ἔτσι στὸ τέλος τὸ καλούπι
(τοῦχε δώσει,
ἀντίς γιά ἄντρα, τὴ γυναίκα —
(τὸ βελέσι!...

Καὶ μὲ συχέριο τὴ γυναίκα τοῦ
(...διαόλου
ἐκαταπάιστηκε, πού λέτε, στή
(δουλειά Του,
νά φκιάξη Γῆ γιά στέγαση Συ-
(νόλου
καὶ ρέστα τ' ἄστρα, τᾶλλα χτι-
(σματά Του!

Μά, θά τῆς φώναζε: «Βρέ, φέρε
(μου χαλίκια!»
Ἄλλά, ἐκείνη μοναχὰ καλλωπι-
(ζότανε,
τὰ χαλικιάκια τὰ κρεμούσε σκου-
(λαρίκια
καὶ στὸ πηγάδι συνεχῶς καθρε-
(φτιζότανε!

“Ὡς πού βαρέθηκε στὸ τέλος νά
(δουλεῦη
καὶ τὰ παράτησε, χωρὶς νά τὰ
(φινίρη·

Κι' ἔτσι καθένas τὰ... ἀστέρια τ'
(ἀγναντεύει,
ψηλά νά κρέμονται μὲ δίχως...
(κρεμαστήρι!

Κι' ἀπὸ τὴ σκίαση καὶ τὴ φύρκα
(Του τὴ τὴση
ὄσα κι' ἂν εἶχε φομπρικόρει ὅαν
(Τεχνίτης
τὸ πήρε' ἀπόφαση νά τὰ... ξε-

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΗΘΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΗ
ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ

Στὸ μουλάρι, μὲ τὸ συμπά-
θειο, καὶ μὲ τὴ φυγουράτη βελέν-
τζα γιά στρωσίδι στὸ σαμάρι,
γιά νά μὴ ταλαιπωροῦνται τὰ
μαλακὰ τοῦ Δεσπότη, ἀνηφόρι-
ζαν ὁ Δεσπότης, τὸ μουλάρι καὶ
ὁ Γεράσιμος, τὸ μονοπάτι γιά
τὴν ἐκκλησία ὅπου γιόρταζε.

Καὶ ἐνῶ ὁ φουκαρὰς ὁ ἀγωγι-
άτης Γεράσιμος ἦτανε μούσκε-
μα ἀπὸ τὸν ἴδρωτα καὶ λαχάνι-
αζε στ' ἀνηφόρι πουλιότερο κι'
ἀπὸ μουλάρι, ὁ Δεσπότης κα-
βελларιά στὸ ζωντανὸ σά... δε-
σπότης, τοῦ ἔκανε θρησκευτικὸ
κήρυγμα.

Κι' ἀφοῦ τὸν τάραξε γιά τὶς
Σαρακοστάδες καὶ τὰ ἄγια Τε-
τραδοπαράσκευα κι' ἀφοῦ τὸν ἔ-
κανε νά ἀποστηθίση τὶς δέκα ἐν-
τολὲς κι' ἀφοῦ τὸν μπάφιασε μὲ
Εὐαγγελικὲς περικοπὲς καὶ μὲ
τὰ κηρύγματα τῶν Ἀποστόλων,
τὸν παρέλαβε μὲ τὰ Κοντάκια
καὶ τὰ Τροπάρια.

Κι' ὁ καβελларής στὸ μουλά-
ρι, μὲ τὸ συμπάθειο, Δεσπότης
στὸ φινάλε ἀνάγκασε τὸν φουκα-
ρὰ τὸν Γεράσιμο νά τοῦ ψάλλη
ὅσο ἤξερε καὶ δὲν ἤξερε!

Ἔτσι λαχανιάζοντας σὰ μού-
λარი, μὲ τὸ συμπάθειο ὁ φτωχὸς
μας Γεράσιμος, ἀναγκάστηκε
ἀπὸ τὸν ἐνάρετο καὶ εὐλαβικὸ
μας Δεσπότη νά δώση ψαλτικὲς
ἐξετάσεις, δίχως ὁ κακομοίρης
νά διαλογίζεται νά πάρη στασί-
δι στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ
του.

Ψάλλοντας ἀκόμα κι' ὄλων
τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνώστων του

(χαρβαλῶση
γιά νάχουε μπελάδες οἱ δικοί
(της.

Ἔτσι, κολέα μου, πληρώνεις τὰ
(σπασμένα
τῆς ἀμαυαλίας τῆς Εὔας
(ναϊκόνη
πού γιά καπρίτσιο τῆς ὁ Θεός
(μας πεισμωμένα,
τὸν ἔχτισε μισόνε καὶ κακόνε!

Ἄγιων τ' Ἀπολυτικά με καλα-
νάχο του τὸν καβελларή στὸ
μουλάρι, μὲ τὸ συμπάθειο, Δε-
σπότη μας.

☆

Ὅμως, ἀγαπήτοι μας, δὲν λεί-
πει τὸ πνεῦμα κι' ἀπὸ τοὺς φτω-
χοὺς τῆς Κεφαλονιάς ἀγωγιάτες.
Μόνου πού σέβονται πραγματικὰ
τὸν Δεσπότη τους. Ἄλλ' ἀφοῦ ὁ
Δεσπότης του οὔτε συμμεριζότανε
τὴν ἀνηφορία καὶ τὸν ποδαρό-
δρομο τοῦ Γεράσιμου, μῆτε τὴν
πεῖνα του καὶ τὴ δίψα του κι' οὔ-
τε τὸ ξεθέωμα καὶ τὴν κούραση,
παρὰ... Θεϊκὰ τὸν ξεθέωνε στὰ
Τροπάρια, γιά τοῦτο κι' ἐκεῖνος
δικαιολογημένα ἔβγαλε τὸ συμ-
περασμα.

—Μωρὲ ἐτούτος ὁ Δεσπότης
μας δὲν ἔχη στὰ σίγουρα τὸν
Θεὸ του!

Καὶ γιά νά ἐπαναφέρῃ τὸν Δε-
σπότη του στὸ Θεϊκὸ δρόμο, ἀ-
νασκήσκει τὸν μπερτερόνι του, ἔ-
ξυσε τὸ κούκλό του, σαμάτησε
τὸ μουλάρι μὲ τὸ συμπάθειο, καὶ
ρῶτησε τὸν Δεσπότη του.

—Μωρὲ ὅλα τάπαμε σεβασμι-
ώτατε, ὄξα ἀπὸ ἕνα τὸ πιὸ καλ-
λίτερο!...

—Ποῖο τέκνον μου;

—Νά ἐκεῖνο πού λέει: = Καὶ
πληρωθῆσαι πνεύματος =, ἀλ-
λὰ δὲν θυμάμαι ὁ φουκαρὰς τὴν
ἀρχή του.

Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ μουλαριοῦ, μὲ
τὸ συμπάθειο, Δεσπότης μας
θριαμβευτικὰ ἐπάτησε τή... πε-
πινόφλουδα πού τοῦ ἔστησε ὁ
πανέξυπνος, σεβαστικὸς ἀλλὰ
καὶ μπαφιασμένος ἀγωγιάτης καὶ
ξεφούρνησε.

—Ἀρχίζει τέκνον μου: =
Ἀνοίξου τὸ στόμα μου....

Αὐτὸ ἦτανε, πού νά χ... μέ-
να ἔδρωτο ἀνάθεμα ἡ κοριάτης καὶ
γιά νά μὴ φανῆ πὼς ἀσεβοῦσε
μὲ τὸν Δεσπότη τὸ στόμα, ἄρ-
χισε μελωδικάτα νά τὸ ψάλλη!

ΕΝΑ ΠΙΚΑΝΤΙΚΟ ΣΕ ΚΑΘΕ "ΦΑΝΟ," ΜΑΣ

'Αλλουνού παπᾶ Εὐαγγέλιο

ΣΤΑ ΠΑΛΙΑ τὰ χρόνια, οἱ παπάδες μας ἦσαν ἀγράμματοι. Καὶ γιὰ βρίσκουνε τὰ Εὐαγγέλια ποὺ θὰ διαβάζανε κατακιστὰ σὲ κάθε τους λειτουργία, ἢ ὁ Δεσπότης οἱ κάποιοι ἄλλοι πιδ μορφωμένοι συνάδελφοί τους, τοὺς βάζανε στὰ περιθώρια τῶν σελίδων κάποια σημάδια. Στὸ Εὐαγγέλιο τῆς Ἀναστάσεως μιὰ σημαία, στῶν Βαίων ἕνα βᾶγιο, στῆς Βαφτίσεως μιὰ κολυμπήθρα κ.ο.κ.

Ἔτσι δὲ στολισμένο σ' ὄλες του τὶς σελίδες, εἶχε κι' ὁ παπᾶ Χαραλάμπης ἀπὸ τὸ Ληξούρι, τὸ ἅγιό του Εὐαγγέλιο. Ἄλλὰ ἀρρώστησε ξαφνικὰ ὁ παπᾶς τοῦ χωριοῦ τῆς Κοντογεννάδας, κι' ὁ πρωτόπαπας τοῦ Ληξουριοῦ τὸν διέταξε.

—Διάβασε γρήγορα — γρήγορα στὴν ἐκκλησία σου καὶ καθάλλησε τὸ γαϊδούρι σου, μὲ τὸ συμπάθειο, γιὰ νὰ πᾶς νὰ λειτουργήσης καὶ στὴν Κοντογεννάδα Χριστουγεννιάτικα.

Ὁ δὲ κατὰ τὰ ἄλλα εὐλαβικὸς κι' ἐνάρετος παπᾶ Χαραλάμπης κόντεψε νὰ πετάξῃ ἀπὸ τὴ χαρὰ του. Γιατὶ θάπιανε διπλὰ τὸν Χριστουγεννιάτικο μπιναμά!

Γι' αὐτὸ κι' ἀπὸ τὰ χαράματα σήμανε Χριστουγεννιάτικα στὴν ἐκκλησία του. Τοὺς τὰ εἶπε γρήγορα—γρήγορα, ἔβγαλε τὸ δίσκο του κι' ἔμασε τὸν Χριστουγεννιάτικο μπιναμά του, ἀπὸ τὸ εὐλαβικό του Ληξουριώτικο ποίμνιο καὶ καθάλλοντας, μὲ τὸ συμπάθειο, τὸ γαϊδουράκι του, ξεκίνησε φουριόζος γιὰ τὴν Κοντογεννάδα. Μόνο ποὺ στὴν διασύνταξή του ἔαστόχησε νὰ πάρῃ μαζὺ του, τὸ δικό του ἅγιο Εὐαγγέλιο, μὲ τὰ γνωστά του σημάδια.

Ποὺ τὸ θυμήθηκε ὅταν ἔφτασε ἡ στιγμή γιὰ νὰ βγῆ νὰ διαβάσῃ καὶ στοὺς Κοντογεννάδες τὸ Χριστουγεννιάτικο Εὐαγγέλιο. Καὶ βγαίνοντας στὴν ὥραία Πύλη καὶ ξεφυλλίζοντας τοῦ μορφω-

μένου ἄρρωστου παπᾶ τῆς Κοντογεννάδας τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιο, ὄλο κι' ἐπαναλάμβανε:

= Σοφία ὀρθή ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγέλιου!

Δίχως ὅμως νὰ θλέπη μπροστά του τὸ σημάδι τῆς Θείας «Κοῦνιας» ποὺ τὸν πιλοτάριζε στὸ δικό του, γιὰ νὰ βρίσκῃ τὸ Χριστουγεννιάτικο Εὐαγγέλιο.

Μέχρι ποὺ ἔχασε τὴν ὑπομονή του κι' ἄρχισε στοὺς κατάπληκτους Κοντογεννάδες νὰ τοὺς διαβάξῃ κατακιστὰ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς του... Ἄσώτου!

Γεγονὸς ποὺ προέκαλεσε τὴν ἀγανάκτησὴ τοῦ μορφωμένου προύχοντα τοῦ χωριοῦ, τοῦ κόντε Γιαννάκη.

—Μωρὲ μεθυσμένοι εἰσαι παπᾶ μου;

—Γιατὶ φωνάζεις ἀφέντη μου;

—Μωρὲ τὸν Ἄσωτο μᾶς διαβάξεις Χριστουγεννιάτικα, πικατάρατε;

Καὶ νευριασμένος γιὰ τὴ διακοπή καὶ τὴ βρισιὰ ὁ παπᾶ Χαραλάμπης, προχώρησε πρὸς τὸ στασίδι τοῦ διαμερίσματος τοῦ διαμαρτυρομένου ἄρχοντα.

= Καὶ τί θέλεις ἐγὼ νὰ σοὺ κάμω, ἀφοῦ μοῦ δώσανε «Ἄλλουνού παπᾶ Εὐαγγέλιο»;

Φράση ποὺ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ χρόνια, κατάντησε... παροιμιᾶκή, διαδόθηκε καὶ καθιερώθηκε πανελληνίως καὶ τὴν ἐπαναλαμβάνουμε γιὰ ἐκείνους ποὺ μιλοῦν παλαβὰ καὶ ἀσυνάρτητα. Δίχως βέβαια καὶ νὰ ξέρουμε ὅτι τὸ «Ἄλλουνού παπᾶ Εὐαγγέλιο» εἶναι: Κεφαλονίτικης παραγωγῆς καὶ ἰδιαίτερα Ληξουριώτικης προελεύσεως!...



Ὅσο γιὰ τὸ φινάλε μόλις ὁ κόντε Γιαννάκης κατάλαβε πὺς ἔξ αἰτίας τοῦ ἀσημάδευτου εὐαγγέλιου, ὁ πτωχὸς παπᾶ Χαραλάμπης ἔχασε τὰ νερά του κι' ἀρπάχθηκε ἀπὸ τὸν «Ἄσωτο» γαλήνησε, χαμογέλασε καὶ τοῦ ὑπόδειξε τὸ Χριστουγεννιάτικο

Εὐαγγέλιο. Μετὰ τὸ διάβασμα τοῦ ὁποίου, ὁ ἴδιος βγῆκε μὲ τὸ δίσκο στὸ ἐκκλησίασμα καὶ τοῦ ἔμασε τὸν μπιναμά του, πρωτορχίζοντας ἕνα ὀλόκληρο χρυσὸ κολονάτο!

ΔΙΑ ΤΟ ΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ ΔΙΚΤΥΟΝ

Δι' ἐπισκευὰς τοῦ ὑποστάντος σημαντικὰς ζημίας ὀδικίου δικτύου τῆς νήσου μᾶς ἐκ τῶν βροχῶν τοῦ χειμῶνος, ἐτέθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Νομαρχίας μᾶς τὸ ποσὸν τῶν 200 χιλιάδων δραχμῶν. Ποσὸν ἀνεπαρκὲς καὶ τοῦ ὁποίου ἀναμένομεν τὴν ἐπαύξησιν.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ εἰς Παρισίους ἐγκατεστημένος κ. Εὐάγγελος Τυπάλδος Μπασιάς ἀπέστειλεν εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην μᾶς κ. Ἱερόθεον Βουὴν 4.500 δολλάρια διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ναοῦ Ἁγίας Εὐφημίας.

Ἡ κ. Ὑπατία Δεστούνη προσέφερε δραχ. 800.000 διὰ τὸ Εὐγηρίας Πρόνοια Πτωχοκομείου Ἀργοστολίου.

ΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΘΕΟΧΑΡΗ ΚΑΠΠΑΤΟΥ

(Λιθόστρωτων - Ἀργοστόλιον)

Σᾶς εὐχεται δλόψυχα

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΥΤΥΧΙΑΝ

ΣΤΑ 1963

ΜΑΝΤΟΛΕΣ — ΡΟΣΟΛΙΑ
ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

Καὶ ἐπὶ ἕναν αἰῶνα παράγονται

ΣΤΟΥ ΔΡΑΓΟΝΑ

(Ἐναντι Ταχυδρομείου

ΚΕΡΥΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ)

Ἡ Οἶκος ΔΡΑΓΟΝΑ σᾶς εὐχεται **ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ**

καὶ χαρούμενο τὸ 1963

Η ΣΑΤΙΡΑ ΜΑΣ

ΠΥΡΑΥΛΙΚΑ

Τώρα που προοδεύουμε με
(τὴν Πυρηνἐνέργεια,
τόσο πολὺ... ὑψωτικά,
μόνον ἐγὼ σωματικά
ἐπήρα τὸν κατήφορο καὶ μπη-
(κα στὴν... ἀνέργεια!

Τώρα, ὅπου οἱ Πύραυλοι στα-
(βίζουν τοὺς αἰθέρες,
πυραυλικά κι' ὀργανικά,
μόνον ἐγὼ ἐρωτικά
ἀπύραυλος κατάντησα καὶ μ'
(ἔπλα δίχως... σφαίρες!

Τώρα που Κρούστσεφ - Κέν-
(νεντυ τραβοῦν γιὰ τὴ Σελήνη
μ' ἐνέργεια φορτίσιμο
Σ' ἐμὲ μήτε πιανίσιμο
πυραυλικῆς ἐνέργειας δὲν ἔχει
(...ἴχνος μείνει!

Καὶ λέω στὴν Ἀμέρিকা νὰ
(πάω ἢ Ρωσσία
μήπως κι' ἐμὲ μοῦ δώσουνε τὸ
(ἐνέργειας οὐσία!
Τὸ ἄδειο τὸ τουφέκι μου νὰ
(τὸ ξαναγεμίσω
καὶ τὸν... παλὴ μου ὄπισθιμό
(γιὰ νὰ τὸν συγχρονίσω!...

Γιατί ζηλεύω, ὁ φτωχός, στὰ
(μήκη καὶ στὰ πλάτη,
πυραύλων τὶς ἐκτόξευσε μετὰ τὴ
(πυρηνἐνέργεια.
Ἐνῶ γιὰ μὲ δὲν βρίσκειται κα-
(νεὶς νὰ κάμη κάτι
νὰ ξαναβρῶ, ὁ φουκαράς, τὴν
(ἀνδρικήν... ἐνέργεια!

Καὶ θάβελα, παμφίλτατοι, κι'
(ἐγὼ προτοῦ πεθάνω
τὸν Κρούστσε καὶ τὸν Κένεν-
(τυ νὰ τοὺς ἀκολουθήσω
ἔστω καὶ ἀπὸ... πίσω!
καὶ κολλητὰ ἔωπισα τους ν'
(ἀνέβω πιδ... ἐπάνω!

Καὶ τὰ «Παιδιὰ τοῦ Πειραιᾶ»,
(γνωστὸ σας τραγουδάκι
καὶ εἰς τοὺς δυὸ Μεγάλους,
πῶχου τοὺς πυραύλους,
νὰ τραγουδᾷ... πυραυλικά νό-
(τὲς τοῦ Χατζηδάκι!

'Απὸ τὴν Κεφαλονίτικη

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΝΑ ἀκόμα πανάρχαιο ἔθιμο
διατηρεῖται στὴν Κεφαλονία:

Κάθε στίς 21 Νοεμβρίου, ὅλα
σχεδὸν τὰ ἀγροτικά σπιτία νὰ
μαγειρεύουνε πολυσπόρια.

Δηλαδή, βάζουνε στὴν ἴδια
κατσαρόλα καὶ βράζουνε, γιὰ ὁ-
λόημερο τῆς οἰκογένειας φαγη-
τό, ἀνάκατα φασόλια, φακές,
κουκιά, μπιζέλια, στάρι, καλα-
μπόκι κι' ὅσα ἄλλα δημητριακά
διαθέτουνε, με λάδι κι' ἀλάτι.

Τὸ ὠραῖο τοῦτο ἔθιμο τῆς οἰ-
κογενειακῆς... εὐωχίας μετὰ πολ-
λυσπόρια, διατηρεῖται ἀπὸ
ὅταν μεταξὺ τῶν ἄλλων θεοτή-
των λατρευότανε στὴν Κεφαλονία
καὶ ἡ Δήμητρα.

Σὲ τοῦτο συμφωνεῖ κι' ὁ ἱστο-
ρικός μας Ἡλίας Τσιτσέλης, ὁ
ὁποῖος στὸν δεῦτερο τόμο τῶν
«Κεφαλ. Συμμίκτων» τοῦ ἀνα-
γράφει:

«Λείψανον τῆς λατρείας τῆς
Δήμητρος τυγχάνει πιθανῶς τὸ
ἔθιμον τῶν Πολυσπορίων».

Κατὰ δὲ τὴν ἴδια ἡμερομηνία,
τῆς 21 τοῦ Νοεμβρίου, ποὺ γιορ-
τάζονται τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτό-
κου, στὰ χεῖλη τοῦ λαοῦ τῆς
Κεφαλονίας ἀνεβαίνει αὐθόρμη-
τα κι' ἡ λαϊκὴ παροιμία:

«Μισόσπειρα, μισόφαγα, μισό
ἔχω νὰ περάσω».

Μὲ τὴ σημασία, πὼς ἔχει μι-
σοφάγει ὅλες τὶς προμήθειες ποὺ
εἶχε κάμει γιὰ τὸν χειμῶνα, ἔχει
μισοτελειώσει τὶς ἀγροτικὲς του
δουλειές, ἀλλὰ καὶ ἔχει νὰ μισο-
περάσῃ μέχρι τὴ νέα σοδειά.

● Δυὸ ἄλλες λαϊκὲς ἐκφρά-
σεις εἶχανε χρόνια βασανίσει τὸν
γράφοντα:

«Παπάδες... καπνάδες!» Λένε
ἀκόμα οἱ γέροι μας στὰ χωριά,
ὅταν ἐκφράζονται μ' ἀγανάκτη-
ση γιὰ τοὺς ρασοφόρους!

Κι' ὅταν ἐναντίον τους ἀγα-
νακτοῦν πιὸ πολὺ, λένε τὴν ἀνε-
ξήγητη φράση:

«Μωρ' ἐφκείνοι, παιδι μου, μὰς
καταπίνουε καὶ τὸν καπνὸ
μας!».

Κι' ὅπως κι' ἐσεῖς θὰ υποθε-
σετε, γνομίζω πὼς ὁ Λαὸς ἐνδο-
κροῦσε μετὰ τὸ «καπνάδες» καὶ μετὰ
«καταπίνουε καὶ τὸν καπνὸ μας»

πὼς οἱ παπάδες ἀποζοῦνε ἀπὸ
τοῦ λιθανιοῦ τὸν καπνὸ καὶ τοῦ-
το θέλανε νὰ στιγματίσουνε οἱ
λαϊκὲς μας ἐκφράσεις.

Ἡ ἐξήγηση, ὁμως, εἶναι τε-
λειῶς ἀλλοιώτικη. Διότι ὑπῆρχε
ὑπὲρ τοῦ Κλήρου ὁ λεγόμενος
Καπνικός φόρος.

Καὶ τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐπιβάλει
ὁ αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου
Λέων Φωκάς.

Λεγότανε δὲ καπνικός, ἀπὸ
τὸν καπνὸ π' ἀνέβαινε ἀπὸ τὶς
οἰκογενειακὲς ἐστῆες.

Δηλαδή, κάθε οἰκογένεια πλή-
ρωνε γιὰ τὸν παπὰ τῆς μετὰ στά-
ρι, λάδι, ὄσπρια, νομίσματα κι'
ἀκόμα καὶ με ζωντανὰ μιὰ πο-
σότητα σὰ μισθὸ του.

Ὁ δὲ καπνικός ὑπὲρ τοῦ Κλή-
ρου φόρος διατηρήθηκε στὴν Κε-
φαλονία μέχρι καὶ τὸν περασμέ-
νον αἰῶνα, ὄχι βέβαια ὑποχρεω-
τικά, ἀλλὰ σὰν καθήκον προαι-
ρετικό, γιὰ νὰ συντηροῦνται οἱ
παπάδες καὶ τὰ μοναστήρια.

● Ὅταν οἱ Κεφαλονίτες ἀγρό-
τες ἀκούνε ἀστροπελέκια, λένε
τὴ φράση: «Παντρεῖε ὁ Θεὸς
τὶς κόρες του!».

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩΤΙΚΑ

● ΣΚΙΤΣΑ

ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΝΤΡΟΓΥΝΟ

Τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς Τιμῆς
στὴ «Στέγη» τους ὁ πλούτος!
Τοιαύτη γὰρ ἡ σύζυγος
κι' ὁ σύζυγος... τοιοῦτος!

Κι' ἔχει πολλοὺς ἢ σύζυγος,
μὰ πιότερους ἐκείνου!
Κι' ἔτσι κυλάει τίμια
ὁ βίος τους ὁ φίνος!

Ἄλλὰ ἡ Τύχη τάφερε
τὸν ἴδιον ν' ἀγαπήσουν!...
Κι' ὡς ἦταν ἐπόμενο
ἀπὸ τοῦτο ἴδιο γέγονο
κι' οἱ δυὸ τους ἀγαπήσανε
κοντεύουν νὰ χωρίσουν!

ΙΑΚΩΒΟΣ ΒΕΛΙΟΥ
ΜΕΤΕΠΙΧΕΙΡΗΤΗΣ
ΜΕΤΕΠΙΧΕΙΡΗΤΗΣ

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Όπως είναι γνωστόν, ο διαπρεπής κληρικός και του Γένους Διδάσκαλος Νεόφυτος Βάμβας (1770—1855) μέχρι του 1837 διετέλεσε καθηγητής στο 'Ιόνιον Πανεπιστήμιον τής Κερκύρας και κατόπιν καθηγητής τής Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιον τών 'Αθηνών.

Δέν είναι όμως γνωστόν στους Πανελλήνες, ότι ο Βάμβας, στα 1823 είχε δική του Σχολή στην Κεφαλονιά! Καί, όπως μάς σημειώνει ο ιστορικός 'Ηλίας Τσιτσιέλης στα «Κεφαλ. Σύμμικτα» (σελ. 52):

«...Κατ' αρχάς είχε Σχολήν εν συνοικία Ρακαντζής του 'Αργοστόλιου... Καί τὸ 1825 διωρίσθη καθηγητής του ἐν Καστρώ τότε συστηθέντος Δημοσίου Σχολείου διδάξας μέχρι του 1828...».

'Αλλ' ο ἴδιος ιστορικός μάς δίνει στήν ἴδια σελίδα του καί μιάν ἄλλη πολύτιμη πληροφορία, ἴσως χρησιμώτατη γιά τούς ιστορικούς τού νεώτερου 'Ελληνικού Θεάτρου. Τὸ ὅτι ὁ Βάμβας καίτοι κληρικός, εἶναι ὁ πρῶτος πού δίδαξε Θέατρο καί μάλιστα στ' 'Αργοστόλι τής Κεφαλονιάς, κατὰ τὸ 1823. Μὲ σκοπὸν... «...ἵνα υποβάλῃ ἔτι μάλλον τὴν πρὸς τὰς Κλασσικὰς Σπουδὰς ἐφεσιν καί ἀναπτέρωσιν τὸ αἶσθημα τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπης, ἥσκει τούς μαθητὰς αὐτοῦ εἰς τὴν ἠθοποιίαν, διδάσκων αὐτούς τὴν ἀπὸ Σκηνῆς διδασκαλίαν ἀρχαίων δραμάτων». Δηλαδή, ὁ ιστορικός μάς καί ἰδιαίτερα μάς καθορίζει πῶς ὁ Βάμβας ἦταν ὁ πρῶτος Δάσκαλος στή νεώτερη 'Ελλάδα, τῆς 'Αρχαίας Τραγωδίας.

Ἀλλὰ τὰ «Κεφαλονίτικα Σύμμικτα» τοῦ Τσιτσιέλη (σὴ σελίδα 642) δι' ἄγραφον καί κάποιον ἄλλον μουστράφη ἄνδρα, στὸν ὁποῖον δικαιωματικὰ πιστεύουμε πρὸς ἀλήθειαν τὰ πρῶτα τῆς Πρώτης Δραματικῆς Σχολῆς στήν 'Ελλάδα μάς.

'Επειδὴ, ὁμῶς, ὁ ιστορικός τοῦ Θεάτρου μάς καί σεβαστὸς πρε-

σβύτης κ. 'Ιωάννης Σιδέρης μπορεῖ νὰ ἔχη διαφωνίες, γιά τούτο παραθέτουμε αὐτοῦσια τὴ σχετικὴ περικοπὴ τοῦ Κεφαλονίτη ἱστορικοῦ, χωρὶς νὰ προσθέσουμε ἢ νὰ ἀφαιρέσουμε μήτε λέξη:

«Νικόλαος Ξυδιάς υἱὸς Πέτρου. Ἀποθανὼν ἐν Ληξουρίῳ τὸ 1874 γηραιότατος. Εἰδήμων τῆς Ἱταλικῆς καί δὴ τοῦ 'Ενετικοῦ ἰδιώματος. Μετέφρασεν εἰς τὴν 'Ελληνικὴν πλείστας τραγωδίας, δράματα, κωμωδίας καί φάρσας. Ἐνθους ὑπὲρ τοῦ Θεάτρου, ἐδίδασκε τοῖς νέοις τὴν Ὑποκριτικὴν καί πρῶτος κατήρτισε Θεῶσον ἑρασιτεχνῶν πρὸς διδασκαλίαν 'Ελληνιστῶν ἀπὸ Σκηνῆς ἐν Ληξουρίῳ...».

Μ' ἄλλα λόγια, ὁ Τσιτσιέλης παραδέχεται καθαρὰ τὸν Ξυδιάν ὄχι μονάχα σὰ πρῶτο δάσκαλο τῆς Ὑποκριτικῆς Τέχνης, ἀλλὰ καί σὰν τέτοιον ἰδρυτὴν τοῦ πρῶτου, ἑρασιτεχνικοῦ βέβαια, 'Ελληνικοῦ Θιάσου. Τοῦ ὁποῖου ὁμοί ἢ ἠθοποιοὶ ἦσαν ἀπόφοιτοὶ τῆς πρώτης 'Ελληνικῆς Δραματικῆς Σχολῆς, πού λειτουργοῦσε μάλιστα στῆς Κεφαλονιάς τὸ Ληξούρι.

Ἐὰν τώρα τοὺς ἱστορικοὺς τοῦ 'Ελληνικοῦ Θεάτρου ἐνδιαφέρουν καί τὰ παιγμένα ἀπὸ τοὺς μύστες τοῦ Ξυδιά ἔργα, πού ὁ δημιουργὸς τῆς πρώτης ταύτης Δραματικῆς Σχολῆς μετέφρασε καί ἀνέβασε, καί τῖς «...εἰς χυδαῖζουσιν καί σόλοικον γλῶσσαν μεταφράσεις του...» καλλιπίασε γλωσσικὰ ὁ Εὐάγγελος Λιβιεράτος καί ὁ Ἄγγελος Τυπάλδος - 'Ιακωβάτος, παραθέτουμε καί τὸ πλήρες ρεπερτόριον τούτων, τὸ ὁποῖον μάς δίνει ὁ Τσιτσιέλης στή σελίδα 643 τοῦ χιλιοσέλιδου ἱστορικοῦ του συγγράμματος:

«...Γνωρίζομεν ἐπίσης μεταφράσεις τὸν «Κομίγγιον 'Εραστίν», τὸν «Κομίγγιον Ζωγράφον», τὸν «Κομίγγιον 'Ερημίνην», τὴν «Ὀδαν», τὸν «Μακρόδη», τοὺς «Ἐν τάφω ζώντας», τὸν «Ψωμοζήτην», τὸ «Φόντασμα

τοῦ Ρινάλδου», τὸν «Ξενοδόχον», τὸν «Πλαστοφούρναρην», τὸν «Καπνοκαθαριστὴν» κλπ...».

Τὸ δὲ πλούσιο ρεπερτόριον τοῦ 'Ερασιτεχνικοῦ Θιάσου τοῦ Ξυδιά μάς δίνει τὴ λαβὴ νὰ πιστέψουμε, ὅτι στὴ πρώτη τούτη 'Ελληνικὴ Δραματικὴ, τῆς ὁποίας ὁ ἱστορικός μάς δέν μάς καθορίζει τὰ χρόνια τῆς λειτουργίας τῆς, θὰ φοιτήσανε ἀρκετοὶ καί ὁ θιάσος του ἐπὶ πολλὰ χρόνια θὰ δίδασκε ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Ληξουριώτικου Θεάτρου τὰ παραπάνω ἔργα.

Καί αὐτὰ μὲν συμβήκανε στὴν Κεφαλονία μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1823 καί 1874, πού πέθανε ὁ Ξυδιάς.

Τὰ ὁποῖα πιστεύουμε ὅτι ἐνδιαφέρουν τὸ Καλλιτεχνικὸ Πανελλήνιον. Ὅμως, στὸ ἀρχεῖο τῆς Ληξουριώτικης οἰκογένειας τῶν Τυπάλδων, ὁ Τσιτσιέλης μάς βεβαιώνει ὅτι εἶδε καί διάβασε μιάν ἐπιστολὴν τοῦ... «Ζ. Νικά» πρὸς 'Ιωάννην Τυπάλδον τοῦ 1795, δι' ἧς ὁ πρῶτος, ἐξήτει παρὰ τοῦ δευτέρου τὰ «Λιμπρέτι» τῶν τότε διδοχθεισῶν κωμωδιῶν. Καί γιά νὰ γυρεῦθῃ ὁ Νίκας στὰ 1795 ἀπὸ τὸν 'Ιωάννην Τυπάλδον τῖς υποθέσεις τῶν θεατρικῶν κωμωδιῶν οἱ ὁποῖες τότε παιζόντουσαν στὸ Ληξούρι, ἀσφαλῶς πρὸ τοῦ Βάμβα καί τοῦ Ξυδιά, κάποιον ἄλλοι θὰ δίδασκεσαν τὴν ὑποκριτικὴν στὴν Κεφαλονία καί οἱ ὁποῖοι θὰ εἶχαν συστήσει κ' ἑρασιτεχνικοὺς ἢ κ' ἐπαγγελματικοὺς θιάσους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Τώρα πού συνδεθήκαμε μ' «Ε.Ο.Κ.» τῖς ἀγορῆς λέγω νὰ διαβέσουμε σ' αὐτὲς καί πεθερές..!

Γι' αὐτὸ καί ὅσοι εἶμετ μεγάρες πεθεράδες... ἄμεσως καλοπιάστε τις γερὰ δὲ... τρυβαλιάζετε, γιὰ νὰ τῖς ἐξαγαθοῦμε νὰ πιάσουμε... παράδες!

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Ο ΚΑΠΙΤΑ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ ΚΑΙ ΤΟ «S.O.S.,»

Είχε ψήσει το ψάρι στα χείλη των πληρωμάτων του ο καπιτά «Μαγκούφης». «Ένας Χιώτης θαλασσολόκος τίμιος και δουλευτής, άτρομος και καλός στη δουλειά του, αλλά και μαγκούφης όπως τον είχαν βαφτίσει οι ναύτες του.

Νύχτα και μέρα διαρκώς γκρινίαζε με τους αξιωματικούς και τα πληρώματα των πλοίων που κυβερνούσε, δίχως να υπάρχει αιτία ή λόγος. Γκρινίαζε γιατί έφτανε γεννημένος γκρινιάρης κι αν δεν γκρινίαζε, θε ν' άρρώσταινε. Γι' αυτό και σε κανένα φορηγό δεν μπορούσε να σταθεροποιηθή τη θέση του, αν κι' έπαναλαμβάνουμε ήταν άσος στον χάρτη και στην πυξίδα.

Κι' ακόμα θα πλοιάρχειε στα Χιώτικα και Κεφαλονίτικα φορηγά και θα άργωνε τους άκεανούς και τις θάλασσες, γκρινιάζοντας και με τὰ σύγνεφα και και με τους γλάρους, αν δεν έπαιρνε γι' άσυρματιστή του ένα ζιζάνιο Κεφαλονίτικο. Ένα δαίμονα πραγματικό που τον ανάγκαζε να τραδηχτή σχεδόν νέος από τη θάλασσα καινά είναι τώρα στην άμορφη Χίο του να μαζεύη μαστίχη γκρινιάζοντας μ' ανθρώπους και.. μαστιχόδενδρα. Δίχως να θέλη να ξαναμπή στη θάλασσα και σε καράβι αν και του έξηγησανε τὸ άπόκοσμο Κεφαλονίτικο «S.O.S.», που τον ανάγκαζε να έγκαταλείψη τη θάλασσα.

Άλλά κοντεύουμε να τὰ κάμουμε κι' έμεις θάλασσα και να σὰς αναγκάσουμε να έγκαταλείψετε την άνάγκωση του παρόντος μας, με τον άνιερό πρόλογό μας. Και να πὼς συμβήκανε τὰ... ιστορικά γεγονότα.

Μόλις ο Κεφαλονίτης άσυρματιστής Γεράσιμος μπαρκάρισε εις τον «Κέφαλο», τον όποιον κυβερνούσε ο καπιτά Μαγκούφης, δήλωσε επίσημα σ' όλο τὸ πλέρωμα.

—Σὰς δίνω τὸ λόγο της, τμηής μου, μωρές παιδιά, πὼς θα τον κάμω να βλέπη τη θάλασσα

από άρόδου! Κι' ενώ όλοι νομίζανε πὼς θα μαζέψη ύπογραφές στην άναφορά του πρὸς τὸν έφοπλιστικό Κεφαλονίτικο οίκο του «Κεφάλου» η πὼς κάποιον θα γνώριζε από την Έταιρία και θα του έγραφε να τους άπαλλάξη από την παρούσια του καπιτά Μαγκούφης, ο Γεράσιμος κλεινότανε και κλειδωνότανε στο θάλαμό του, δίχως να ξαναπή τίποτα, ούτε πια να παραπονιέται για τὴ γκρίνα του καπιτάνιου του.

Ό δὲ θάλαμος του άσύρματου ήταν αντίκρυ στην καμπίνα του καπιτά Μαγκούφης κι' όλοι νομίζανε στο καράβι πὼς ο άσυρματιστής κλειδαμπωνότανε για ν' άποφύγη τις συναντήσεις με τον γκρινιάρη. Άλλά, ο Γεράσιμος έμαστόρευε. Δηλαδή φαμπρικάριζε ένα μικρό βομβητήν άσυρμάτου κι' ένα μικροσκοπικό μεγάφωνο.

Ό δὲ σατανικός βομβητής του διαολεμένου τούτου Κεφαλονίτη δεν άργησε να κάμη τὸ θαύμα του!

Με λεπτά και άθέατα σύρματα και με μιά μικροσκοπική τρύπα που άνοιξε και τὰ πέρασε σε μιά γωνιά της καμπίνας του καπιτά Μαγκούφης, όταν τον έβλεπε να μπαίνει και να κλείνεται στην καμπίνα του, τὰ κατάφερνε να φτάνη στ' αυτιά του τὸ διεθνές σημά του κινδύνου «S.O.S.»!...

Στην άρχή ο φουκαράς ο καπιτά Μαγκούφης νόμισε πὼς βούζανε τ' αυτιά του. Άλλά πρόσεξε πιὸ καλλίτερα κι' άκουσε ευκρινέστερα τὸ τόσο πιανίσιμο S.O.S. που αναγκάστηκε γκρινιάζοντας να φωνάξη τὸν ύποπλοίαρχο.

—Μπρέ, διαόλοι μου στέλνουνε σημάτα από την κόλαση, μωρέ δεύτερε;

Άλλ' ο δεύτερος δεν άκουσε πραγματικά τίποτα, γιατί μόλις ο σατανάς ειδη από τὸ αυτί του τὴ παρούσια του δεύτερου διέκοψε την έκπομπή του μυστηρίου, όπως του σημάτος.

Έτσι μόλις έμπαινε στην καμπίνα του για να ήσυχάση η για

να κοιμηθή, ή... Κόλαση τον ειδοποιούσε με τὸ σημά κινδύνου! Που σταματούσε όταν έμπαινε κι' άλλοι, γιατί ο φτωχός κόντευε να χάση τὰ λογικά του και γκρινιάζοντας φώναζε και έβλαστημούσε όλο τὸ πλέρωμα που διαδοχικά τὸ κάλεσε στην καμπίνα του κι' όλοι τους ήσαν... κουφάλογα!...

—Πὼς διάολο, μπρέ κουφάλογα, δεν άκούτε;

Βέβαια, ο καπιτά Μαγκούφης από τους πρώτους και σαν ειδικό κάλεσε τον Γεράσιμο. Και τον ξανακάλεσε πολλές φορές. Άφου, όμως, ο άσυρματιστής μας έφευγε από τὸ θάλαμό του κι' έγκατάλειπε τὸ χειριστήριο του βομβητού του, δικαιολογημένα τον διαβεβαίωνε:

—Στὴ ψυχὴ του πατέρα μου, καπιτάνιο μου, δεν άκούω τίποτα ο φτωχός.

Και στο πέμπτο του κάλεσμα του θόλωσε τὸ λογικὸ τὰ νερά.

—Έγὼ λέω, καπιτάνιο μου, μήπως έχουν πάθει κάτι τ' άφτιά σου!

Κι' ενώ ο καπιτά Μαγκούφης γκρινίαζε και δερνότανε, τὸ έδωσε, δὴθεν τρομαγμένος και σταυροκοπούμενος, τὴ χαριστική του βολή:

—Όσα, καπιτάνιο μου, κι' αν οι άνωτερες δυνάμεις σε ειδοποιούνε να φύγης από τη θάλασσα. Όπως ειδοποιήσανε και τον πατέρα μου, αλλά δεν τις άκουσε!

Κι' ενώ ο καπιτά Μαγκούφης άκουε τὸ παραμύθι του παμπόνηρου Κεφαλονίτη για τὸ άπόκοσμο και μυστηριώδες S.O.S. που διαρκώς άκουγε ο πατέρας του, μέχρι που μιά νύχτα εξαφανίστηκε κατὰ τρόπο μυστήριο από τὸ καράβι του, έπαιρνε τὴν όριστική του άπόφαση.

—Σύνταξη έ συμπλήρωσα! Τὸ κομποδεματάκι μου τὸ έχω! "Ιν- το άλλο γυρεύω στη θάλασσα;

Κι' αποτραβήχθηκε στη μοχλοσάβλοστη Χίο του, όπου όμως, καθώς μαθαίνω, συνεχίζει να γκρινιάζει με τὰ έμψυχα κι' άψυχα τὸ χωριὸ του.

'Ανέκδοτα από τὴ ζωὴ τοῦ Λαυράγκα 'Απὸ μιὰ τέτοιαν... ἔλευθερία θὰ προτιμήσω τὸν θάνατο

'Αρχοντόπαιδο, πλουσιόπαιδο κι' ὀμορφόπαιδο, ἦταν γαμπρός περιζήτητος στὸ νησί μας στὰ νειάτα του ὁ Διονυσάκης Λαυράγκας.

Ὁ ὑπέροχος τῆς Κεφαλονιάς μουσουργὸς καὶ μαέστρος, ὁ ἀναδημιουργὸς στὴν Ἑλλάδα τῆς Καλῆς Μουσικῆς κι' ὁ δημιουργὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος.

"Αν τώρα προσθέσουμε στὴν οἰκογενειακὴ ἀρχοντιά του, στὴ φυσικὴ ὀμορφιά του καὶ στὰ οἰκογενειακά του φέουδα, τὴν αἴγλη καὶ τὴ φήμη του σὰ μουσικοῦ μὲ ταλέντο, ἀφοῦ στὰ δεκαοχτῶ του χρόνια ἀντικατέστησε τὸ μαέστρο π' ἀρρώστησε κι' ἀνέλαβε τὴ διεύθυνση τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ἰταλικοῦ μελοδράματος στὸ θέατρο «Κέφαλος» τ' Ἀργουστολίου, θὰ δικαιώσουμε ὄλες τὶς τότες, σ' ἡλικία γάμου, τὶς ἀρχοντοπούλες τῆς Κεφαλονιάς, ποὺ ἦσαν ἐρωτευμένες μὲ τὸν Λαυράγκα.

Κι' ὄλους τοὺς πλούσιους καὶ γαλαζοαίματους τοῦ νησιοῦ ἀφεντάδες, πὼς τοῦ στέλνανε προγενηιά καὶ μὲ κάθε τρόπο προσπαθοῦσαν νὰ τὸν ψαρέψουνε γιὰ γαμπρό τους.

"Όταν δὲ γύρισε, μετὰ τὶς σπουδές του, ἀπὸ τὴν Ἰταλία καὶ τὴ Γαλλία, συνοδεύομενος ἀπὸ τὴ φήμη, πὼς εἶς τέτοια νεαρὴ ἡλικία κρατοῦσε μπαγκέττα μαέστρου στὰ Εὐρωπαϊκὰ Θέατρα κι' ὅτι μιὰ Ὀπερά του ἐπρόκειτο ν' ἀνέβη στὴ «Σκάλα τοῦ Μιλάνου», τότε καὶ τότε ἦτανε ποὺ πατεράδες καὶ υψάδες τῆς Κεφαλονιάς παραλογοῦσαν γιὰ νὰ τὸν κατακτήσουνε γιὰ γαμπρό τους.

† Ἄλλ' ὁ ἀξέχαστος Διονυσάκης μὲ τὸ σπιθηρόβλο πνεῦμα καὶ τὴ σατανικὴ ἐξυπνάδα, ἤξερε νὰ ξεγλιστρήσῃ τὰ χέλι ἀπὸ τὶς αἰσθηματικὲς καὶ δελεαστικὲς πλοιορκίες ποὺ τοῦ γινοῦνταν. Δίχως ποτὲ καὶ νὰ δυσαρρεστήσῃ κανέναν προξενιτῆ ἢ ἐν-

διαφερόμενο καὶ ποιῶντας τὴν... πάπια στὶς ξελυγωμένες ματιές, στὰ βαρυναστενάγματα καὶ στὶς ἐρωτικὲς ἀκόμα ἐξομολογήσεις τῶν ἀβρῶν δεσποινίδων τῆς ἐποχῆς του.

Γιατὶ τότε, ἀγαπημένη του, ἰδανικὸ του καὶ λατρεία του εἶτανε κάποια ἄλλη. Ποῦ λεγότανε... Μουσικὴ!

☆

Στὴν ὁποῖαν κι' ἀφιέρωσε ὀλόκληρη τὴ ζωὴ του καὶ χάρισε στὴν Ἑλλαδοῦλα μας τὸ «Μπελκάντο» καὶ μᾶς δημιούργησε τὴν τωρινὴ μας «Ἐθνικὴ Λυρικὴ Σκηνή», ἄσχετα ἂν ἡ τελευταία θεληματικὰ καὶ συστηματικὰ ἐπιμένει ν' ἀγνοῆ καὶ τὸν δημιουργὸ τῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα του.

"Ἔτσι, μὲ τὸν Λαυράγκα συμβαίνει ἀκόμα καὶ τὸ παράξενο καὶ μοναδικὸ στὴν Ἑλλάδα μας! "Όπου ὄλοι οἱ μεγάλοι παραγωγρίζονται κι' ἀγνοοῦνται εἰς τὴν ζωὴν, ἀλλ' ἀναγνωρίζονται μετὰ θάνατον. Νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται ἀκόμα καὶ ὡς... μακαρίτης. Ἄλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι τοῦ παρόντος μας θέμα καὶ ζητοῦμε συμπάθειο γιὰ τὴν παρέκβαση.

Θέμα μας εἶναι ἡ στενὴ πολιορκία καὶ τῆς πιδ γαλαζοαίματης τότε Ἀργουστολιώτικης οἰκογένειας. Ποῦ εἶχε βάλει τὰ δυνατὰ τῆς γιὰ νὰ κάμῃ τὸν Λαυράγκα γαμπρό τῆς. Μπαρμπάδες κόντηδες, ξαδέλφια ἱππότες καὶ πατέρας τῆς ὑψῆς γνήσιος πρέντζιπας!... "Όσο γιὰ φέουδα καὶ γιὰ λεφτὰ, μὲ τὰ τσουβάλια τοῦ λέγανε πὼς θὰ τοῦ δώσουνε προκίκα. Μέχρι ποῦ ὁ μαέστρος μας λύγισε καὶ ζήτησε νὰ γνωρίσῃ τὴν πολὺφερνὴ μέλλουσα. Γιατὶ γυρίζοντας ἀπὸ νεώτατος τῆν ξενιτειά, δὲν ἔτυχε νὰ τὴν γνωρίσῃ, στὰ τότε ἀνοιχτὰ καὶ χρυσοστόλιστα σαλόνια τῶν ἀφεντάδων τῆς νήσου.

☆

Ἄλλὰ γιὰ νὰ μὴ γίνῃ θόρυβος εἰς ἄραος τῆς ὑποψήφιας, σὲ πε-

ρίπτωση ποῦ δὲν θὰ τοῦ ἄρεσε, διωργανώθηκε ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους ἕνα τσαί σ' ἕνα τους συγγενικὸ σπίτι.

"Όπου ὁ Λαυράγκας εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ συναντήσῃ τὴ μέλλουσα ναταβανόσκουπα, ἡ ὁποία ἀκουγε στὸ Ἐθνοπρεπὲς ὄνομα Ἐλευθερία.

Ἡ δὲ Ἐλευθερία ἐκτὸς τῆς μορφώσεως, τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς γενιᾶς, εἶχε κι' ἄλλα φυσικὰ προτερήματα.

"Ἦταν μιὰ δίμετρη στὸ μπόι γεροντοκόρη, δίχως καμμιά βορεία ἢ νοτία τοῦ σώματος προεξοχή, ἀλλοιθωρίζουσα ἑλαφρῶς καὶ μὲ κόμην χρώματος ξεθωριασμένου χρυσοῦ, ἂν βέβαια καὶ τὸ χρυσάφι χάνειτὸ χρῶμα του, ὅπως μοῦ τὴν περιέγραψε κάποτε ὁ ἀλησμόνητος χιουμορίστας καὶ μουσουργὸς μας.

—Καὶ τὶ ἀπάντησε μαέστρο μου, ἀργότερα στὸν προξενιτῆ, τὸν ρώτησα;

—Τὶ ἤθελες, μωρὲ Βουνά μου, νὰ τ' ἀπαντήσω;

Ξέρω κι' ἐγώ!....

Φυσικὰ τ' ἀποκρίθηκα πὼς ἀπὸ μιὰν τέτοιαν Ἐλευθερίαν θὰ προτιμήσω τὸν θάνατο!.. Κι' ἀπὸ τὰ γέλια τῆς συντροφιάς μας τοὺμπάραμε τὸ τραπέζι μὲ ὄλα τὰ σεμβίτσια τοῦ τότε «Δημοτικοῦ Καφενεῖου» τ' Ἀργουστολίου.

ΜΙΑ ΑΠΙΘΑΝΗ

ΕΚΔΟΧΗ

"Αν μηχανὴ βρισκότανε τὸ μέλλον νὰ προβλέπαμε καὶ στὴν ὀθνη τῆς ζωῆς τὸ μέλλον νὰ βλέπαμε!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΔΗΜΟΤ. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Τὸν ὁ Θεὸς κι' ὁ Ἅγιος θὰ κρίναν ὁπποῖα γιὰ τὸν θάνατο ἔλεγε καὶ ἡ κρίσις κι' ἀνεργία!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ

Όταν κατά τον Νοέμβρη του 1888 γιορτάσθηκαν στην Αθήνα τα παρά του Έθνικού ευεργέτη Ε. Ζάππα καθιερωθέντα «Πρώτα Όλύμπια» μόνον ή υπό τον Δ. Λαυράγκαν Κεφαλονίτικη χορωδία παρουσιάσθηκε στο «Θέατρο Συγγρού» και στο «Ζάππειο».

Έτυχε δέ τέτοιας υποδοχής και αποθεώσεως έκ μέρους του κοινού τής τότε πρωτεύουσας, που για πρώτη φορά άκουγε καντάδες και άριέτες ώστε και αυτός ο Πρωθυπουργός Τρικούπης κάλεσε τους χοροδούς εις τὸ παλάτι του και κατὰ πρόσκληση τής αδελφής του Σοφίας ἐπανελάσαν τρείς φορές τὴν «Αγράμπελη».

Για τὴν ἱστορία δὲ τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς προσθέτω ὅτι, τὴν πρώτη τούτη Ἑλληνικὴ Χορδία εἶχε προετοιμάσει και προγυμνάσει ὀχι ὁ Λαυράγκας ἀλλὰ ὁ Λυρικὸς και σατιρικός ποιητῆς τοῦ νησιοῦ μας ὁ γλυκίτατος και μουσοτραφῆς Μικελάκης ὁ Ἄβλιχος, ἀκκομπανιάρωντάς τους με τὴν κιθάρα του.

Εἶχε δὲ διαλέξει τοὺς πιὸ τότε ξακουστοὺς και καλλίφωνους Ἀργοστολιώτες και Ληξουριώτες, τοὺς ὁποίους ὁ Λαυράγκας ἔβρισκε ἔτοιμους και παρουσίασε στὸν Πανελλήνιο τοῦτον διαγωνισμό, ὅπου και πήρε τὸν πρώτο βραβεῖο μιά και δὲν ὑπῆρχε ἄλλη ἀνταγωνίστρια Ἑλληνικὴ Χορωδία.

Ἄν θέλετε δὲ τώρα τὰ ὀνόματα τῶν πρώτων τούτων Ἑλλήνων Χοροδῶν μᾶς τὰ προσθέτει στὴν τοπικὴ μας ἐφημερίδα «Ἀναμόρφωσις» (ἀριθ. φύλλου 48 τῆς 16 — 1911), ὁ τότε Γυμνασιάρχης Γεώργιος Χοιδῆς κι' ὁ ὁποῖος ἐπὶ λέξει ἀναγράφει:

«... Δὲν εἶναι περιττὸν ἴσως νὰ προσθέσω ὅτι ὁ τιμῆσας τὴν Κεφαλονιαν οὗτος Ὀμιλος, οὐ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐνταῦθα συγκέντρωσις και καθ' ἑκάστην ἐσπεραν προσσκησις και εἰς Ἀθήνας ἀποστολὴ ὀφείλεται πρό παντος εἰς τὸν ζή-

λον, τὴν δραστηριότητα και τὰς ἀόκνους προσπάθειας τοῦ Μιχαήλ Γ. Ἀβλιχου. Ὁ δὲ Ὀμιλος οὗτος ἀπληρῆζετο σχεδὸν ἐν τῷ συνόλω ἐκ διαφόρων τεχνιτῶν τῶν πόλεων Ἀργοστολίου Ληξουρίου, ἐν οἷς ὁ Κωνσταντῖνος Βαρθολόμος, λεμβούχος, Ἡλίας Δήμος, ξυλουργός, Γερ. Ἀντύπας, παιδονόμος, Παῦλος Σαμούτ, ὑποδηματοποιός, Σπυρ. Σαμούτ, καρεκλοποιός, Κάρμεν Μπουγάγιερ, ἀμαξηλάτης, Γεώργ. Τσερνωτάς, δημοδιδάσκαλος, Σάββας Ἀρσένης, ὑπάλληλος, Σπ. Νικολετάτος, ὑπάλληλος, Γεώργ. Λάσκαρης, κουρεύς, Χαράλ. Λάσκαρης, χρωματιστής, Γεώργ. Δελαπόρτας, κτηματίας, Μπάμπης Κουρούκλης, ξυλουργός, Διονύσιος Ματσούκης, χρωματιστής, Γερ. Γασπαράτος ξυλουργός, Ἰωάννης Πετροπαύλας, ξυλουργός και Ρόκκος Ξαδρυκτος, χρωματιστής».

Και για τὴν ἱστορία τοῦ Κεφαλονίτικου Θεάτρου ὁ «Κέφαλος», σᾶς προσθέτουμε ὅτι, ἀπὸ τοὺς παραπάνου ὁ Γ. Ἀντύπας, ὁ Παῦλος Σαμούτ, ὁ δάσκαλος Τσερνωτάς, ὁ Σαββάκης Ἀρσένης, ὁ Γεώργιος Λάσκαρης ἢ Φωτεινάκης κι' ὁ Διονύσιος Ματσούκης, εἶχαν τέτοια μουσικὴ κατάρτιση και, τόσοσ ὠραίες φωνές ὅπου τοὺς πέρνανε και τραγουδοῦσαν στὰ «Κόρα» ὅλες οἱ Ἱταλικές Μελοδραματικές Κομπανίες, οἱ ὁποῖες κάθε χρόνο ἔκαναν τὶς ἐμφανίσεις τους ἀπὸ τῆς Σκηνῆς, τοῦ σαρωμένου πιά ἱστορικοῦ μας Θεάτρου ὁ «Κέφαλος», τὸ ὁποῖο λειτούργησε ἀπὸ τὸ 1848 μέχρι τὶς ἀρχές τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου και μᾶς τὸ κατέστρεψαν οἱ ἐμπρηστικὲς δόμβες τῶν Γερμανικῶν Στούκας. Ἀλλὰ θὰ μᾶς ξαναφιάσει ὁ ἀσπής κ. Ρόκκος Γερ. Βεργωτάς καταθέσας ἤδη 40 χιλιάδες δολάρια για νὰ ξαναποχτήσει τὴν Κεφαλονία τὸ ἱστορικὸ θεατρικὸν τῆς.

ΔΙΑΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΣΕ ΛΑΙΜΑΡΓΟ

Θάτρωγες και τὴ γλώσσα σου
πού εἶναι κρεατώδης,
ἐὰν οἱ πόνου ἔξ αὐτοῦ
δὲν ἦτανε φρικώδεις!...

Ο ΛΗΕΟΥΡΙΩΤΗΣ

ΣΕ ΚΡΑΣΟΠΑΤΕΡΑ

Ἄντι πάνω στὸν τάφο σου
νὰ βγῆ λίγο γρασίδι,
ἐνα ἀμπέλι φύτρωσε
για... κρασο - βοστυλίδι!

ΣΕ ΚΛΕΦΤΟΚΟΤΑ

Τὴ μέρα πού μᾶς ἐφυγες
και μπηκες στὸ βαπόρι,
ἀφ' τῆ χαρὰ τους γένησαν
ἀκόμα κι' οἱ... κοκρόροι!

Ο ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩΤΗΣ

ΣΤΗ ΠΛΟΥΣΙΑ ΘΕΙΑ ΜΟΥ

Γιατί, βρέ θειούλα μου, νὰ ζῆς;
Μήπως θὰ ζῆς κι' αἰώνια;
Γι' αὐτὸ ψόφησε γρήγορα,
νὰ δῶ... χαρὰς μου χρόνια!

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙ

Σημείωσις «Φανού»: Κάθε συνεργασία πού κάτι ἀξίζει, φιλοξενεῖται στὴ παρούσα στήλη. Ὅμως ἀπαραίτητα πρέπει νὰ ξέρουμε τοὺς συνεργάτες μας. Διότι τὰ ἀνώνυμα ἢ με τὰ ἄγνωστα ψευδώνυμα, παίρνοννε τὴν ἄγουσα πρὸς τὸν... κάλαθον τῶν ἀχρήστων.

ΑΣΦΑΛΗΣ ΣΥΝΤΑΓΗ

Εἶχε νευράκια και θυμοὺς
κι' οὔτε νὰ τὸν μιλήσῃ
δὲν ἐτολμοῦσεν ὁ φτωχός,
δίχως νὰ τὸνε βρῖση!

Μέχρι πού τὸν συμβούλεψε
κάποιος καλὸς του φίλος
κι' ὅπου δὲν εἶτανε κουτός
μὰ μήτε κι' ἐρωτύλος!

Και δυὸ... χαστούκια τὸ ἔδωσε
με τ' ἀνδρικό του μένος
ἐμέσως ἐσυστίσθηκε
τὸ νυμφεῖο γένος!
Γι' αὐτὸ και σὲς ἂν θέλετε
γαλήνη και χαρὰ σας;
Τρὶς τῆς ἡμέρες δέρνετε
γυνὴν και πεθερά σας!...

ΕΛΕΩΒΑΤΙΟΝ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΥΣ ΜΑΣ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

ἐπίσκοπος Νέων Πατρῶν

Ὁ κατόπιν ἀντιβασιλεὺς τῆς Καμπεσίας

«Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἱστορικοί ἓνα μονάχα... δαιμόνιον Ρωμῶν καὶ μάλιστα Κεφαλονίτην, μνημονεύουν πῶς ἔφτασε στὰ ὕπατα ἀξιώματα ξένους κράτους: Τὸν Κωνσταντῖνον Γεράκιον (1647 ἕως 1688), ὁ ὁποῖος, κατόπιν μιᾶς ζωῆς θρυλικά πολυκύμαντης, κατάρθωσε νὰ γίνῃ πρωθυπουργὸς καὶ κατόπιν ἀντιβασιλεὺς τοῦ μακρυνοῦ τούτου τῆς Ἀσίας κράτους ἔσηκώθησαν ἐναντίον του καὶ τὸν δολοφόνησαν στὰ σαράντα ἓνα του χρόνια.

Ἐνῶ ὑπάρχει καὶ δεῦτερος... δαιμόνιος Κεφαλονίτης καὶ ἰδιαίτερα Ληξουριώτης. Τὸ δὲ περίεργον εἶναι, πῶς τούτος ἦτανε καὶ ρασοφόρος.

Ἄλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ... καλοθελητὲς χαρακτηρίσανε κατὰ καιροῦς τὶς ἱστορικές μας σελίδες σὰν κατασκευάσματα τῆς φαντασίας μας, θὰ σὰς τὸν ἀναφέρουμε βιογραφικά, μὲ προσθήκης περικοπῶν ἐνὸς ἀδιάφθεκτου δοκουμέντου. Τοῦ χιλιοσέλιδου περίπου συγγράμματος «Κεφαλλονικά Σύμμικτα» τοῦ Ἡλία Τσιτσέλη. Καὶ ὁ ὁποῖος στὴ σελίδα 93 γράφει:

«Δαλλαπόρτας Χρῦσανθος: Ἐκ Ληξουρίου, υἱὸς Κωνσταντίνου, γεννηθεὶς τὸ 1741. Χαρίσιος ἢ Εὐθύμιος κληθεὶς κατὰ κόσμον. Λόγιος, κληρικός καὶ πολιτικός, ἐκπαιδευθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Πάτραις. Τὸ 1782 ἀπαντῶμεν αὐτὸν Ἐπίσκοπον Νέων Πατρῶν (Πατρατζίου Ὑπάτης), ὅτε καὶ μετώμασθη Χρῦσανθος...».

Φαίνεται ὅμως, ὅτι ὁ Χρῦσανθος, σὰν Ἐπίσκοπος Νέων Πατρῶν δὲν θὰ ἀρκέσθηκε στὰ δεσποτικά του καθήκοντα. Ἀλλὰ, σὰν Ἕλληνας καὶ Χριστιανός, μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς ἡ τότε Χριστιανικὴ Ρωσσία θὰ ἐπενέβαινε καὶ θὰ χάριζε τὴν ἐλευθερία στοὺς

Ἕλληνας, θ' ἀνάπτει κατὰ τῶν Τούρκων κυρίαρχων ἔντονη καὶ μαχητικὴ δράση. Γιὰ τοῦτο κι' ἀναγκάσθηκε τελικὰ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν Ἐπισκοπικὸ θρόνον του κι' ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ ρηθεὶς ἱστορικός: «...Φίλα τοῖς Ρώσοις φρονῶν, ἠπειλήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων μὲ θάνατον. Καί, φυγὼν, μετέβη εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ὅπου παρητήθη τῆς... ἀκανθώδους δι' αὐτὸν ἐκκλησιαστικῆς ἐκείνης διοικήσεως, σταλεῖς ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἅγιον Ὅρος ὡς Ἐξάρχος...».

Ἄλλὰ κι' ἂν ἐγκατέλειπε τὸν γεμάτον γιὰ τοῦτον... ἀγκάθια θρόνον τῆς Ἐπισκοπῆς τῶν Νέων Πατρῶν, κι' ἂν προβιβάσθηκε σ' Ἐξάρχον τῶν Πατριαρχείων στὸ Ἅγιον Ὅρος, πάλιν φαίνεται πῶς δὲν θὰ καθότανε ἤσυχος. Κάπως καὶ πάλιν θὰ ἐκινεῖτο κατὰ τῶν Τούρκων καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ἀξίωσανε ἀπὸ τὰ Πατριαρχεῖα τὴ καθαίρεσή του.

Γιατί, πιὸ κάτω, ὁ ἱστορικός μας Τσιτσέλης μᾶς σημειώνει, ὅτι ὁ ἀξιοθαύμαστος αὐτὸς Ληξουριώτης: «...Ἀπαντᾷ πενόμενος μετέπειτα εἰς τὴν Σμύρνην». Κι' ὄχι μονάχα πεινοῦσε στὴ Σμύρνη, ἀλλὰ καὶ στὰ σίγουρα θὰ τὸν καθαίρεσαν κι' ἀπὸ Δεσπότη, γιατί τὸν μνημονεῖ σὰν ἐπιχειρηματικὸν κι' ἐπιτήδειον: «...Ἄλλ' ὁ ἀνήρ, μὴ ἀποδειλιῶν πρὸ τῶν τῆς τύχης καταδρομῶν, ὧν δὲ ἐπιχειρηματικός καὶ ἐπιτήδειος, καταφυγὼν εἰς Κριμαίαν καὶ Καμπεσίαν, κατάρθωσε νὰ κατευνάσῃ τὰ ἐκεῖ ἠρθεσμένα πνεύματα καὶ καταπίσῃ τοὺς κατοίκους. Ἰνὴ αἰτήσωνται τὴν προστασίαν Αἰκατερίνης τῆς Β'».

Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Χρῦσανθος δὲν τᾶβαλε κάτω μὲ τὸν ζεπεσμό του καὶ τὴν καθαίρεση. Ἀλλ' ὡς δαιμόνιος καὶ τούτος Κεφαλονίτης κατέφυγε στὶς Ρωσικὲς ἐπαρχίες τῆς Κριμαίας καὶ τῆς

Καμπεσίας, ὅπου τότε ἀνοῦσαν σ' αὐτὲς κι' Ἑλληνικὲς ἀποικίες. Ὅμως, κι' ἐκεῖ τυχερὸ του ἔβρισκε ν' ἀντιμετώπιση φουρτούνης καὶ θύελλες, τὶς ὁποῖες ἀντιμετώπισε δίχως στρατιῶτες καὶ ὅπλα, παρὰ μόνον μὲ τὴν ἐξυπνάδα του καὶ τὴ φυσικὴ του εὐφράδεια. Ἀνάπτει δὲ τέτοια «γοργότητα πνεύματος» καὶ «διοικητικὴν δεξιότητα», ποὺ τὸν θαύμασε κι' ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας. Ἡ ὁποία, ἀφοῦ τῆς παράδωσε ἄμαχα ὑποταγμένους τοὺς Καμπέσιους καὶ Κριμαίους, τὸν διάρρισε ἀντιβασιλῆά της.

Ὅπως καταλήγει κι' ὁ ἱστορικός μας, βιογραφῶντας τὸν Χαρίσιον ἢ Εὐθύμιον ἢ Χρῦσανθον Δαλλαπόρταν, ποὺ κατάρθωσε νὰ γίνῃ Δεσπότης καὶ ἀντιβασιλῆᾶς μόνον μὲ τὴν ἐξυπνάδα του καὶ τὴ διαολεμένη Κεφαλονίτικη δράση του: «...Χάριν τοῦ σκοποῦ, μεταβάς ὡς ἐπίτροπος τῶν κατοίκων καὶ δεξαμένης ἐκείνης (τῆς Αὐτοκρατειρας Αἰκατερίνης Β') τὴν ὑποταγὴν τούτων, διωρίσθη ὑπ' ἐκείνης ἀντιβασιλεὺς τῆς Καμπεσίας, διακριθεὶς ἐπὶ πνεύματος γοργότητι καὶ δεξιότητι διοικήσεως...».

Τὰ ἴδια περίπου ἀναφέρει κι' ὁ ἱστορικός τῆς Ἐκκλησίας Βελγῶδης γιὰ τὸν δαιμόνιον τούτον ἱεράρχην στὸ σύγγραμμά του «Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Ἀποικία», ἀλλ' οὔτε ὁ Τσιτσέλης, οὔτε κι' ὁ Βελγῶδης μᾶς λένε περισσότερα γιὰ τὸ βίον του καὶ τὸ τέλος του.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Συνεχιζομένου τοῦ ἔργου ἀνεγέρσεως Τουριστικοῦ Περιοπέρου εἰς τὴν Πισαράδα, ἀποσέσθησαν ἐστὶ ἀρχαῖοι τάφοι, κατὰ διατηρημένον καὶ κρημνισμένον ἄκρην στῶν ἀγέλιων νομισμάτων καὶ κτερισμάτων σημαντικῆς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΗΘΟΓΡΑΦΙΕΣ

Ἡ ἐφεύρεση τοῦ Ἀμερικάνου

Μέ γουρουνοτσάρουχα στὰ πο-
δάρια καὶ μὲ στρίλινα ρούχα,
ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀμέρিকা ὁ Γερά-
σιμος. Καὶ πρὸς τιμὴν του, ἔπει-
τα ἀπὸ καμιά εἰκοσαριά χρό-
νια, ξαναγύρισε στὴν Κεφαλονία
του μὲ παπούτσια λούστρινα, μὲ
ρούχα κασμήρια, μὲ γραβάτες
πολύχρωμες, μὲ καμιά δεκαριά
χρυσὲς πέννες στὸ τσεπάκι τοῦ
σακκακιῦ του καὶ μὲ δολλάρια
μπόλκια στὶς τσέπες του καὶ
στὶς Τράπεζες. Ὅσο γιὰ τὴ μη-
τρικὴ γλῶσσα του, τὴ γαρνίριζε
μὲ «γιῆς» καὶ μὲ «νόου» κί' ὅτι
κί' ἂν ἐβλεπε στὸ χωριό του, ἔ-
λεγε πῶς χίλιες φορές... μεγαλύ-
τερο εἶχανε στὴν Ἀμερική.

Εἶχε ὅμως τὸ χωριό του, τὸν
σατανά του! Καὶ μάλιστα κα-
μουφλαρισμένον μὲ ράσα. Δηλα-
δὴ τὸν παπᾶ Γεράσιμο, ποῦ κά-
θε βράδυ στὸ μαγαζί τοῦ χωριοῦ
τους, δούλευε φιλό γαζί τὸν συν-
ἄνυμό του Ἀμερικάνο.

—Καὶ γίνονται μεγαλύτερα
ἀπὸ τὰ δικά μας στὴν Ἀμερική
τὰ μορόπουλα (κολοκυθάκια);

—Ἦ γιῆς θέρου λόγκ, δέσπο-
τα!

—Ἄ γι' αὐτὸ ἄκουσα πῶς
στὴν Ἀμερική τὰ ξεραίνουν καὶ
τὰ θάνουνε ράγες σὲ σιδηροδρό-
μο.

—Δὰτς ὄλ ράιτ!

Καὶ φυσικὰ οἱ ἀκούγοντες τὸ
δούλεμα τοῦ παπᾶ τους ξεσπού-
σανε σὲ τρανταχτὰ γέλια, μὲ
παιρο —σεγκόντο καὶ τ' Ἀμερι-
κάνο τοῦ γέλιο.

Ὁ ὁποῖος τοὺς ὀρκιζότανε ὅτι
εἶδε εἰς... τὸ «Ἀμερική» συμμοῦς
νὰ τρέχουνε μὲ ἑκατὸ «κιλόμε-
τρα τὸ ὥρα» σὲ ράγιες ἀπὸ κο-
λοκυθία.

☆

Ἄλλὰ παρὰ τὸ χοντρό δούλε-
μα ποῦ τοῦ ἔκανε ὁ σατανικός
μας παπᾶ Γεράσιμος, οὔτε μα-
κέντο σχεδὸν δὲν ἀλλάργεε ἀπὸ
κοντὰ του. Καὶ τοῦτο γιὰ νὰ φαί-

νεταὶ πῶς κάνει παρῆα μὲ τὴ
θρησκευτικὴ καὶ πνευματικὴ κο-
ρυφή τοῦ χωριοῦ του!

Ἔτσι στ' ἀμπέλι του πήγαγε
ὁ παπᾶς, ἀπὸ πίσω του κατὰ-
φθανε καὶ ὁ Μπρούκλιν. Στὸ χω-
ράφι του γιὰ νὰ σκάψη κί' ἀπὸ
κοντὰ του ὁ Μπρούκλιν, νὰ τοῦ
σκοτίζη τὸ κεφάλι πῶς «στὸ Ἀ-
μέρिका» καὶ τὸ σκάψιμο γίνεται
ἀπὸ «μάκινες».

Μέχρι ποῦ ὁ... καλὸς μας πα-
πᾶς, ἄρχισε νὰ τὸν βαρύνει. Κί'
ἀφοῦ, μὲ ὅσα χοντρά ἀστεία
κί' ἂν τοῦ ἔκανε καὶ μὲ ὅσες φάρ-
σες τοῦ σκάρωσε, δὲν τὸν ἔβλε-
πε ν' ἀλλάργεῖ, σοφὰ καὶ ἄγια
σκέφτηκε νὰ βάλῃ μπροστά τὰ
μεγάλα μέσα!...

Καὶ μιὰ μέρα, ἐκεῖ ποῦ ἄρμε-
γε ὁ παπᾶς μας τὴν ἀγελάδα
του εἰς τὸ σταύλο του, νάσου καὶ
καταφτάνει ὁ βαρετὸς φίλος του.
Ἦ γιῆς, τὸ ἀγελάδα σου ἄρ-
μέγεις δέσποτα;

—Ὅχι ψένω κολουρία!.. Τ'
ἀποκρίθηκε ὁ παπᾶς νευριασμέ-
νος γιὰτὶ ἡ γελάδα του ἦταν γε-
μάτη ἀπὸ ἀλογόμιγες. Καὶ γιὰ
νὰ τὶς διώχνει τὸ ζωντανό, ὄλο
καὶ μαστίγωνε τὴν οὐρά του. Τὰ
δὲ μαστιγώματα τῆς οὐρᾶς τῆς
γελάδας πέφτανε σὰν καμουτσι-
ῆς στὸ κορμί καὶ στὸ θεῖο πρό-
σωπο τοῦ παπᾶ μας. Μέσα στὸ
ὁποῖο καθὼς εἴπαμε, καίτοι πα-
παδιστικό κί' ἄγιο, φώληζε καὶ
τὸ περιάλγητο Κεφαλονίτικο...
σατανικό πνεῦμα. Τὸ δὲ μαρτύ-
ριο τοῦ μαστιγώματος ποῦ ὑπό-
φερνε ὁ παπᾶ Γεράσιμος ἀπὸ
τῆς ἀγελάδας του τὴν οὐρά, ἔβα-
λε τὸν διάλο ποῦ φώληζε στὸ
τσερβέλο του, νὰ βάλῃ τὴν οὐρά
του καὶ νὰ στήση τ' Ἀμερικανοῦ
τῆ σατανικῆ μηχανῆ του!...

☆

Μωρέ, δὲν μοῦ λῆς Γεράσι-
με, πῶς ἄρμεγουμε τὶς ἀγελάδες
στὴν Ἀμερική, δίχως νὰ τοὺς μα-
στιγῶνῃ ἡ οὐρά τους;

Κί' ὁ φουκαρᾶς ὁ Μπρούκλιν
ἀφοῦ ἔξυσε τὸ κεφάλι του, ἀφοῦ
πῆρε ὕφος Ἀινστάιν, ἀφοῦ σκέ-
φτηκε καὶ ξανασκέφτηκε ξέσπασε
σὲ τέτοια γέλια π' ἄρχισε νὰ κου-
νιέται ἡ σαραβαλιασμένη πύρτα
τοῦ παπαδιστικοῦ σταύλου.

Ἦ γιῆς, τώρα θὰ δῆς δέσπο-
τα πῶς γίνεται τὸ ἄρμεγμα στὸ
Ἀμερική καὶ δὲν κουνιέται ἡ οὐ-
ρά τῆς γελάδας.

Καὶ σηκώνοντας ἕνα χοντρὸν
σιδερένιον καδινάτσο (σύρτη)
ποῦ ἄρρηκε σὲ μιὰν ἄκρη τοῦ
σταύλου, ζήτησε τοῦ παπᾶ λίγο
σπάγγο.

Πλησίασε τὴν ἀγελάδα, ἔδεσε
στὴν οὐρά της τὸ βαρὺ σίδερο
κί' εἶπε θριαμβευτικὰ στὸ παπᾶ
μας, ἐνῶ γελοῦσανε καὶ οἱ πα-
τούσες του.

—Ἦ γιῆς δέσποτα, ἄρμεξε
τώρα! χά, χά, χά, Ὅμως ὁ ἄγι-
ος, ποῦ μέσα στὸ θεῖο πνεῦμα
του φώληζε ὁ γνήσιος Κεφαλονί-
τικος σατανᾶς, τὸν παρακάλεσε:

—Κάθησε Γεράσιμε νὰ μοῦ
δείξης, ὄλο τ' Ἀμερικάνικο σύ-
στημα.

Κί' ὁ Μπρούκλιν μας ἐνθουσι-
ασμένος κάθησε στὸ σκαμνὶ τοῦ
ἄρμεγματος.

Ἄλλ' οἱ ἀλογόμιγες λῆς κί'
εἶχανε ὄλες τους συνεννόηση καὶ
μαζεύτηκαν στ'... ἀμελέτητο πί-
σω μέρος τῆς ἀγελάδας. Κί' ὁ-
πως τὸ ζωντανὸ αἰσθάνθηκε τὴ
βαρεία οὐρά του, ἀπὸ τὸ κρεμα-
σμένο χοντρὸ σίδερο, ἔβαλε ὄλες
του τὶς δυναίμεις νὰ τὴν κινήση.

Κί' ἀφοῦ φυσικὰ ὁ θριαμβευ-
τῆς ἐφευρέτης βρισκότανε κάτω
ἀπὸ τὸ πσινοῦ κί' ἀμελέτητο ση-
μεῖο τῆς ἀγελάδας ἔφαε κατακέ-
φαλα μὲ τὸ κούνημα τῆς οὐρᾶς,
τὴ βαρεία σιδερένια Δίχως νὰ
προλάβῃ μῆτε «ὡ γιῆς» νὰ προ-
φέρῃ, μῆτε νὰ θαυμάσῃ τὸ θαῦμα
τῆς Ἀμερικανικῆς ἐφευρέσεως.
Τ' ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας, ἀ-
ναγκάσανε τὸν παπᾶ μας νὰ φω-

**ΣΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ
ΜΑΣ ΦΙΛΟΥΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ**

Τὴ γκρίζα ξαναφόρεσεν ἡ Πλά-
(ση τουαλέττα
καὶ τῶν βουνῶν μας οἱ κορφές
(τὴν ἄσπρη τους τὴ μπέρτα!
Καὶ μὲ χειμῶνα τὶς χιονιές, βρο-
(χές καὶ καταγιγίδες,
μὲ βάσανα κ' ἄρρώστειες μου,
μὲ χρέγια καὶ μὲ φτώχειες μου
κοντεύουν τὰ μου στρέφουσε τοῦ
(λογικοῦ οἱ... βίδες!

Καὶ σὰ νὰ μὴ μὲ φτάνανε τὰ τό-
(σα τυχερά μου
κ' ὄτι γιὰ χρέγια φυλακὴ θὰ
(πάω μὲ... χαρά μου.
Τώρα πού χειμωνιάτικα τρέμω
(καὶ τουρτουρίζω,
πολλοὶ καὶ μὲ συγχαίρονται πῶς
(ὄτι... σατιρίζω!
Καὶ τοὺς χαρίζω μὲ «Φανὸ» τὸ
(γέλιο μου καὶ κέφι
κ' ἀντὶ νὰ στέλνουν συνδρομὲς
ζηλεύουν λένε τὶς στιγμὲς
τῆς εὐτυχοῦς μου τῆς ζωῆς κ' ὀ-
(πού δὲν ἔχει νέφη!...

Ἄλλ' ἐπειδὴ μήτε ψωμὶ δὲν ἔχω
(ν' ἀγοράσω
κ' οὔτε τὰ συχαρίκια τους βρά-
(ζουν γιὰ νὰ τὰ βράσω!...
Ἄπο θυμοῦ μου βράζοντας τὴ
(μαύρη ἀπελπισία
κ' ἀφοῦ... Ἄγιος γίνηκα ἀπὸ
(τὴν ἄμασία
παρακαλῶ τὶς ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ σὰ
(φίλοι νὰ ἐμβάσουνε
καὶ τὰ συχαρητήρια
μαζὶ μ' εὐχαριστήρια,
νὰ τὰ κρατήσουν φιλικὰ κ' ἄν
(βράζουν νὰ τὰ... βράσουνε!

νάξη σὲ βοήθεια καὶ τοὺς γειτό-
νους, γιὰ νὰ δέσουνε τὸ σπασμέ-
νο κεφάλι τοῦ Μπρούκλι, νὰ τὸν
βάλουνε στὴ σκάλα ξαπλωμένον
σὰ σὲ φορεῖο καὶ νὰ τὸν παραδώ-
σουνε στὸ γιαντρά. Κι' ἐπακο-
λούθησαν δύο εὐτυχὴ γεγονότα
γιὰ τὸν παπᾶ. Τὸ ἓνα πού σώθη-
κε μετὰ ἀπὸ ἐνὸς μῆνα κρεβά-
τωμα στὸ Νοσοκομεῖο ὁ φίλος
του καὶ τὸ δεύτερο καὶ καλλίτε-
ρο...

Πᾶς μὲ τὴ βαρεῖα σιδεριὰ πού
ἔφαε στὸ κεφάλι ἀπὸ τὴν οὐρὰ
τῆς ἀτίθασης παπαδίστικης ἀγε-
λάδας, ἄρχισε ὁ Ἀμερικάνος ὅλα
τώρα νὰ τὰ βλέπῃ ἴσια καὶ ὁμοῖα
καὶ «στὸ Ἑλλάντ'α μας καὶ στὸ
Ἀμέρικα!».

ΣΕΛΙΔΕΣ ΠΟΥ ΜΟΝΟΝ Ο «ΦΑΝΟΣ» ΣΑΣ ΧΑΡΙΖΕΙ!

ΑΠΟ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΟΥΝΑ

ΑΡΙΘ. 8

**ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ
ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ**

Διαβεβαιούται μεθ' ὄρκου παρ' ἑμοῦ τοῦ ὑπογεγραμμένου ἐφημε-
ρίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγί-
ας Προμήτορος Ἄννης, κειμένου
εἰς τὴν πόλιν ταύτην Ἀργοστο-
λίου ὅτι ὁ Εὐγενῆς Κύριος Δό-
κτωρ Δημήτριος Χοϊδᾶς Γεωρ-
γίου ἐβαπτίσθη παρὰ τοῦ τότε
ἐφημερίου πικέ Νεοφύτου Γερά-
ρη εἰς τὸν χρόνον 1813, ἐν μηνὶ
Φεβρουαρίῳ. Καὶ ἦσαν ἀνάδοχοι
ἢ νῦν ποτὲ Ἑλισάβετ Πανάγω
καὶ ὁ καπιτὰν Παναγῆς Φωκᾶς
πλοίαρχος καὶ τὸν ὠνόμασαν ὡς
ἄνωθεν Δημήτριον.

Ταῦτα διαβεβαιοῦνται παρ' ἑ-
μοῦ, διὰ τὸ νὰ μὴν ὑπάρχη Βι-
βλίον τῶν Βοπτιζομένων εἰς τὴν
ρηθείσαν Ἐκκλησίαν.

Τῆ 14 Ἰανουαρίου 1844 Ε. Π.
Νικόλαος Ἱερεὺς Δρακονταϊδῆς
νῦν ἐφημέριος

**ΤΟ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ**

Πιστοποιεῖ καθ' ὅσον πληρο-
φορήθη παρ' ὀρκισμένων μαρτύ-
ρων ὅτι ὁ Γεράσιμος Παρέντης
ποτὲ Δημητρίου, ἐγεννήθη εἰς
χωρίον Φαρακλάτα καὶ ἐβαπτί-
σθη εἰς τὸν ναὸν Ἁγίου Δημη-
τρίου εἰς τὸ ἴδιον χωρίον τῆς
νήσου ταύτης.

Τὸ παρῶν τοῦ ἀπαφήνεται εἰς
δυσπλοῦν ὁπῶς λάβη Διαβατήριον.

Τὴν πρώτην Φεβρουαρίου 1855
πέντε

Ν. Κοντομίχαλος
Ληξίαρχος

Ὁ Ἐκλαμπρότατος Ἐπαρχος
Ἐπικυρῶν τὸ γνήσιον τῆς ἅνω
ὑπογραφῆς τοῦ Κυρίου Νικολάου
Κοντομιχάλου Ληξιάρχου.

Ἐκ τοῦ Ἐπαρχείου
Κεφαλληνίας

Τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1855

Α. Καρούσης
Ἐπαρχος
Β. Ἄννινος Καβαλλιεράτος
Γραμματεὺς

ΑΔΕΙΑ ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΥ

Τὸ ἐν Κεφαλληνίᾳ Ὑγειονομεῖον

Ἐπιτρέπει τὴν ταφὴν τῆς Θε-
οδωρέλης χήρας ποτὲ Κοσμέτου
Μινέτου, ἐτῶν 80 τελευτήσασαν
χθὲς εἰς τὰς ὥρας 3 μ. μ.

Ἡ ταφὴ δὲ θέλει λάβῃ χώραν
ὄθεν δεῖ μετὰ τὴν παρέλευσιν ὡ-
ρῶν 24 μετὰ τὴν ἀποβίωσιν.

Ἐκ τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ
Ὑγειονομεῖου

Τὰς 15 Αὐγούστου 1854

Γ. Λευκόκοιλος

Ὁ προϊστάμενος τοῦ Ὑγειονο-
μικοῦ γραφείου

ΠΕΝΘΗ

Τέσσαρες πραγματικὲς ἀρχόν-
τισσες τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύ-
ματος μᾶς φύγανε πρόσφατα
ἀπὸ τῆ πρόσκαιρη ζήση. Οἱ σε-
βαστὲς δέσποινες: ΣΤΕΛΛΑ
ΑΛΕΞ. ΒΑΝΔΩΡΟΥ, ΜΑΡΙΑ Σ.
ΘΕΟΔΩΡΑΤΟΥ, ΤΖΟΓΙΑ ΓΕΡ.
ΚΑΠΠΑΤΟΥ καὶ ἡ εὐρισκόμενη
στὴν Ἀθῆνα ΑΡΕΤΗ ΝΙΚ. ΚΡΗ-
ΤΙΚΟΥ.

Τέσσαρες διαμάντια τῆς Κοι-
ωνίας μας, π' ἀστράφτανε ἀπὸ
ἀνθρώπινες ἀρετὲς καὶ λάμπανε
γιὰ τὴ κοινωνικὴ κ' οἰκογενεια-
κὴ τους ἀφοσίωσι.

Γι' αὐτὸ καὶ μᾶς δώσανε ξέ-
χωρα τέκνα, πού πήρανε ἐπά-
ξια ἐξαιρετὲς θέσεις καὶ ἀξιώ-
ματα καὶ τιμοῦνε τὸ Κεφαλονί-
τικο ὄνομα.

Γιὰ τοῦτο καὶ σύσσωμη ἡ
Κοινωνία μας τὶς συνώδευσε στὸ
σενῶν τους ταξίδι κ' ἐμεῖς θερ-
μότατα συλλυπούμενοι τοὺς οἰ-
κείους των, εὐλαβικὰ πρὸ τοῦ
τάφου των ψιθυρίζουμε:

—Αἰωνία ἡ Μνήμη Τους.
«Ο ΦΑΝΟΣ»

ΕΛΚΩΒΑΣ ΝΕΛΖΟΥΣ
ΕΠΙΜΟΛΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
Απὸ τὴν ἑσθὴ κ' ἰανουα-
ρητικῶν καὶ παρόσες,
μὰ τώρα καταντήσανε
τοῦ κρέατος οἱ... στράτσες!

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΤΗΣ ΛΑ-Ι-ΚΗΣ ΜΟΥΣΑΣ ΜΑΣ

Τὰ Κεφαλονίτικα λαϊκὰ δίστιχα

“Ολ’ αγαπούνε την ἑλῆὰ κι’ ἐγὼ ἀγαπῶ τὰ φύλλα
ὄλ’ αγαπούν τσ’ ἀνύπαντρες κι’ ἐγὼ μιὰ χήρα... σκύλα!

“Ολ’ αγαπούνε την ἑλῆὰ κι’ ἐγὼ ἀγαπῶ τὸ λάδι,
πού φέγκει στήν ἀγάπη μου τὴ νύχτα στὸ σκοτάδι!

“Οποιοσ μ’ ἀκούει νὰ τραγουδῶ λέει δὲν θᾶξω πόνο
κι’ ἐγὼ μὲ τὰ τραγούδια μου κάνω τὸν πόνο... πόνο!

Τὰ μπερδελὰ πουκάμισα νὰ τᾶχα μαξιλάρι,
ποτέ δὲν θὰ φοβόμουν τὸ Χάρο νὰ μὲ πάρῃ!

Τ’ ἀνήλικα δὲν ξέρονε μῆτε νὰ φιλιθοῦνε,
τὰ χεῖλια στραπατσάρονται ὅταν θὰ σαλιωθοῦνε!

“Οντας σὲ βλέπω κι’ ἔρχεσαι τ’ ἀχείλη μου γελαίει
καὶ ἡ καῦμένη μου καρδιά σὰν τοῦ πουλιοῦ πετάει.

Ἡ Ἀγάπη δὲν εἶναι δεντρί, δὲν εἶν’ ἀνθὸς στὴ φέξη,
παρ’ εἶναι βᾶτος μὲ κλαριά κι’ ἀλλοίμονο πού μπλέξη!

Ἄ ἔρωτας τὸν ἄνθρωπο πῶς τὸν κατασκευάζει;;
Παιδάκι δεκοχτῶ χρονῶν τὸν κάνει καὶ χτικιάζει!

“Ανοιχ’ τὰ κρυσταλένια σου χέρια κι’ ἀγκάλιασε μὲ
καὶ τὸ δαχτυλιδένιο σου στόμα καὶ φίλησέ με !

Ἄ πεθαμένος δὲν μιλεῖ, γιατί δὲν ἔχει στόμα
γιατὶ τότε πλακώσανε σαράντα ὀργιές μὲ χῶμα!

Ἐσὲ σοῦ πρέπει, μάτια μου, νὰ τρῶς κολουίρι’ ἀφράτα
καὶ τ’ ἄνηθ τῆς μπουγαρινιάς νὰ γεύεσε σαλάτα.

Τὰ ξώφυλλα τοῦ μαρουλιοῦ σκεπάζουνε τὰ μέσα,
τὰ λόγια τῶν γειτόνων μας, κόρη μου, σὲ πλανέσα

Τραγούδησε, τραγούδησε ἔσωσα τὴ φυλλάδα
τραγούδια, μαυρομάτα μου, κι’ ἦλθε’ ἡ δική μου ἀράδα!

Σὰν τὸ πουλὶ πού καρτερεῖ μὲς στὴ φωλῆὰ τὴ μάνα,
ἔτσι κι’ ἐγὼ θὰ καρτερῶ ἕνα δικό σου γράμμα.

Ἄγάπα με νὰ σ’ ἀγαπῶ, τί ἄλλο θέλεις πλέο,
τί ἄλλο εἶναι στὴ ζωὴ εὐχάριστο κι’ ὠραῖο!

Θάλασσα δίχως κύματα καράβι δὲν στεριώνει
κι’ ἀγάπη δίχως βᾶσανα ποτέ τῆς δὲν τελειώνει.

Μάτια μου κακοροίζικα προδότες τοῦ κορμιοῦ μου,
γιατὶ μοῦ τὴν ἐβάλατε τέτοια κυρὰ στὸ νοῦ μου;

Ἡμέρωσ’ ἡ μαγκούφα γῆ καὶ βγήκε νεῖο φεγκάρι,
ὅμως ἐμὲ ἀφήστε μὲ ὁ Χάρος νὰ μὲ πάρῃ!

Ἄγάπησα ψηλὴ - λιγνὴ ποῦχ’ ἀδελφὸ καὶ μάνα,
δαχτυλιδένιο τὸ κορμὶ καὶ ρίτσα τὴ ρουμάνια!

Ἄ διάβολος μὲ φορτώθηκε μὲ τὴ γειτόνισά μου,
πού βγαίνει κάθε χάρωμα καὶ κατουρεῖ μπροστὰ μου.

Θὰ στ’ ὀρίσω Δέσποτά μου, πῶς δὲν εἶσαι ἠθικός,
παρὰ γέρο κατεργάρης καὶ παπάς μας... φυσικός!

Τὸ φίλι δὲν εἶναι κρίμα, εἶναι πράμα φυσικό,
ὡς κι’ ἐγὼ ποῦμ’ ἱερέας τὰ κορίτσια τ’ ἀγαπῶ!

Τὰ παραπάνω ἀνήκουνε στὴ περὶοχὴ τῆς Θηνιάς. Καὶ μοῦ τὴν ἀπέστειλε στὸ Νοσοκομεῖο τ’ Ἀργοστολιοῦ ὁ συνἀρρωστὸς κι’ ἀγαπη-
τὸς φίλος, ριμναδόρος ἀπὸ τὸν Ἀγκῶνα κ. Γρηγόριος Σαρ. Πανα-
γιωτάτος, ὁ περιφῆμος γιὰ τὶς ρίμες του «Μαντζαβίνος».

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΚΛΑΙΡΗ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΠΑΣΙΑ

Πραγματικὴ ἀρχόντισσα στὸ πνεῦμα καὶ στὴ ψυχὴ ἡ σεβαστὴ δέσποινα Κλαίρη Εὐαγγέλου Μπασιά, ποὺ πέθανε στὸ Παρίσι. Ποῦ μέσα τῆς ἀνθίζανε ὁλόζωα τῆς συμπόνιας καὶ τῆς ἀνθρώπινης συμπαραστάσεως τὰ λουλούδια.

Γι’ αὐτὸ κι’ ἀγκάλιασε τὸ μετασεισμικὸ δράμα μας καὶ παρακαλοῦσε τὸν ἀγαπημένο τῆς σύντροφο καὶ μεγάλον μας εὐεργέτην, ὄλο νὰ χαρῖξη στὸ Νησί μας καὶ περισσότερα γιὰ τὶς παρούσες, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς μελλούμενες γενεές.

Γιὰ τοῦτο κι’ ἔχουμε καθήκον νὰ συλλυπηθοῦμε θερμότερα ἐκ μέρους τοῦ Κεφαλονίτικου Λαοῦ τὸν ὑπέροχον καὶ ἀλτρουϊστὴν συντοπίτην κ. Μπασιάν καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκειοὺς τῆς μεταστάσης καὶ νοερά νὰ καταθέσουμε ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς λίγα ἀγριολούλουδα τῆς ὑπερήφανης Κεφαλονίτικης γῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ

(Γενικὸς Πρόξενος στὸ Βαλπαράιζο τῆς Χιλῆς)

Ἄναπάντεχα μᾶς ἔφυγε ἀπὸ τὴ ζῆση κι’ ὁ ξέχωρος αὐτὸς συντοπίτης, ποὺ διέπρεψε ἐμπορικὰ καὶ πνευματικὰ στὴ μακρινὴ ξηνητεία, τιμώντας τὸ Πανελλήνιο κι’ ἰδιαίτερα τὴν Κεφαλονία μας, σ’ ὅλες τὶς ἀνθρώπινες ἐκδηλώσεις. Ἄλλὰ καὶ συγκινήθηκε ἀπὸ τὴ σεισμικὴ συμφορὰ μας καὶ μαζί μὲ τὸν ἀδελφὸ τους, ἐπίσης Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος στὸ Σαντιάγο τῆς Χιλῆς κ. Γαβριὴλ Μουστάκην, σπεύσανε ἀπλόχερα νὰ δώσουνε τὴ συνδρομὴ τους, στὸς συγχωριανοὺς τους. Γιὰ τοῦτο συλλυπητοῦμεθα ὁλόθερμα τὴν Οἰκογένειά του, πὺν ἰσάβην ἀδελφόν του καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν οἰκειοὺς, εὐχομενοι ταχεῖαν τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΟΜΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ

Ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Κεφαλονίας

Νὰ ξημερώνουν Χριστούγεννα

Ἐνωμένες καὶ ἀδελφωμένες οἱ δύο τότε πανίσχυρες τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Βενετίας Ἀρμάδες, τὸ πρῶτὴ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1499 φουντάριζαν τὶς ἀγκυρές τους στὸ λιμάνι τοῦ Ἀργοστολίου.

Κάπου 60 μεγάλα καράβια, μὲ 6.000 περίπου πεζοὺς καὶ 600 ἵππους, μὲ πολιορκητικὲς μηχανές καὶ τὰ πιὸ τέλεια ἄλλα πολεμικὰ μέσα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καὶ μὲ τοὺς φημισμένους στολάρχους, τὸν Ἰσπανὸν ἥρωα τῆς Κορδοῦσης Γκοντζάλες Φερνάντ καὶ τὸν Βενετσιάνον ναύαρχον Μπενετέττο ντὶ Πέζαρο, κάναν ἀπόβαση γιὰ ν' ἀπολευθερώσουνε τὴν τότε Κεφαλονίτικη πρωτεύουσα τὸ ἱστορικὸ «Κάστρο», ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Χριστιανοσύνης.

Τρομοκρατημένος ὁ Τουρκικὸς Στόλος, εἶχε κλεισθῆ στὰ Στενά του κι' ἔτσι ἀνεμπόδιστοι ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς θάλασσας, οἱ Σπανιόλοι καὶ οἱ Βενετσιάνοι ἄρχισαν τὴν πολιορκία τοῦ Κάστρου.

Μέσα στὸ ὅποιο εἶχε κλεισθῆ ὁ Ἀλβανὸς φρούραρχος Χισδάρ Πασάς μὲ 700 ἐμπειροπολέμους Τούρκους, ἀποφασισμένους ἢ νὰ νικήσουνε ἢ νὰ πεθάνουνε.

Ὅλο τὸ ἄθος τῆς Σπανιόλικης καὶ Βενετσιάνικης ἀριστοκρατίας ἦταν ἀνάμεσα στὸ πολιορκητικὸ τοῦτο Χριστιανικὸ στράτευμα.

Κι' αὐτὸς ἀκόμα ὁ ἑξακουσμένος γιὰ τὴν τεραστία του δύναμη, τὸ γιγαντιαῖο του ἀνάστημα καὶ τὴν ἀφαστη παλληκαριά του, Ντιέγκο Γκάρθια ντὲ Παρέδες, τὸν ὅποιον οἱ Σπανιόλοι εἶχαν ἐπωνομάσει «Ἡρακλῆ τῆς Καστίλλης» κι' ὁ περίφημος μηχανικὸς Πέτρο ντὲ Ναβάρες, ποῦ εἶχεν ἐρεῦρει τὶς ὑπονομευτικὲς μὲ μπαρούτι ἐκρηκτικὲς «μίνες», συμμετέχανε τὶς πολιορκίας τοῦ Κάστρου.

Ὅμως ὑπερβολικὰ μᾶς τὰ λένε μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἱστορικοὺς τοῦ νησιοῦ μας. Ποῦ μᾶς βεβαιώνουνε ὅτι ὅλοι οἱ γύρω τοῦ Κάστρου Κάμποι γέμισαν ἀπὸ βέλη μόλις ἄρχισαν οἱ ἐπιθέσεις. Ὅλοι ὁμως συμφωνοῦν πῶς οἱ 700 πολιορκούμενοι Τούρκοι πολέμησαν λυσσασμένα.

Καὶ μὲ τὰ δηλητηριασμένα τους βέλη, θρασμένα νερὰ καὶ λάδια, τοὺς λίθους καὶ θράχους, τῆ καφτῆ πίσσα καὶ τὸ ἀναμένο θειάφι, ποῦ ρίχνανε ἀπὸ τὶς ἐπάλξεις τοῦ Φρουρίου στοὺς ἀναρριχωμένους ἥρωες, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ σιδερένια τοιγκέλια τους, τοὺς ἀρπακτικοὺς «λύκους», ποῦ ἀρπάζανε τοὺς ἐπιτιθέμενους καὶ τὶς σκάλες τους, πολλὲς ἐπιθέσεις ἀπέκρουσαν. Καὶ κάμανε στοὺς Σπανιόλους καὶ Βενετσιάνους ἀπάλειες συντριπτικὲς καὶ δυσαναπλήρωτες.

Οὔτε τὸ Βενετσιάνικο βαρὺ πυροβολικὸ, οὔτε οἱ ἐκρηκτικὲς μίνες τοῦ ντὲ Ναβάρες, φέρνανε ἀποτέλεσμα.

Καὶ μετὰ ἀπὸ δίμηνο μάταιο πολιορκητικὸν ἀγῶνα ὁ Φερνάντες κι' ὁ Πέζαρο, ἄρχισαν νὰ ἐτοιμάζωνται γιὰ τὴ λύση τῆς πολιορκίας καὶ τὸν ἀπόπλου.

Ἀλλὰ τότε ἀναφαίνεται ὁ γενναῖος Κεφαλονίτης Γιαννούλης Πατρίκιος. Ποῦ τὸν διεκδικοῦνε, γιὰ δοξασμένο τους πρόγονο, οἱ δύο Κεφαλονίτικες οἰκογένειες τῶν Πατρικίων καὶ Γιαννουλάτων.

Περιτρεχεὶ μέσα σὲ λίγες μέρες μ' ἄλογο τὸ νησί καὶ μὲ θερμὲς παρακλήσεις καὶ παραινέσεις, ξυπνάει τὸ κοιμισμένο Κεφαλονίτικο Χριστιανικὸ φιλότιμο. Καὶ τοὺς φέρνει κοντὰ τους τὰ στήματα κι' ἰκίονα Ἀνδρεάτου, ἀντρειασμένα κι' ὀλόδροσα Κεφαλονίτικα νειάτα.

Καὶ στὶς 23 Δεκεμβρίου ἀρχίζει ἡ μεγάλη ἐπίθεση.

Ἀκόμα καὶ τὸν Ἐθνικὸ ἥρωα τῆς Ἰσπανίας τὸν «Ἡρακλῆ τῆς

Καστίλλης» ἄρπαξαν οἱ Τούρκοι μὲ τὰ τοιγκέλια τους. Τὰ δὲ ρήγματα ποῦ τοὺς ἄνοιξαν στὸ Φρούριο τὰ κανόνια τῶν Βενετσιάνων κι' οἱ μίνες τοῦ ντὲ Ναβάρες, μ' ἄτρομες ἐξόδους τους, ἀμέσως τὰς ἐπισκεύαζαν.

Ἐκεῖνο ὁμως τὸ ὅποιον δὲν μπόρεσαν νὰ ἀποκρούσουν ἦταν, τ' ἄσκεφτα Ἑλληνικὰ καὶ ἠρωϊκὰ νειάτα. Μὲ σκάλες, μὲ σχοινιά καὶ μὲ τὰ νύχια τους ἀκόμα, ἄρχισαν τὰ ἠρωϊκὰ Κεφαλονιτόπουλα ν' ἀνεβαίνουν σὰ σφήκες στὰ τεῖχη τοῦ ἀπόρθητου, γιὰ τοὺς ἐμπειροπολέμους καὶ ἀριστοκράτες Σπανιόλους καὶ Βενετσιάνους, Φρουρίου.

Καὶ νὰ, ξημερώνουν Χριστούγεννα τοῦ 1500. ἡ ἄμυνα τοῦ Χισδάρ Πασά γονατίσθηκε καὶ τὸ Φρούριό μας ξανάπεσε στὰ Χριστιανικὰ χεῖρα.

Τὸ δὲ Χριστουγεννιάτικο ἐκεῖνο ἐλεύθερο γλυκοχάραμα, τὸ χαϊρέτιονα γιορταστικὰ κι' ὀμαδικὰ ὅλες οἱ καμπάνες τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Κεφαλονιάς, μὲ τοὺς μελωδικοὺς καὶ γλυκοῦχοῦς ἦχους τῶν.

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ

Ἐνας ψηλὸς μὲ μιά κοντὴ ἂν τύχη κι' ἀγαπιώνται, ἀναρωτιώμαι μοναχὸς, πῶς θὰ μποροῦν ἐπιτυχῶς, στὰ ὄρθρα καὶ ἄκοπα μὲ γλύκα νὰ... φιλιώνται;

ΕΥΤΥΧΗΣ ΜΝΗΣΤΕΙΑ

Εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου, λαμπρὸν ἐπισημαστικὸν κίβισον Ἀνδρεάτου, μετὰ τῆς χαριτοβρυτοῦ διδος Ἑλληνικῆς Περὶ τῆς Ἐθαγγέλου Χίου, ὀλομήχους, εὐχόμεθα καλὰ στέφανα καὶ εὐτυχίαν καὶ ἀνάσσειν.

Ὁικογένεια Σ. Π. Β.

Ἡ τοπική μας Ἐγκυκλοπαιδεία

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ:

Ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἱστορικός μας Τσιτσέλης, ἡ ἀνασύστασις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐπισκοπῆς τῆς Κεφαλονιάς συντελέσθηκε τὸ 1450.

—Ἐπὶ ἡγεμόνος Λεονάρδου Γ' τῶν Τόκων καὶ ὁ πρῶτος ποῦ ἀνέβηκε στὸν Ἐπισκοπικὸ θρόνον τοῦ νησιοῦ μας, ἦταν ὁ Γεράσιμος Α', ἐκ τοῦ ἀριστοκρατικοῦ οἴκου τῶν Λοδέρδων ἢ Λουέρδων.

—Καὶ ὁ ὁποῖος μάλιστα ἦταν: «ἔγγαμος πρότερον (δηλ. χήρος) ἀλλ' ἀνὴρ γραμματῶν, νομομαθῆς, κοινωνικῆς θαρρύτητος καὶ φίλος τῶν Τόκων...».

—Ὁ δὲ πρῶτος αὐτὸς ἱεράρχης μας, σαραντάρης ρασοφορέθηκε, στὰ ὀγδόνα του χρόνια γίνθηκε Δεσπότης, ἀρχιερέτευσε σαράντα ὀλόκληρα ἔτη καὶ πέθανε ἀφοῦ συμπλήρωσε τὰ 120 χρόνια του!

—Ἡ ἐπὶ τρεῖς αἰῶνες (1500 ἕως 1797) Βενετσιάνικη κατοχὴ στὴν Κεφαλονιά μπορούμε νὰ πούμε πὼς κύλησε δίχως οἱ πρόγονοί μας νὰ ὑποφέρουν, τὰ ὅσα ὑπόφεραν οἱ ῥέστοι Ἕλληνες, κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τῶν Σουλτάνων.

—Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει πὼς τὰ τριακόσια περίπου χρόνια τῆς Βενετσιάνικης σκλαβιάς πέρασαν μὲ καλοπέρασι!...

—Ἀπόδειξη, ἡ παρακάτω περικοπὴ ὀρντινας τοῦ Συμβουλίου τῶν Δέκα πρὸς τοὺς Βενετσιάνους διοικητὲς τῶν κατεχομένων Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, τοῦ 1554:

«...Δέον νὰ μεταχειρίζεσθε τοὺς Ἕλληνας, δίκην ἀγρίων ζῶων, ὧν τοὺς ὄνυχας καὶ τοὺς ὀδόντας νὰ ἐκρίζωνετε, ἵνα μὴ ὤσιν τοῖς Κυρίοις ἐπιβλαβεῖς, δίδοντες αὐτοῖς ὀλίγην τροφήν, ὅση ἐξαρκεῖ ἵνα μὴ ἀποθάνωσι τῆς πείνης καὶ ἀδηγοῦντες αὐτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τῆς ῥάβδου!».

—Κι ὕστερα πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν μας γράψανε καὶ γράφουνε, πὼς οἱ Κεφαλονίτες τὰ πέρασαν μὲ τοὺς Βενετσιάνους... μέλι γάλα!

—Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπέμβασι τῆς Βενετίας στὰ ἐκκλησιαστικὰ τοῦ νησιοῦ μας ζητήματα, φτά-

σανε μέχρι τοῦ σημείου ἀπὸ τὸ 1454 μέχρι τὸ 1467 ν' ἀπαγορεύουσιν τὸν «πολλαπλασιασμὸν ἱερέων ὀρθοδόξων ἐν ταῖς Ἀνατολικαῖς κτήσεσιν».

—Ὅταν δὲ ἦταν ἀπαραίτητη χειροτονία, γινότανε στὴ Βενετία, ὁ δὲ ὀρθόδοξος παπάς, γιὰ νὰ γίνῃ ἄγιος χειροτονίας, ἐξεταζότανε ἀπὸ Καθολικοὺς παπάδες.

—Οἱ δὲ Βενετσιάνοι μόνον στοὺς ὀρθόδοξους ἱεράρχες Φιλαδελφείας, Κρήτης, Μεθώνης καὶ Κορώνης ἐπιτρέπανε τὴ χειροτονία, ἐκείνων ποὺ εἶχαν ἐξετασθῆ καὶ ἐπιτύχει μπροστὰ στοὺς δικούς τους παπάδες.

—Μὲ φωτεινὲς ἐξαιρέσεις τοὺς Δόγες τῆς Βενετίας Ν. Νταπόντε (1578) καὶ Α. Γκρίττη (1532), ποὺ μὲ Διατάγματα ἀπαγόρευσαν τὸν προσηλυτισμὸ καὶ τὴν ἐπέμβαση τῶν καθολικῶν στὰ ζητήματα τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας.

—Ὅπως μᾶς πληροφοροῦν τρεῖς ἔγκυροι ἱστορικοί, ὁ Χιώτης, ὁ Τσιτσέλης καὶ ὁ Σάβας, μὲ Διατάγματα τοῦ 1578, 1583 καὶ 1585 τῆς Βενετσιάνικης Γερουσίας, χορηγήθηκε τὸ δικαίωμα τῆς χάριτος στοὺς Λατίνους καὶ Ὁρθόδοξον ἱεράρχες τῆς Κεφαλονιάς καὶ στοὺς πρωτοπαπάδες Κέρκυρας καὶ Ζακύνθου.

—Ἦτοι ν' ἀπολυθερώσουνε καθένας τους τρεῖς κατὰδικους στὶς ἐπίσημες γιορτάδες τοῦ Πάσχα, τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρκου.

—Σχετικὰ μὲ τὴν παρακμὴ τῆς παλαιᾶς πρωτεύουσας τῆς Κεφαλονιάς, τοῦ Κάστρου, καὶ τὸ ὅτι ἄρχισε τ' Ἀργοστόλι νὰ πληθύνεται καὶ μεγαλῶνῃ, ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνα, ἔχουμε μίαν... ἐκκλησιαστικὴ μαρτυρία.

—Πὼς κατὰ τὸ 1746 οἱ ὀρθόδοξοι παπάδες στὸ Κάστρο ἀπόμειναν 27, ἐνῶ στ' Ἀργοστόλι φτάσανε στοὺς 32.

—Ὅσον ἀφορᾷ τὶς ὑπάρχουσες στὶς ἀρχὲς τῆς 17ης ἐκατονταετηρίδας στὴν Κεφαλονιά ἐκκλησιῆς, κατὰ ἀπάρχουσιν ἀπογραφή στὸ Ἀρχιεπιφυλακεῖον μας, ἦσαν 384.

—Στὰ τέλη τοῦ δευτέρου αἰ-

ῶνα μ. Χ. ὁ Ρωμαῖος στρατηγὸς Νοβίλιωρ, ποῦ κυριεψε καὶ κατέσκαψε τὴ Σάμη τῆς Κεφαλονιάς, μετέφερε σὰ τρόπαια καὶ λάφυρα τῆς νίκης του εἰς τὴ Ρώμη 200 ἀγάλματα ἀπὸ χαλκὸ καὶ 230 ἀπὸ μάρμαρο.

—Γεγονὸς ποῦ δείχνει τὸν ἀνώτερο πολιτισμὸ καὶ τὴν ἀνησυχία τῶν Καλῶν Τεχνῶν στὴ μία τῶν τεσσάρων Κεφαλονίτικων πόλεων.

—Διότι ἡ Κεφαλονιά, κατὰ τοὺς ἱστορικούς μας, «...Τετράπολις οὖσα Πρόνοι, Κράνη, Πάλλη καὶ Σάμη».

—Σὰ πρῶτος ὀρθόδοξος Ἐπίσκοπος τῆς Κεφαλονιάς ἀναφέρεται ὁ Νῶε, παρασταθεὶς μάλιστα στὴν τετάρτη Οἰκουμενικῆ Σύνοδο, ποῦ συγκαλέσανε οἱ Μονοφυσίτες στὴ Χαλκηδὸνα τὸ 451 μ. Χ.

—Ἄλλ' ἀπὸ τὸ 451 μέχρι τὸ 787 μ. Χ., ὅπως μᾶς θεβαιώνει καὶ ὁ ἱστορικός μας Τσιτσέλης: «...Ἐκτοτε οὐδεμία ἀπαντὰ εἰδήσις περὶ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ θρόνου τῆς νήσου...».

—Δεύτερος ἀναφέρεται ὁ Κεφαλονίτης Ἀντώνιος καὶ ὁ ὁποῖος ἔλαβε μέρος στὴ συγκροτηθεῖσα στὴν Κωνσταντινούπολι Σύνοδο ἐπὶ Πατριάρχου Φωτίου (878—886).

—Ὅμως καὶ πάλι παρατηρεῖται ἱστορικὸ σκοτάδι γιὰ τοὺς ἱεράρχες ὀρθόδοξους μέχρι τοῦ 1212.

—Ἡ οἰκογένεια Βαλασαμὰκη κατάγεται ἀπὸ τὴ Σικελία. Καὶ στὰ 1428 ἐπὶ Καρόλου Τόκου πῆρε τιμάρια στὴν Κεφαλονιά κι' οἱ Βαλασαμὰκηδες τοῦ βαρῶνου τὸν τίτλο.

—Μεταξὺ τοῦ 1593—1604 συμπεριληφθῆκανε στὴ Χρυσὴ Βίβλο τῆς νήσου κι' ἀναγνωρίσθηκαν κόμητες.

—Ἐδρα καὶ φέουδα εἶχανε στὰ χωριὰ Κάτω Περασάδα καὶ στὰ 490 περιόχωνε καὶ φιλοξενήσανε κάποιον Ἀγγλον ναυαγόν.

—Πρὶν τὸν ὅποιον ξέρουμε μόνον ὅτι ἦταν βαρῶνος καὶ λεγότανε Γουλιέλμος, χωρὶς οἱ ἱστο-

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ἉΓΙΟΥΝ

ΣΕ ΔΙΚΗΓΟΡΟ

Είσ' ικανός καθώς μιλείς
 με φλόγα και με πάθος,
 νά πής καμμιάν... ἀλήθεια,
 φτωχέ μου, κατὰ λάθος!

ρικοί μας νά μάς δίνουνε και ἐ-
 πώνυμο.

—'Ο δὲ Ἄγγλος (Ἴγκλις) Γουλιέλμος ἐγκαταστάθηκε και παντρεύθηκε, οἱ δὲ ἀπόγονοι τούτου πήραν τὴν ὀνομασία Ἴγγλέση, τῆς γνωστῆς Κεφαλονίτικης οἰκογένειας.

—'Η οἰκογένεια Βαρούχα κατὰγεται ἀπὸ τὸ Βυζάντιο κι' ὁ Κωνσταντῖνος Βαρούχας ἦταν ξένα ἀπὸ τὰ δώδεκα ἀρχοντόπουλα τοῦ Βυζαντίου, ποῦ ὁ αὐτοκράτορας Ἀλέξιος Κομνηνὸς ἔστειλε στὰ 1182 γιὰ νὰ καθυποτάξουν τὴν Κρήτη.

—Γενάρχης τῶν Βαρούχα τῆς Κεφαλονιάς ἦταν ὁ Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου. Διαπρέψαντες δὲ ὁ Νικόλαος στὸ Ρωσικὸ στρατό, ὁ Σπυρίδων ποῦ διακρίθηκε στὴ μεταξὺ Ρωσσο - Τούρκων ναυμαχία Τενέδου τοῦ 1807, κι' ὁ Ἀλέξανδρος σὰ φιλάρχαιος σπουδαῖος συλλέκτης.

—'Ὅπως μάς πληροφορεῖ εἰς τὴν σελίδα 450 τοῦ Α' τόμου τῶν «Κεφαλ. Συμμίκτων» ὁ Ἡλίας Τσιτσέλης, εἰς τὸ μικρὸν τότε Μουσεῖον Ἀργοστολίου ἐδώρησεν ὁ φιλάρχαιος και φιλήστωρ Ἀντώνιος Ἀνδρέου Μηλιαρέσης, 2580 νομίσματα χαλκᾶ, 876 ἀργυρᾶ, 116 χρυσᾶ, δακτυλιόλιθους, σφειδόνες, λήκυθους, πυξίδες, ἀγαλμάτια, σκαραβαῖους και ἄλλα ἀρχαιολογικῆς ἀξίας κοσμήματα και κειμήλια.

—'Ἐπίσης εἰς τὸ Μουσεῖον μας, τοῦ ὁποῖο ἐπίκειται τὸ ἄνοιγμα και ἡ ἔναρξη τῆς λειτουργίας του, ἐχάρισε 5 χρυσᾶ νομίσματα, 31 ἀργυρᾶ και 125 χαλκᾶ (ἐκ τῶν ὁποῖων μερικὰ τῆς ἀρχαίας Βουβάστιδος) ὁ τότε Μητροπολίτης μας Γερμανὸς Καλλιγᾶς, ὁ κατόπιον Ἀρχιεπίσκοπος πάσης Ἑλλάδος.

Καταλήγει δὲ ὁ ἀνωτέρω ἱστορικὸς μας: «Ἐπίσης ἱκανὰ ἐδόρησε και ὁ ἐν Αἰγύπτῳ Κεφαλλῆν Γεράς, Μαζοράκης, κυρίας τῶν χρόνων τῶν Πτολεμαίων».

(Ἀπὸ τῆς ἀνέκδοτης «Κεφαλονίτικες Ἱστορικὲς Σημειώσεις» τοῦ κ. Χρ. Βουνά).

ὍΠΩΣ ΚΥΛΟΥΝΕ ΟΙ ΜΗΝΕΣ

—Συνεχίζονται οἱ ἐργασίες ἀνεγέρσεως Τουριστικῶν Περιπετρώων εἰς πόλεις και χωρία τῆς νήσου μας, γιὰ τὴ Τουριστικὴ ἀξιοποίηση τοῦ νομοῦ μας.

—Μὲ ἔκτακτα συνεργεῖα ἀντιμετωπίζονται οἱ καταστροφῆς τῆς ὁποῖας ὑπόστηκε τὸ ὁδικὸν μας δίκτυον, ἀπὸ τῆς τελευταίας καταρρακτῶδεις βροχῆς.

—Προσωπικὴ ἐπιτυχία τοῦ βουλευτῆ μας κ. Γερ. Μεταξᾶ εἶναι ἀναμφισβήτητα ἡ ἀποζημίωση τῶν ἐξ Ἀναδασμοῦ δικαιούχων.

—Νέαν λαδιὰν ἀποκάλεσε κάποιος ἀγρότης φιλόσοφος, μὲ τὴν Κεφαλονίτικη φιλοσοφικὴ του διάθεση, τῆς χορηγούμενες στοὺς ἀγρότες συντάξεις.

—'Η πραγματοποιουμένη ἐνοποίηση τῶν δύο ἱστορικῶν μας Ἀθλητικῶν Σωματείων «Παγκαφαλληνιακοῦ» και «Ὀλυμπιακοῦ» τὴν ὁποίαν πρώτοι ἐμεῖς ὑποδείξαμε, μάς ἱκανοποιεῖ ἀπόλυτα γιὰ τὴν ἠθικὴ και σωματικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς Νεολαίας μας και γενικὰ τὴν Ἀθλητικὴν ἀνάπτυξιν τῶ νησῶ μας.

—'Η κυρὰ οἱ ΔΕΗ, ἀντιμετωπίζουσα μὲ στοργὴν και ἀγάπην τὰ φωτιστικὰ μας θέματα, σβύνει ἀπὸ τῆς ἑξῆ κάθε χάραμμα τὰ φῶτα τῶν δρόμων τ' Ἀργοστολίου.

—Και οἱ ἄτυχοι Ἀργοστολίωτες γιὰ νὰ πᾶνε στῆς δουλειῆς τους, κυκλοφοροῦνε στὰ σκοτάδια μὲ κλεφτοφάναρα ἢ κάνουνε τὰ μάτια τους σὰν κουκουβάγιες!...

—'Ὅλοι σχεδὸν οἱ δρόμοι τῶν πόλεων Ἀργοστολίου και Ληξουρίου, ποῦ εἶχανε βέβαια τὰ μετασεισμικὰ χάλια τους, παραγίνανε και γίνανε σχεδὸν ἀδιάβατοι ἀπὸ τῆς τελευταίας βροχῆς.

—Κι' ἐπειδὴ στὰ Ταμεῖα τους δὲν ὑπάρχει δεκάρα ἔχουν ἀνάγκη ἀμέσου Κρατικῆς ἐνισχύσεως, ἀλλοιώτικα κάποιος ἢ κάποιος μας θὰ γκρεμοτσακιστοῦμε και θὰ μάς κουβαλοῦνε στὸν φιλοξένον Νοσοκομεῖον μας τὰ κρεβάτια!...

—Εἶναι ἀσυντάση ἡ... ἀσυντάση ποῦ μάς ἔρχεται ἀπὸ ἔξω, πὼς στὸ λιμάνι τοῦ Ἀργοστολίου ἀρ-

γεί... στόλος ἀπὸ ἀνεργα φορτηγά μας καράβια.

—'Αργεῖ μόνον τὸ φορτηγὸν «Μαρία — Τερέζα», ποῦ μάλιστα ἀνήκει στὸν Ἰθακήσο ἐφοπλιστὴ κ. Βλασσόπουλον, κι' ἀκόμα δὲν ἐφάνηκε στὸν ὀρίζοντα κανένα Κεφαλονίτικο φορτηγὸ γιὰ νὰ δέση.

—Μὲ χαρὰ μας παρακολουθοῦμε τῆς συνεχιζόμενες γεωτρήσεις σὲ διάφορες Κοινότητες τοῦ νησιοῦ μας και εἶθε νὰ βρεθοῦνε τὰ ποθούμενα νερά, γιὰ νὰ λυθῇ τὸ προαιώνιο τῶν χωριῶν μας και χωρικῶν μας μαρτύριο γιὰ τὸ νερό!...

Ο «ΦΑΝΟΣ» ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ

Συγκινητικὲς οἱ εὐγενικὲς νέες δωρεῆς τῆς κυρίας Ὑπατίας Εὐαγγέλου Δεστοῦνη ἐκ 300 χιλιάδων δραχμῶν γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τῶν Δημοτικῶν μας λουτρῶν και 800 χιλιάδων γιὰ τὸ Μέγαρο Εὐηνρίας.

Τῆς σφίγγουμε εὐγνώμονα τὰ ἄγια χέρια της και νοιώθουμε Κεφαλονίτικη περηφάνεια γιὰ τὸ καλλιεργημένο πνεῦμα της και τὴν ὠραία ψυχὴ της.

Εὐχόμενοι νὰ εὑρεθοῦν κι' ἔτεροι μιμητῆς τῶν ἀλτροῦστικῶν δωρεῶν της και τῶν τοιούτων τῶν ὑπερόχων τέκνων τῆς νήσου μας κ. κ. Γεωργίου Βεργωτῆ, Ρόκκου Βεργωτῆ, Ἀδελφῶν Μουστάκη, Διονυσίου Μαζοράκη, Νικολάου Λυκιοαρδοπούλου και τῶν υἱῶν του Παναγῆ και Γεράσιμου, Βασιλείου Ροσολίμου, Παναγῆ Μαρκεσίνη, Εὐαγγέλου Μπασιά, Χαράλ. Ματιάτου και τῶσαν ἄλλων, ποῦ πρόσφεραν φιλόπρωπα και ἀφειδῶλα γιὰ κοινωφελῆ ἔργα, σκοποῦς και ἰδρύματα.

ΣΕ ΓΙΑΤΡΟ

Χρόνια τα χρόνια ἄρρωστος!
 Ἡ κρᾶση τοῦ, τοῦ χάριζε
 κομράν βρεκί βροχῆ
 Μά, πὼς σὲ πῆρε γιὰ γιατρό,
 μὲ βίζιτες τοῦ... ρήμαξες
 λεφτὰ του και ψυχὴ!...

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΣΑΤΙΡΕΣ

ΠΙΣΤΕΥΕ ΚΑΙ ΜΗ ΕΡΕΥΝΑ

Πίστευε και μη έρευνα! Σ' όσα έχουν φαμπρικάρει
 ότι τάπε και τὰ θέλουν ό Χριστός μας κι' ή Θρησκεία!
 Γιατ' άλλοιώτικα στο λέω κάποιος διάολος θα πάρη
 τὸ κεφάλι σου τὸ πλήρες με τσ' αλήθειας τή... βλακεία!

"Ακουγε στις Έκκλησιές μας τὸ: «'Αλλήλους αγαπάτε!...»
 Καί στερνότερα ξανάκου τὸ: «'Υπὲρ συμπολημησαι!...»
 'Υποτάξαι, πνίξαι, σφάξαι, τούς 'Αλλήλους χτυπάτε!...
 Μά, μη κάμης ότι νοιώθεις, γιατί ἄθρησκος θα είσαι.

Στου Μεσαίωνα τὰ χρόνια βασανίζαν τούς ανθρώπους
 ἐν όνόματι 'Εκείνου τῆς 'Αγάπης του Δασκάλου,
 δένανε συγχωροχάρτια κι' έφευρίσκαν χίλιους τρόπους
 για ν' ἀρπάξουν και νὰ κλέψουν τὸ κομπόδεμα τὸ ἄλλου!...

Κι' ἄλλοι πάλι στήσαν πρώτα μιὰ παγίδα και τσακώσαν
 τὸν Θεό μας και τὸν κλείσαν στου νεγότσιου τους τὸ χώρο.
 «Πανταχού παρὼν δέν θάσαι!». Τουπαν και τότε κλειδῶσαν.
 «Κάτσε... ἐδῶ στο μαγαζί μας, νὰ εἰσπράττουμε τὸ φόρο!».

Και προσέρχονται οί θρησκοί να Τὸν βρουνε ἐκεί μέσα,
 να Τού πουν τὰ βάσανά τους, πίκρες και... ροπάς!
 Μά, με τούτονε τὸν τρόπο, με τούς δίσκουσ βρίσκει μέσα
 για νὰ βγαίνη τὸ ψωμί του κι' ὁ φτωχός μας ὁ παπάς!

Πίστευε και μη έρευνα! Μη πειράξεις ὅ,τι βρήκες,
 τὰ παληὰ πρέπει να μείνουν σεβαστὰ πάντα κι' ἀπ' ὅλους!
 Γιατ' άλλοιώτικα, φτωχέ μου, ρασοφόρνε οί κλίκες
 θορυβουονται και σε στέλνουν... μ' εύλογίες στὸς διαόλους!

Το' Έντολές μάθε ἀπόξου, τὸ Πιστεύω και τὰ ρέστα.
 Ξέρε πέντεξη ἁγίων τὰ γλυκὴχα τροπάρια!
 Κι' ἦσυχος, γιέ μου, να μένης στῆς Θρησκείας σου τῆ φέστα
 πὼς μετέχεις ὡς τὰ μπουνία με τὰ χέρια και ποδάρι!...

Πίστευε και μη έρευνα! Κράτει Θρήσκε... ὅπως πάντα
 τις νηστείες και τις ἁγίες χριστιανῶν σαρακοστάδες.
 Κι' ὅσο ἀνήθικα κι' ἂν κάνης, θάχης τέκνον τὴν ἀβάντα
 στὸν Παράδεισό σου νάμπης με τσ' ἔληξ... τσι κολυμπάδες!

Μὴν ἀραταίνης με τὸ λάδι τὸ ψωμί κάθε Τετάρτη
 Καί Παρασκευη ποτέ σου να μη τρώς τυρὶ και ψάρι
 Κι' ἀφού κράτησες νηστεία του φτωχού ἀπὸ τῆ πλάτη
 ἄρπαξέ το!... Καί δέν παίρνει ὁ Χριστός τέτοια... χαμπάρι!

"Όπου δεις Εικόνα κούτρα, γέμιζε τηνε με σάλια,
 κάνε δέκα τρεῖς μετάνοιες, κάθε τόσο δε Σταυρούς!
 Κι' ἂν τυχόν ή 'Ηθική σου είναι ἄρρωστη — σε χάλια,
 ἐσύ κάνε τῆς τήν... κούρα με παπάδων τούς ὄρους!...

Κι' ὅμως ξέρεις πὼς Χριστοῦ μας είναι... ἄλλη ή Θρησκεία
 εἶν' ὁ πόνος, ή ἀγάπη και τσ' 'Αλήθειας ή οὐσία!
 Κι' ὄχι... βούτες, μίση, πάθη τῆς ψυχῆς σου ή κακία
 με τῆ σλάτσα τῆ δική σου, τῆ θρησκο - ὑποκρισία!...

Πίστευε και μη έρευνα! Παίξε ρόλο χριστιανού,
 με καλὸν ὑποβολέα τὸν παπά σα λειτουργάει.
 Καί συνάμα να λογιέσαι τί ν' ἀρπάξης τ' ἄλλουνοῦ,
 τῆ δε μαύρη σου τῆ σκέψη σὰν παπάς στήν... εύλογάει!

Πίστευε και μη έρευνα! Σ' όσα έχουν φαμπρικάρει
 τὸν ψευδοθρησκων νεγότσια, οί κλεινές μανιφατούρες!
 Γιατ' άλλοιώτικα στο λέω κάποιος διάολος θα πάρη
 και θε νάχης σὰν κι' ἐμένα με τὰ ράσα μας σκοτούρες!

●—ΑΛΗΘΙΝΟ
 ΚΑΙ ΑΜΙΜΗΤΟ

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΤΟΝ ΑΚΟΥΣΕ

Γνωστός πολιτευτής μας έ-
 βγανε... δεκάρικο λόγο. 'Αλλά
 τὸ τί καζούρα γίνονταν γύρω
 του, δέν περιγράφεται. Κι' ὅταν
 τέλειωσαν ὁ... δεκάρικος και τὸ
 γλέντι, ἐπακολούθησαν τὰ τυπι-
 κά στὸν ὀμιλή μας συγχαρητή-
 ρια. Τὸν ὅποιον ζυγώνει και ὁ
 Βουνάς και τοῦ σφίγγει ἐνθουσι-
 ασμένος τὸ χέρι :

—Συγχαρητήρια, φίλε μου, ὡ-
 ραῖα τὰ εἶπες!

—Εὐχαριστῶ, Βουνά μου, σ'
 εὐχαριστῶ ιδιαίτερα. 'Αλλά γρά-
 ψε για μένανε και καμμιά λέξη.

'Ο δὲ ἀνεκδιήγητος Βουνάς,
 σὰν να μὴν ἦτανε παρὼν και σὰν
 να μὴν ἄκουσε οὔτε λέξη ἀπ' ὅ-
 σα εἶχε πῆ ὁ πολιτευτής μας,
 ἔσκυψε και τὸν ρώτησε:

—Ναί, ἀγαπητέ μου, βέβαια
 και θα γράψω! 'Αλλά ποῖδ ἦταν
 τὸ θέμα τῆς σημερινῆς ὀμιλίας
 σου;...

ΤΟ ΤΡΥΠΟΚΑΡΥΔΟ

ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

'Η Τοπική 'Επιτροπή Τουρι-
 σμοῦ ἐξέδωκε σε κομπότατο τό-
 μο στήν 'Ελληνική, 'Αγγλική και
 Γερμανική, τῆ νέα ἐξαιρετική
 προσφορά του ἀκαδημαϊκού - κα-
 θηγητοῦ του Πανεπιστημίου κι'
 ἐπίλεκτου τέκνον τῆς νήσου μας
 Κ. Σπυριδωνος Ν. Μαρινάτου, με
 τὸν τίτλο «Κεφαλληνία - 'Ιστο-
 ρικός και 'Αρχαιολογικός περι-
 πταος».

Μιά τέτοια ἐγκυκλοπαιδική
 προσφορά ἔχουμε τῆ γνώμη πὼς
 πρέπει να τυπωθῆ κι' ιδιαίτερα
 στήν 'Ελληνική για βοηθητικό
 τῶν Σχολείων μας, διότι ἀπ'
 αὐτὸ τὰ παιδιὰ μας θα μάθουν
 ἕνα μέρος τῆς ἱστορικῆς και ἀρ-
 χαιολογικῆς ἀξίας του τόπου
 μας.

ΕΠΛΕΙΑ ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Στὸν ἀπὸ ἐτῶν ὑπηρετοῦντα
 εἰς τὰ Σχολεῖα τοῦ μας Γρα-
 φείου ὑπολοχαγὸν κ. Γεώργιον
 Σιδερκοκοτρίτην και ἐπὶ εἰς
 προαχθέντα εἰς λοχαγόν, στέλ-
 νουμε τὰ πῖο θερμά μας συγχα-
 ρητήρια.

ΙΑΚΩΒΑΚΗ
 ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΙΑΚΗ
 ΜΟΥΣΙΚΗ

ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Γιατί στην Κεφαλονιά δέν υπάρχουν Έβραίοι

Τρία, λείει, μερόνυχτα βολοδερνότανε για να γεννήση ή σιόρα 'Εσθήρα, ή κυρά του σιόρ Χαχαμίκου, του πλουσιώτερου Έβραίου μεγαλέμπορα τής τότε Κεφαλονιάς. Καί θουρλισμένη από τους πόνους φώναζε και έβριζε τόν Χαχαμικό της, όπου έκείνος τσι τάφταιγε!... Γι' αυτό κι' ό κακομοίρης ό Χαχαμίκος, παρά τη πασίγνωστη τσιγκουνιά του, κάλεσε και χρυσοπλήρωσε όλους τους μάμους κι' όλες τσι μαμήδισες του νησιού, αλλά τ' Έβραιόπουλο δέν έννοούσε να ξεμπουκάρη από τή... πόρτα του. Για τούτο κι' έβαλε τόν ντελάλη να βγάλη προκλάμο:

—“Όποιος μπορέση να λεφτερώση τή Χαχαμίκαινα, θα πάρη για τόν κόπο του 50 χρυσά κολονάτα. Όπότε θρόντηξε τήν πόρτα του Έβραϊκού άρχοντικού ό σιόρ Μέμος. “Ό πιο φτωχός ρεμειέρης τ' Άργουστολιού που έψαλλε και σαν άριστερός ψάλτης στην έκκλησία τής Άγίας Τριάδας.

Και για τ' τελευταίο, δέν τόν εϊδε με τόσο καλό μάτι ό άφέντης Έβραϊός.

“Η Χαχαμίκαινα όμως από μέσα έσκουζε σα να τή σφάζουνε κι' άπειλούσε πώς θα τόν σφάξη. Και για να μη τόν σφάξη ή Χαχαμίκαινα και για να μη σφάζεται ή κακομοίρα από τους πόνους, καίτοι δερνότανε από τήν άμφιβολία σαν τή νάξερε ένας έπιπλοποιός και... δεύτερος ψάλτης από γεννατούρια, τόν άφησε να περάση και να βοηθήση τήν έτοιμόγεννη.

✧

“Αλλά μισανόγοντας τή πόρτα τής κρεββατοκάμαρης ό σιόρ Μέμος, στάθηκε:

= Πρώτα κατέβαινε τα 50 χρυσά κολονάτα κι' ύστερα θα στη λεφτερώσω.

= Μωρέ Μέμο μου σέ μένα τ'ό πρώτο τού νησιού—νεγκοτσιάντε δέν έχεις έμπιστοσύνη;

= “Όγεσκε άφέντη μου!...

= Καί γιατί;

= Γιατί μόλις θα δής πόσο εύκολα γεννιούνται τα Έβραϊόπουλα, αντίο που σι' είδα!... Δέν πρόκειται να μου δώσης τσε ντέζιμο.

Και έπειδή ή σιόρα Έσθήρα φώναζε στη δούλα της να τής φέρουν τ'ό διβόρβορο για να τόν σκοτώση κι' έπειδή ό Χαχαμίκος ήξερε πώς ή γυναικούλα του ό,τι έλεγε τ'όκανε.

“Ένα—ένα και με χέρια που τρέμανε μέτρησε στόν σιόρ Μέμο τα 50 χρυσά κολονάτα.

“Ό δέ Μέμος, με πρόσωπο π' άστραφτε από χαρά, παραμέρισε για να περάση πρώτος... ό φταιχτής. Και μπαίνοντας πίσω του, με τ' άριστερό χέρι χωσμένο στη τσέπη του θρακιού του που είχε τα κολονάτα, πρόσταξε τή σιόρα Έσθήρα να πάρη θέση!.. Ένώ στο Χαχαμικό και στις δούλες που παραστέκανε διέταξε σιωπή.

Και ζυγώνοντας στη.. πόρτα τής έτοιμόγεννης τή τσέπη του με τα χρυσά κολονάτα, άρχισε να τα κουδουνίζει. Ένώ με τ' δεξί του χέρι έκανε πώς διατάξη τήν έξοδο.

✧

Και γίνηκε, άγαπητοί μου, τ'ό μιράκολο και τ'ό σπεκτάκουλο!... Λές και τ'ό άγέννητο Έβραϊόπουλο μόλις άγροίκησε να κουδουνιούνται τα χρυσά κολονάτα, ξεμπουκάρισε για να τ' άρπάξη!...

“Αλλά αντί τ'ό Έβραϊόπουλο ν'άρπάξη τα κολονάτα, τ' άρπαξε ό σιόρ Μέμος και τ'ό παράδωσε στόν Χαχαμικό με τήν εύχή:

—Να σου ζήση!

Και δίχως να κάτση να τόν τρατάρουνε μήτε ένα ροζάλιο τ'όστρίψε πρώτου να συνέλθη ό Χαχαμίκος από τήν κατάπληξη. Φυσικά δέ και λογικά τήν άλλη μέρα κάλεσε όλους τους Έβραϊούς τής Κεφαλονιάς σέ συνέδριο.

—Τ'ό και τ'ό, τ'οσούπε. Σε τούτον τόν Τόπον που κι' οί ρεμεισινέριδες και μισοφαλτάδες ξέρουνε πώς γεννιούνται τα Έβραϊόπουλα, έμεις άλλο δέν είναι δυνατόν να σταθούμε.

“Έτσι κατάληξε ό μακαρίτης ό νονός μου, ό βαρελάς ό Μαστρο - Βαγγέλης Μερτζάνης, οί Έβραίοι πουλήσανε όσο κι' όσο ότι κι' αν είχανε. Κι' όχι μονάχα στην Κεφαλονιά μας δέν ξαναπάτησαν τα ποδάρια τους, αλλά καϊδώσανε άβίζο σ' όλους τους Έβραϊούς τής Γής:

—Ν' άκούτε Κεφαλονιά και να φτυήτε τ'οσού κόρφους σας.

Κι' όπως μου άφηγήθηκε τα παραπάνω ό μακαρίτης ό νονός μου, σας όρκίζομαι πώς τα έγραψα δίχως να σας φάω μήτε μια λέξη.

●—ΣΑΤΙΡΙΚΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΕ ΚΟΥΦΙΟΚΕΦΑΛΟΝ

Σέ συμπαθώ γιατί... τηλό (σαν τού Άδάμ άπόγονος) είσαι καλά γεμάτος!

“Άλλ' έχεις κι' άλλο σου καλό νάσαι τηλός και στό μυαλό και πάντα... πιπεράτος!

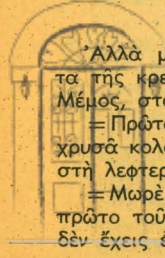
ΣΕ ΤΕΡΑΣ ΑΣΧΗΜΙΑΣ

“Αν ήθελ' ό Θεούλης μας να μάς έξαφανίση, σ' όλες τήν... όμορφάδα σου μπορούσε να χαρίση!

“Όποτε κι' άνδρας στη γυνή δέν θα... ξανατολήση! Κι' ανθρώπινο τ'ό Γένος μας από τή Γή θα σβύση!...

ΣΕ ΑΓΟΝΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Τόσοι κρουνοί, κυρία μου, τ'ό... άνθος σου ραντίζουνε, όμως σ'τα χέρσα κομα σου λουλούδια δέν άνθίζουνε! Μά βάβελ, παμφίλιτα, κάποιά σπορά να πιάση, να δούμε τ'ό «κοκτέιλ» σου τίνος μπαμπά θα μοιάση!



ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΑ ΣΑΤΙ-
ΡΙΚΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ =

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΣΑΤΙΡΕΣ

ΣΤΟΝ ΣΟΛΩΝΑ

Νόμους ἐθέσπισες τρανοῦς σοφῆ
(μας νομοθέτα
καὶ τ' ἄνομά σου ἀθάνατο ἔμεινε
(τόσα χρόνια.
Μά, τίποτε δὲν ἔκαμες στὸ λέω
(νέτα - σκέτα
ἀφοῦ δὲν... ἐπεριόρισες τῶν γυ-
(ναϊκῶν τῆ γλώσσα!...

ΣΤΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΑ

Θεὰ Δασῶν, τοῦ Κυνηιοῦ κι' ὑ-
(πέροχ' Ἀμαζόνα
ποῦ μετὸ τόδε τρύπαγες τῶν
(δένδρων κάθε φύλλο τους,
θᾶσκαγες ἀφ' τῆ φούρκα σου
(στὸν σημερινὸν αἰῶνα
ἀν ἔβλεπες τοὺς κυνηγοὺς νὰ ρί-
(χνουνε στὸ...σκύλο τους!

ΣΤΟΝ ΣΟΦΟΚΛΗ

Λραματοουργὲ - Δημιουργὲ «Ἡλέ-
(κτρας κι' «Ἀντιγόνης»
ἂν διάβαζες τῶν σύγχρονων τῶν
(συγγραφεῶν δράματα
ἰγὴ θὰ... αἰσθανόσουνα, θάρχι-
(ζες νὰ... παγῶνης
ἰ' ἴσως γιὰ τὸ κατάντημα θεῆ
(νᾶμπηγες τὰ κλάματα!...

ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Ἐὰ τοῦ Ἔρωτος, Θεῶν τὸ θεῖο
(τὸ καμάρι
τοῦ κυβερνᾶς τοὺς πόθους μας,
(τῶν ἡδονῶν δωρήτρα.
Ἰλᾶς φόρτωσες στοὺς ὤμους μας
(τῶν θηλυκῶν... σαμάρι
ἰ' οἱ δόλοι γιὰ τὸν Ἔρωτα,
μπροστὰ σ' αὐτὰ τὰ τέρατα
ζῶές, πλοῦτια προσφέρουμε παν-
(τοτεινὰ σὰ... λύτρα!

ΣΤΟΝ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ

Τὸν Κόσμο Σὺ κατέκτησες μετὰ δό-
(βρου σου στὸ χέρι
καὶ τοὺς ἔχθρους ξεπάστρεμες,
(τοὺς ἄφηνες τὸν τόπο.
Κι' ὁμως παρ' ὅτι κέρδισες πλοῦ-
(τια καὶ τόσα μέρη
καὶ σέβανε (σε θάμανε σ' ἕνα
(κομμάτι... τόπο!

ΚΕΦΑΛΙΑ

Ὅπως γνωστόν, ἀγαπητοί, εἰς
(δλους σας θὰ εἶναι
κεφάλια πάμπολλων εἰδῶν ὑπάρ-
(χουνε στὴ Πλάση.
Κεφάλια - κιοφυοκέφαλα ποῦ κά-
(νουνε γιὰ... θράση
κι' ἄλλα κεφάλια σὲ κορμιὰ ἀ-
(πλῶς γιὰ... θεαθῆναι!...

Κεφάλια ἔχουμε πολλῶν εἰδῶν
(καὶ ποιότητων,
κεφάλια πεισματάρικα ποῦ κου-
(ταμάρες κάνουνε,
κεφάλια ποῦν' ἀγύριστα καὶ ἄν-
(θρωπο ξεκάνουνε
γιὰ ἕνα «ψύλλου πήδημα» ποῦ ἔ-
(φτασε στ' ἀφτί των!

Εἶναι πολλά, πάρα πολλά, ποῦ
(χάνεις τὰ πασχάλια
τὰ στρογγυλά... κουβούκλια ποῦ
(φέρνουμε στοὺς ὤμους.
Κεφάλια ποῦ μετὰ σκέψεις τους
(μᾶς προκαλοῦνε τρόμους
κι' ἄλλα... γλυκοκολοκῦθα ποῦ
(λέγονται κεφάλια!

Πολλὰς γνωστάς σας κεφαλᾶς θεῆ
(νὰ σὰς ἀναφέρω
ἱστορικός, ὅπ' ὄλοι σας γιὰ δαυ-
(τες θὰ πεισθῆτε
πὼς θᾶπρεπε, ἂν ζούσανε, νὰ τίς
(προφυλαχθῆτε,
γιὰ λόγους ποῦ τοὺς ξέρετε κι'
(ἐγὼ λίγο τοὺς... ξέρω!

Κι' ὁ Νέρων εἶχε κεφαλὴν κι' ἔ-
(δέσποζε στὴ Ρώμῃ
κι' ὁμως φωτιὰ ξεπόλυσε γιὰ ἔ-
(να του... καπρίτσιο!
Εἶχε κι' αὐτὸς τὴν τρέλλα του,
(μικροῦστικό του βίτσιο
κι' ἀντὶ μυαλὸ στὴν κεφαλὴν, ἴ-
(σως θεῆ νᾶχε... θρώμη!

Εἶχε κι' Ἀπόλλων κεφαλὴν, ὅπ'
(ὄλοι τὴν θαυμάζανε
εἶχαν κι' ὁ Ζεὺς κι' ὁ Ποσειδῶν
(καὶ κεφαλὴν ἢ Ἡρα.
Ὅμως κι' αὐτῶν οἱ κεφαλᾶς θεῆ
(νᾶχαν κάποια... φύρα,
ἀφοῦ κι' αὐτοί, καίτοι Θεοί, τὰ
(μάτια τους... ἐβγάζανε!

Κι' ὁ Πάρις εἶχε κεφαλὴν μετὰ ὄψη
(ραφινάτη
ποῦ τὴν Ἐλένη τρέλλανε, καθὼς
(ὄλοι μας μάθαμε.
Μά, πόσα γιέ μου οἱ Ρωμηοὶ δε-
(κάχρονα δὲν πάθαμε

στὴ Τροία, ἐξ αἰτίας της, ποῦ...
(τρὶς ἀνάθεμά τη!

Κι' ὁ Διογένης ὁ σοφὸς μιὰ ζη-
(λευτὴ μετὰ χάρι
εἶχε στ' ἀλήθεια καφελὴν κι' ὀ-
(μῶς θεῆ νὰ γελάσετε,
ὄντες παλάτια τοῦδιναν, καθὼς
(ὄλοι διαβάσατε,
κι' ἐκεῖνος ἐπροτίμησε νὰ μείνῃ
(στὸ... πλιθάρι!

Ἐπίσης ἔχουμε καὶ ἄλλες κεφαλᾶς,
(ποῦ προκαλοῦν τὴ λύπη,
κεφάλια π' ὄλοι νοιώθουμε γιὰ
(δαυτὰ τὴν συμπόνοια.
Κεφάλια σὰν ἐτοῦτο μου, παρ'
(ὄλα μου τὰ χρόνια,
ποῦναι γεμάτα... πίτουρα καὶ τὸ
(μυαλὸ τοῦ λείπει!...

ΛΥΡΙΚΑ ΞΕΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΠΑΛ' ΑΠΟΨΕ

Πάλ' ἀπόψε στ' ὄνειρό μου σ' εἶ-
(δα πλάι μου νὰ γέρνης
κι' ἀρμενίζοντας στὰ πλάτια κά-
(ποιας πλείριας ἡδονῆς,
στοῦ Παράδεισου τὴν πόρτα με-
(θυσμένον νὰ με φέρνης
καὶ στὰ χεῖλιά μου ποῦ καίγαν
(ἀπὸ πόθου νὰ μοῦ παίρνης,
νὰ δαγκῶνης, νὰ μοῦ πνίγης κάθε
(ἦχο τῆς φωνῆς...

Σία - βόγα! Μετὰ τὴν θάρκα φαν-
(τασίως ταξιδεύω
κάθε νύχτα! Μά, ξεπνώνοντας πό-
(θους πλάθω τ' ἄλλο θράδυ,
νὰ σὲ δῶ ξανὰ κοντὰ μου, μήπως
(νοιώσης τί γυρεύω
κι' ἀπὸ οἴκτο πῆς τὸ ναί σου—
(σὰν ἐπαίτης ζητιανεύω —
κι' οἱ ματιές σου μοῦ φωτίσουν
(τῆς ψυχῆς μου τὸ σκοτάδι.

Μά, νὰ πάλι σουρουπῶναι --σχο-
(τεινιάζει καὶ ἐλπίζω
μήπως δῶ μετὰ τὴν ματιά σου
(μὲτὰ τὴν ἀχτίδα.
Ὅμως!... Πάλι παλατᾶκια εὐτυ-
(χίως ἀμφοχίως
καὶ τοῦ τόπου μου τοὺς στίχους
(σὲ μιὰ Κίρκῃ τοὺς χαρίζω
...καὶ τὰ μάτια μου δουρκάνουν
(δίχως τ' ὄνειρου ἐλπίδα!...

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΩΝ ΠΙΚΑΝΤΙΚΕΣ ΘΥΜΙΣΕΣ

ΝΙΚΟΣ ΤΡΑΥΛΟΣ - ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ἄναστημα μέτριο, κορμί λαμπρά, ντυμένο πάντοτε με τὴ τελευταία λέξη τῆς μόδας, φάτσα ἔξυπνη κι' ὄμορφη, μάτια γλυκὰ καὶ γαλάζια, κομψὸς κι' ἀεικίνητος καὶ πρῶτος πάντοτε στὴν κοινωνικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνηση τοῦ προπολεμικοῦ πολιτισμοῦ Ἀργουστολίου μας.

Ὅσο γιὰ ψυχὴ, ὁ ἀξέχαστος Νίκος, ποτέ του δὲν πληρώθηκε σὰ δικηγόρος ἀπὸ πελάτη του. Κι' ὅσα κι' ἂν ἔπιανε ἀπὸ τὰ νοίκια μιάς δεκάδας σπιτιῶν του καὶ μαγαζιῶν του, δὲν προλάβαινε νὰ τὰ σκορπῆ ἀπλόχερα γύρω του. Γιὰ τοῦτο κι' ἦταν πάντοτε φορτωμένος ἀπὸ λεφτά, ἀλλὰ καὶ πάντα ἀδέκαρος.

Ἄλλ' οὔτε γιὰ τὰ σπῆτια θὰ σὰς μιλήσουμε, μήτε θὰ κάνουμε τὴν ἀδιακρισία νὰ μποῦμε στὸν ἰδιωτικὸ βίο του.

Θὰ σὰς παρουσιάσουμε τὸν δικηγόρο Νίκο Τραυλό, τὸν πασίγνωστο μετὰ τὸ παρατσούκλι του «Ἄμψων», τὸν κοσμηγᾶπτη τύπο τ' Ἀργουστολίου, γιατί τὸ πέρασμά του γέμισε μιὰν ἐποχὴ.

Κι' ἐποχὴ ἀφήσανε κι' οἱ παραξενιές του, οἱ πρωτοτυπίες του, ἀλλὰ κι' οἱ ἀξιοθαύμαστες πνευματικὲς ἐκδηλώσεις του.

☆

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ ἔκστρατεία, στρατευμένος ὁ Νίκος σὰν ἑφεδρὸς ἀνθυπολοχαγός, στέλνεται ἀπὸ τὸ 12ον Σύνταγμα Πατρῶν, μετὰ 5—6 φαντάρους, νὰ κάμῃ ἀπογραφὴ τῶν κτηνῶν τῆς Κεφαλονίας, γιὰ τὴν ἐπικειμένη ἐπίταξη.

Ἄλλ' ἦταν περίοδος Καρναβαλίου, γλεντιοῦ τρικούβερτου κι' ὁ γλεντζῆς Τραυλὸς εἶχε φοβερὴ ἀπασχόληση στ' ἀρχοντικὰ σαλόνια καὶ στοὺς δημόσιους μπάλλους. Κι' ὄχι μονάχα μετὰ τὴν ἀπογραφὴ τῶν ζώων δὲν εἶχε καθόλου ἀπασχόλησιν, ἀλλ' οὔτε ἀπάντηση δὲν ἔστειλεν στὶς ὑπενημίσεις τῶν ἀνωτέρων του.

Καὶ κατὰ τὰ μεσάνυχτα τοῦ «Δημοστικοῦ Χοροῦ» ποῦ καίγονταν τὸ πελεκουδί ἀπὸ τὸ γλέντι μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ προεσσιμικοῦ Ἀργουστολιώτικου ἀριστοκρατικοῦ «Δημοτικοῦ Καφενείου»

τοῦ φέρνουν ἓνα ἐπείγον τηλεγράφημα τοῦ συνταγματάρχου του.

Ὁ δὲ ἀμίμητος Νίκος διατάζει τὴν ὀρχήστρα νὰ σταματήσῃ. Ἀνεβαίνει σὲ μιὰ καρέκλα καὶ διαβάζει μεγαλόφωνα τὸ τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποῖου «διετάσσεται ἀραυτὰ» ν' ἀναφέρῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπογραφέντων γιὰ τὴν ἐπίταξιν ἐν Κεφαλληνίᾳ κτηνῶν.

Καὶ καταλήγει ὁ ἀθεόφοβος μετὰ τὴν ὥραία του καθαρεύουσα:

«Εἰς τοῦτο ἐγὼ ἀπαντῶ:

12ον Σύνταγμα Πεζικοῦ Πάτρας

Εὐπειθῶς ἀναφέρω, ὅτι, συντελεσθείσης τῆς ἀπογραφῆς κτηνῶν, δὲν ἀνευρέθησαν ἕτερα, πλὴν τῶν τεσσάρων βουλευτῶν τοῦ νομοῦ μας.

Τραυλὸς ἀνθυπολοχαγός».

Καὶ τὸ παρέδωσε στὸ γκαρσόνι τοῦ καφενείου νὰ τὸ πᾶν ἀμέσως στὸ τηλεγραφεῖο.

Φυσικὰ δέ, τὴν ἐπόμενη ἀνακλήθηκε τηλεγραφικῶς κι' ἀπὸ ἀνθυπολοχαγὸς ὑποβιβάσθηκε σὲ λοχία.

☆

Πρὶν ἀπὸ τριάντα περίπου χρόνια, στὸν Μητροπολιτικὸ μας θρόνον ἀνέβηκε ὁ νῦν Τριπόλεως κ. Γερμανὸς ὁ Ρουμάνης. Καὶ στὸν πρωτόφερτο Δεσπότη, κάποιος κοινὸς τους φίλος, παρουσίασε καὶ τὸν Τραυλό.

—Νικόλαος Τραυλὸς, δικηγόρος, Σεβασμιώτατε.

Ἀλλὰ φαίνεται πῶς ὁ ἱεράρχης κάπου ἀλλοῦ θὰ εἶχε ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ μυαλό του. Γιὰ τοῦτο κι' ἔπειτα ἀπὸ λίγο τὸν ρώτησε:

—Πῶς εἶπατε ὅτι λέγεσθε;

—Τραυλὸς Νικόλαος, Σεβασμιώτατε.

—Καὶ τί ἐπάγγελμα κάνετε;

Ὁ δὲ ἄφθαστος Νίκος, ἀγανακτημένος γιὰ τὴ σημασία ποῦ ἔδωσε ὁ Δεσπότης στὴ προσωπικότητά του. Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔβλεπε μπροστά του κτῆσα μου Δεσπότη μετὰ τὴν ἀπογραφήν, ἀλόγουστο τὸ ἐγκόλπιο, τὸν ἐρώτησε:

—Καὶ σεῖς, κύριε, τί δουλειὰ κάνετε, παρακαλῶ;

☆

Ὁ «Ψύλλος» ἦταν ἡ πολιτικὴ καὶ σατιρικὴ του ἑφημερίδα. Μετὰ συνεργάτες τὸν νῦν ὑπουργὸ Βορείου Ἑλλάδος, ποιητὴν μας καὶ λογοτέχνην κ. Νιόνιον Μανέντην κι' ἄλλους διαλεχτοὺς συμπολίτες, ἐπιζῶντες καὶ μακαρίτες.

Ἱστορικὴ δὲ ἦταν ἡ ἐκτύπωση στὸ πρωτόγονο τυπογραφεῖο τοῦ μακαρίτη Ἀθανασάκη Τρωϊάννου, τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ «Ψύλλου». Ποῦ κάθε πέντε λεφτὰ τύπωνε κι' ἓνα φύλλο. Κι' ἐνῶ ὁ Νίκος ἤξερε τὴ... ταχύτητα, συνᾶθροισε κάπου δέκα πῆσιρικούς γιὰ νὰ τρέξουν νὰ τοῦ πουλήσουν τὸν «Ψύλλο» του. Κι' ἀπὸ χαράματα ἡ ἐκτύπωση τέλειωσε μετὰ τ' ἀστέρια. Παίρνοντας δὲ κάθε δυὸ ὄρες ὁ κάθε μικρὸς ἑφημεριδοπῶλης καμμιὰ πενηνταριά φρεσκοτυπωμένους «Ψύλλους», ξεχνόνατε στὴ πόλι, διαλαλώντας:

—Ὁ «Ψύλλος» τοῦ Τραυλοῦ! Ἡ νέα ἑφημερίδα!

Ἄλλὰ νύχτωσε πιά καὶ κανένας πῆσιρικός δὲν γύρισε νὰ τοῦ φέρῃ καὶ τὶς εἰσπράξεις.

Ὁ δὲ Νίκος ἐπιγραμματικὰ τόνισε στοὺς θλιμμένους τοῦ συνεργάτες:

—Δὲν θὰ ἦταν γνήσια Κεφαλονιτόπουλα, ἀν... ἐπέστρεφαν. Γιὰ κοροῖδα τὰ περάστετε.

Ὁ δὲ φίλος μου κ. Νιόνιος Μανέντης, κάθε τόσο μοῦ γράφει καὶ μετὰ ρωτᾷ ἐν γύρισαν οἱ πῆσιρικοί ἀκόμα κι' ἂν φέρανε τὰ εἰσπραχθέντα!...

☆

Σαραντάρια στὰ χρόνια, ἀλλὰ διαρκῶς νεάζουσα στὰ σαλόνια τ' Ἀργουστολίου ἡ δις Τερψιθέα. Ποῦ εἶχε φάει ἀπὸ τὸ δνομά της τὴν Τέρψιν καὶ κράτησε μονάχα τὸ Θέα.

Καὶ μετὰ φλόγκους μπεμπέκας εἰς τὰ μαλλιά της, ναζιάρικα καὶ χαδιάρικα πλησιάζει στὴ συντροφιά τοῦ Τραυλοῦ βέβαιη πῶς θὰ εἰσπράττει καμμιὰ φιλοφροσύνη γιὰ τὴν δροσιὰ τῆν ὀφθαλμικήν καὶ τὰ... νεῖτα της.

—Πῶς με βρίσκετε ἀπόψε, κ. Νίκο;

Ὁ δὲ ἀμίμητος Νίκος καθήλω-

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩΤΙΚΑ
ΣΚΙΤΣΑ

Η ΜΠΟΥΛΑΝΤΟΖΑ

Είναι ναζού με τσαχιπινιές και παίρνει «στάρλετ» πόζα, άλλ' όπως μοιάζει.. χοιρινόν μάς προκαλεί κάτι τερπνόν, κι' όλοι τήνε θαυμάζουμε σά μιὰ γερή... μπουλντόζα!

ΤΟ ΙΕΡΟ ΚΕΙΜΗΛΙΟ

Όλο κι' ανακαινίζεται τα χρόνια της να κρύψη για νάβρη τὸ... ειδύλλιο!

'Αλλ' οί γαμπροί τήν δλέπουνε με πόνο και με θλίψη σάν ιερὸ... κειμήλιο!

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Συστήσατε στο Σωματεῖον τῆς γενετήρας σας, στὴν ἐφημερίδα τοῦ Νομοῦ τῆς καταγωγῆς σας καὶ στὴν ἐπαγγελματικὴ σας, τὸ ἐπαγγελματικὸ σωματεῖο σας, στοὺς ἐκδρομικοὺς καὶ ἀθλητικοὺς Ὀμίλους, στὰ περιοδικὰ, στοὺς Συλλόγους Γονέων καὶ Κηδεμόνων καὶ στοὺς ἔχοντες ἐκκρεμεῖς ἀπαιτήσεις, νὰ ἀναθέσουν τὴν εἰσπραξὶν τῶν συνδρομῶν, εἰσφορῶν καὶ ἀπαιτήσεων εἰς Ἀθήνας - Πειραιὰ καὶ Προάστια, εἰς τὸν ἀπὸ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ εὐδοκίμως λειτουργοῦντα ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ «Ο ΚΡΙΚΟΥΣ». Διότι μόνον διὰ τοῦ «ΚΡΙΚΟΥ» λύουν ἱκανοποιητικὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ ἐφιαλτικὸν αὐτὸ πρόβλημα τῶν. Ὅροι λίαν εὐνοϊκοί. Διευθυντῆς τοῦ «ΚΡΙΚΟΥ» ὁ τ. Ἀνώτερος Λειτουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κ. ΚΩΝ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ. Γραφεῖα: Ἀκαδημίας 98, τηλ. 622-094 καὶ 626-662 Τ. Τ. 141 ΑΘΗΝΑΙ.

σε τὴν ἄτυχη Τερψιθέα με τὴν πυραυλικὴ του ἀπάντησι:

— Πράγματι, ὡς Θεά, δεσποίνης μου, εἰσθε πάντοτε ἀξιοσέβαστος!...

Ὅπως, ὅμως, εἶπαμε στὴν ἀρχὴ, ὁ Νίκος με τὴ παρουσία του γέμισε μὴν ἐποχὴ. Καὶ γιὰ τοῦτο δὲν τὸν χωρεῖ μιὰ σελιδούλα μας. Γι' αὐτὸ καὶ θὰ μᾶς ἐπιτρέψετε νὰ ἐπανέλθουμε.

ΜΕ ΤΟΝ "ΦΑΝΟ", ΜΑΣ ΣΤΟ ΧΕΡΙ

ΕΔΩ ΚΥΡΙΟΙ ΒΛΕΠΕΤΕ:

'Εδῶ, κύριοι, βλέπετε τὰ πάντ'... ἐρημωμένα!
Καὶ στοῦ Νησιοῦ Πόλεις - Χωριὰ πυκνὰ κατοικημένα,
τώρα δὲν βρίσκεις ἄνθρωπο νὰ πῆς μιὰ καλημέρα!
Γιατ' ἔφυγαν καὶ φεύγουνε νὰ πάνε πάρα πέρα,
νὰ βροῦνε... Ἔργασία!
Γιατί, ἂν μένανε ἐδῶ, ἀπὸ τὴν ἀμασσία,
"Ὅσοι θὰ γινόντουσαν ὅλοι τοὺς σάν κι' ἐμένα,
τοῦ προκαλεῖ ἡ ὄψη μου τὸ γέλιο στὸν καθένα!
Καὶ γίνηκα... ἱπτάμενος, τὸ βάρος δὲ σὰ σκνίπα,
κι' ἀπὸ τὸ πάχος προεχῶς,
θὰ μπαινιοβγαίνω εὐχερῶς,
ὡσὰν κλωστή νὰ ἤμουνα στοῦ θελονιοῦ τὴ τρύπα!...



'Εδῶ, κύριοι, βλέπετε... Ἐρημο ποὺ τρομάζετε!
Κι' ἀπ' ὅπου κι' ἂν περάσετε,
ταμπέλλες θὰ διαβάσετε,
στὰ μαγαζιά καὶ σπίτια μας με τὸ «Ἐνοικιάζεται»!
Κι' ἀναρωτιῶμαι συνεχῶς τὸ ποιοὶ θὰ τὰ ζητήσουν,
νὰ τὰ νοικιάσουνε ποτὲ καὶ νὰ τὰ κατοικήσουν;!
Γιατί ἐδῶ ἀπέμειναν ὅλα τὰ... παληοτζάτζαλα,
ἤτοι γερόντοι καὶ γρηῆς τῆς ζῆσης τὰ... κουγιάμπαλα!
Καὶ λέω στ' Ἀργυστόλι μας νὰ βάλουμε ταμπέλλα:
«Ζητοῦνται ἕνας νεαρὸς καὶ μιὰ νέα κοπέλλα!»
Ξανὰ γιὰ ν' ἀντικρύσουμε δυὸ νεαρῶν τὴ φάτσα
καὶ τὴν Κεφαλονίτικη
λεβέντρα, ναταηλίδικη
μ' αὐτοὺς νὰ... ξαναφιάσουμε τὴ δοξασμένη ράτσα!...



'Εδῶ, κύριοι, βλέπετε νὰ πλημμυρίζ' ἡ πόλι
καὶ... Βενετιὰ νὰ γίνεταὶ τὸ δόλιο τ' Ἀργυστόλι!
Σὲ κάθε δὲ νεροποντῆ, κάθε ποῦ πολυβρέξει,
θυμάται πᾶς ἀρμόδιος καὶ γιὰ νὰ... δὴ θὰ τρέξη!
Μά, δίχως μέτρα δραστικά, ὡς κι' ἄλλοτε τοὺς εἶπα,
εἰς τὸ νερὸ θὰ κάνουνε κάθε φορὰ μιὰ... τρύπα!
Οἱ δρόμοι μας θὰ γίνωνται Βενετικά... κανάλια
καὶ θάχη τ' Ἀργυστόλι μας τὰ ἴδια πάντα χάλια.
Γι' αὐτὸ βρίσκω σωτήρια γιὰ τὶς πλημμύρες λύση,
τὸ Κράτος νὰ φροντίση
κι' ἀντὶ νὰ βάνη μάνικες
νὰ φιάση γιὰ τὴν πόλι μας... Γόνδολες Βενετσιάνικες!
Καὶ κάνοντες παγκόσμια γιὰ τὰ νερά ρεκλάμα,
μιλιούνια θὰ ἐλκύσουμε Τουρίστες «ἐν τῷ ἄμα»!



'Εδῶ, κύριοι, βλέπετε, ζυγώνουνε Γιορτάδες,
τῶν χριστιανῶν χαρούμενες καὶ τῶν φτωχῶν... μελαδες!
Ὁ δὲ «Πάτερ φαμίλιας» πῶς θ' ἀντιμετωπίση
γιὰ ρούχα καὶ παπούτσια του τῆς «φαμελιάς» τὴ λύση;
Σκεφτόμενος δ' ὁ ἄτυχος τὸν ράφτη καὶ τσαγκάρη
σπάει τὸ κεφαλάκι του ποῖον δρόμο καὶ νὰ πάρη!...
Καὶ λύση του μὴ βρίσκοντας εἰς τὰ προβλήματά του
γιὰ τὶς Γιορτάδες ποῦρχονται τραβᾶει τὰ... μαλλιά του!
Κι' ἀντὶ κι' αὐτός, σὰ χριστιανός, νὰ χαίρεται γελᾶει,
κλαίει τὰ χάλια του κι' ὄϊμέ!
'Απελπισμένος σάν κι' ἐμὲ
γλυκὰ Κεφαλονίτικα προσηγορεύει... ὅλας τῆμας!...

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ὁ Λαυράγκας καὶ ὁ ἐφέτης

Δὲν εἶναι νέο φρούτο τὰ θεατρικά.. ψώνια. Γιατὶ πολλοὶ νεοῦ Ἕλληνες ἀπὸ... προγόνων ἔχουνε τὴ λόξα πῶς γράφουνε δράματα, κωμωδίες, τραγωδίες, στίχους καὶ μουσικὲς, πού ἂν πεζόντουσαν θὰ πραγματοποιοῦσαν θριάμβους καὶ θὰ τοὺς χαρίζανε παγκόσμια δόξα.

Τὰ δὲ θεατρικὰ τούτα ψώνια, μὲ τὰ χειρόγραφα ἢ τὶς μουσικὲς παρτιτούρες στὰ χέρια, τρέχανε, τρέχουνε καὶ θὰ τρέχουνε ξωπίσω πάντοτε ἀπὸ τοὺς θιασάρχες, μασέτρος καὶ καλλιτέχνες, παρακαλώντας νὰ τοὺς παίξουν τά.. κλασσικά τους ἀριστουργήματα. Καὶ πολλὰ τέτοια ψώνια εἶχεν ὑποστῆι στὴ μακρόχρονη καλλιτεχνικὴ του καρριέρα ὁ ἰδρυτὴς τοῦ ἑλληνικοῦ Μελοδραματός Διονυσάκης Λαυράγκας.

—'Ἄλλὰ νὰ μοὺ κολλήση κάποτε κι' ἕνας ἐφέτης, μωρὲ Βουνὰ μου, ποτέ μου δὲν τὸ περίμενα.

—Καὶ τί σου ἔφερε ὁ κ. ἐφέτης μασέτρο μου;

—'Ἐνα λιμπρέττο γιὰ Ὁπερα, ἀξιώνοντας νὰ γράψω τὴ μουσικὴ, γιὰ νὰ δοξασθοῦμε καὶ νὰ πλουτίσουμε καὶ οἱ δύο μας.

—Καὶ πῶς, μασέτρο μου, τὸν ξεφορτώθηκες;

—Τοῦ ζήτησα συγνώμην, γιὰ τὶ εἶμουνα πολὺ ἀπασχολημένος μὲ τὴν ἀνάγνωση κάποιου σπουδαίας δικογραφίας!...

Καὶ ξεσπώντας ὁ ἀξέχαστος φίλος μου, στὰ χαρακτηριστικὰ μελωδικώτατα γέλια του, μοὺ πρόσθεσε μὲ τὸ πονηρὸ του μειδίαμα.

—'Ἄλλ' ἀπὸ τότε τὸν ἔχασα κι' ἀπὸ πελάτη τοῦ Μελοδραματος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ φίλου!

—**Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΤΗΣ «ΜΠΑΤΕΡΦΛΑΪ»**

Μεγαλέμπορος Φραγκολεβαν-

τίνος, κάθε βράδυ ἀγόραζε τὶς δυὸ πρῶτες σειρὲς τοῦ θεάτρου «Ὀλύμπια» τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου ἔπαιζε τὸ Μελοδραμα τοῦ Λαυράγκα. Χάριζε τὰ εἰσιτήρια σὲ φίλους του, φόρτωνε τὸν μασέτρο καὶ τὴ σκηνὴ μὲ λουλούδια καὶ πρῶτος ξεσπούσε σὲ ζητωκραυγὲς καὶ χειροκροτήματα, στὸ φινάλε κάθε ἄριας καὶ μοτιβου.

'Ἄλλ' ἐνῶ ὁ Λαυράγκας τὸν νόμιζε γιὰ μουσοτραφὴ ἢ πῶς ἔκανε ἐπίδειξη τοῦ πλοῦτου του καὶ τῶν μουσικῶν του γνώσεων, ὁ Φραγκολεβαντίνος γι' ἄλλου τοῦ... πήγαινε!

Κι' ἕνα βράδυ τὸν ζύγωσε, τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι καὶ τὸν παρακάλεσε, μὲ τὰ μισοσπασμένα ἑλληνικά του μιλοῦσε:

—Τὰ εἶτελα, μασέτρο μου, αὔριο θράντυ φάμε ἐσύ, ἐγὼ καὶ ὄλο πρόσωπα Ὁπερας ντικό σου. Πληρώσω ἐγὼ καὶ σὰς κάνω σουρπρίζ!

Κι' ἀφοῦ ὁ Φραγκολεβαντίνος θὰ πλήρωνε, κάνοντας τραπέζι μάλιστα καὶ στὸν «Λαὸ του» ὅπως ἀποκαλοῦσε τοὺς καλλιτέχνες του ὁ Λαυράγκας! Καὶ ἀφοῦ στὸ τέλος τοῦ γεύματος θὰ τοὺς περίμενε καὶ μιὰ ἐκπλήξη, ὅπως τοῦ δῆλωσε. Κι' ὁ Λαυράγκας κι' ὁ «Λαὸς» του, τὰ μεσάνυχτα τῆς ἐπομένης μετὰ τὴ παράσταση κατέφθασαν μ' ἀκονισμένες τὶς μασσέλες τους στοῦ «Ἀβέρωφ», ὅπου φάγανε κι' εἶπιανε τὸ καταπέτασμα, εἰς βάρος τοῦ Φραγκολεβαντίνου κορόϊδου!

Κι' ἐπακολούθησε ἡ.. σουρπρίζ μέσα σὲ θύελλα καζούρας ἀβάσταχτης!

Μ' ἕνα μάσο χειρόγραφο εἰς τὰ χέρια του ἀνέθηκε σὲ μὴ καρέκλα ὁ Φραγκολεβαντίνος καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς διαβάξῃ τὴ μεταφρασὴ τῆς ὄπερας «Μπατερφλάϋ» τοῦ Πουτσίσι, ποὺ εἶχε

γράψει 'Ἑλληνο-γαλλο-ἀγγλο-ἰταλικά.

'Ἄλλὰ ἡ καζούρα τῶν ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων δὲν τὸν ἄφησε νὰ ἀποτελειώσῃ τὸ διάβασμα τοῦ λιμπρέττου τῆς «Μπατερφλάϋ». Γι' αὐτὸ καὶ ζήτησε σανάβα σωτηρίας ἀπὸ τὸν Λαυράγκα.

—Λοιπὸν πῶς θρίσκες, μασέτρο μου, τὸ μετάφραση «Μπατερφλάϋ»; Παίξεις ντικό σου μελόντραμα;

Ὁ δὲ πνευματωδέστατος Κεφαλονίτης μασέτρος, ἐπιβάλλοντας σιγὴ στὸ «Λαὸ» του, τὸν διβεβεβαίωσε ἀχαμογέλαστα.

—Μπράβο, φίλε μου, γιὰ τὴν ώραία σου μετάφραση. Δώσε μοὺ τὴν καὶ θαῦρω κανέναν νὰ μοὺ τὴν.. μεταφράσῃ!

Καὶ φυσικά ὁ Φραγκολεβαντίνος ἐξαφανίσθηκε ὀριστικά ἀπὸ τὸν Μελοδραματικό μας ὀρίζοντα γιατρεμμένους τελειῶς ἀπὸ τὸ συγγραφικὸ τοῦ ψώνιο!

—**Ο ΠΑΠΑΣ**

ΚΑΙ Ο «ΡΙΓΚΟΛΕΤΤΟΣ»

'Ἄλλὰ τὸ πιὸ παράξενο μελοδραματικὸ ψώνιο ποὺ γνώρισε στὴ μακρόχρονη καλλιτεχνικὴ ζήσῃ του ὁ δημιουργὸς τῆς Λυρικής μας Σκηνῆς ἦταν ἕνας Κερκυραῖος παπάς. Ποὺ μαθαίνοντας πῶς οἱ περισσότεροὶ καλλιτέχνες τοῦ Μεροδραμάτος ἦσαν πρῶην ψαλτάδες μάλιστα ἔφτασε ὁ Λαυράγκας μὲ τὸ 'Ἑλληνικὸ του Μελοδραμα εἰς τὴν Κέρκυρα δὲν τὸν ἄφινε νὰ ἴσυχασῃ.

—Θέλω νὰ μ' ἀκούσης, μασέτρο μου, καὶ νὰ θαυμάσης τὸ μέταλλο τῆς φωνῆς μου. Ὅποτε θὰ πετάξω τὰ γυνῆα καὶ τὰ ράσα καὶ θὰ ἀκολουθῶ τὸν θίασο σου!

Τὸ δὲ «ἀλάβου», ποὺ στὴ θεατρικὴ γλώσσα σημαίνει τὸ βάφτισμα τοῦ νεοφώτιστου θεατρί-

ΙΑΚΩΒΑΚΕΤΙΟΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΟΛΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ζωντανεύει τὰ ΟΝΕΙΡΑ!!!



ΕΘΝΙΚΟ ΛΑΧΕΙΟ

240.000.000 Δεξ Μοιράζει ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ 57ης ΕΚΔΟΣΕΩΣ

νου, γίνηκε στην ἐκκλησία τῆς Κέρκυρας, στήν ὁποίαν ὁ παπάς λειτουργοῦσε. Καί στήν ὁποίαν ὁ «Λαός» τοῦ Λαυράγκα, κατέφθασε γιά νά λειτουργηθῇ. Κί ἄφου τὸ ἐκκλησίασμα ἀποχώρησε, κί ἄφου οἱ πόρτες τῆς ἐκκλησιάς κλειστήκαν ἀπό μέσα, ὁ ἀξέχαστος χιουμορίστας μαέ-

στρος, ἔπιασε τὸ μολύβι του, τὸ σήκωσε σὰ μπαγκέττα κί ὁ μουσόπληχτος Κορφιότης παπάς ἄρχισε νά τραγουδάη τό... «Φτερό στὸν ἄνεμο» ἀπὸ τὸν «Ριγκαλέττο» τοῦ Βέρντι.

Ὁ δέ ἀλσημόνιος Κεφαλονίτης συνθέτης, τελειώνοντας τὴν ἀφήγηση τοῦ πρωτάκουστου τοῦ θεατρικοῦ «ἀλαλοῦμ» χαμο-

γελώντας μὲ ράτση.

—Μήπως ξανάκουσες μέσα σ' ἐκκλησία καί μάλιστα ἀπὸ παπὰ νά ψάλλεται ὁ «Ριγκολέττος»; Κί ἔπιας τὰ ἄμολογησε καί ἐσεῖς, φίλτατοί μου, οὔτε κί ἐγώ, μὴ οὔτε καί κανένας ποτέ στὸν κόσμο θὰ ξανακούσῃ ἕνα τέτοιο πρωτάκουστο κάζο.

Ὁ Βουνάς

ΜΕΤΑΞΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ - ΘΡΥΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ

Ο ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΗΤΑΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΗΣ

Ἐπειδὴ ὁ τίτλος τοῦ παρόντος μας θὰ ξαφνιάσῃ καὶ σὲ μερικῶν τὰ χεῖλη ἴσως καὶ θ' ἀνθίσῃ τῆς... εἰρωνείας μεϊδιάμα, παραθέτουμε αὐτοῦσια μίαν ἱστορικὴ περικοπή. Ἀπὸ τὸ δυσεῦρετο σύγγραμμα «Ἱστορία τῆς νήσου Κεφαλληνίας» τοῦ Ἰωάννου Κωστή Λοβέρδου (σελ. 22) εἰχως κανένα μας σχόλιο:

«Οἱ τοῦ Κεφάλου ἀπόγονοι φαίνεται ὅτι ἤρξαν αὐτῆς ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας καὶ δέκα γενεές. Ἐπὶ τούτων δὲ πιθανῶς συνέβη ἡ περίφημος ἀποικία ἢ ὁ Κεφαλλῆν Ἀγκαῖος ἤγαγεν εἰς τὴν παρὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν νῆσον Σάμον, πρότερον καλουμένην Μελάμφυλλον.

Ἰδοὺ δὲ τί περὶ τούτου διδάσκει ὁ ἐκ Χαλκίδος τῆς ἐν Συρίᾳ Ἰάμβλιχος ἐν βίῳ Πυθαγόρου:

—Λέγεται ὅτι ὁ Ἀγκαῖος ὁ τὴν Σάμον ἀποικίῃσας, ἦταν υἱὸς τοῦ Διός. Τὴν φήμην καὶ δόξαν ταύτην ἐπέτυχεν ἢ διὰ τὴν ἔκτακτον ἀξίαν του ἢ διότι ὑπερέβαινε τοὺς ἄλλους Κεφαλλῆνας κατὰ τὴν δόξαν καὶ τὴν σύνεσιν. Χρησθὸς δὲ ἐδόθη αὐτῷ παρὰ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, νὰ συναγάγῃ ἀποικίαν ἐκ Κεφαλλῆνων, Ἀρκάδων καὶ Θεσσαλῶν, νὰ παραλάβῃ δὲ καὶ Ἀθηναίους, Ἐπιδαυρίους καὶ Χαλκιδαίους καὶ γενόμενος ἀρχηγὸς καὶ ὀδηγὸς πάντων τούτων, νὰ μεταβῇ καὶ νὰ οἰκίσῃ τὴν νῆσον Σάμον, ἥτις διὰ τὴν εὐφορίαν τοῦ ἐδάφους καὶ διὰ τὴν θέσιν ἐκαλεῖτο Μελάμφυλλος καὶ νὰ ὀνομάσῃ αὐτὴν Σάμον, ἀπὸ τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ Σάμης.

Ἐτεκμήριον δὲ προφανές, ὅτι οἱ ἀποικοὶ, οἱ εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἐλθόντες ἦσαν ἐκ τῶν εἰρημένων τόπων, εἶναι ὅτι οὐ μόνον αἱ πρὸς τοὺς θεοὺς τιμαὶ καὶ θυσίαι μετηνέχθησαν ἐκ τῶν χωρῶν, ἐξ ὧν κατήγοντο οἱ ἀποικοὶ, ἀλλὰ καὶ αἱ οἰκογένειαι καὶ αἱ ἀμοιβαῖαι συγγένειαι, ἃς ποιοῦνται συνήθως οἱ Σάμιοι.

Ἀλέγουσι δὲ, ὅτι Μνήσαρχος ὁ πατὴρ καὶ Ἐπιταῖς ἡ μήτηρ τοῦ Πυθαγόρου κατήγοντο ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀγκαῖου, ἀρχηγέτου τῆς ρηθείσης ἀποικίας».

Περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ μεγάλου τούτου τέκνου τῆς ἀρχαιότητος (572—500 π. Χ.), τοῦ ἰδρυτοῦ στὸν Κρότωνα τῆς καλουμένης Ἱταλικῆς ἢ Πυθαγορείου Σχολῆς καὶ τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς Μαθηματικῆς Ἐπιστήμης, ἔχουμε κι' ἄλλη μίαν ἱστορικὴν μαρτυρίαν.

Ὁ ἱστορικὸς Ἠλίᾳς Τσιτσέλης στὰ «Κεφαλληνικά Σύμμικτα» καὶ στὶς σελίδες 554—555 κατὰ λέξιν μᾶς παραθέτει:

«Πυθαγόρας: Περὶ τοῦ μεγάλου τούτου τῆς ἀρχαιότητος φιλοσόφου δέχονται τινες ὅτι κατήγετο ἐκ Κεφαλληνίας. Ὁ Μνήσαρχος καὶ ἡ Πιτηῆς ἢ Παρθενίς ἢ κατ' ἄλλους Μνήμαρχος καὶ Παρθενίς, γεννήτορες τοῦ φιλοσόφου, εἶχον τὸ γένος ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀγκαῖου. Κατὰ δὲ τὰ ἱστορούμενα ἢ ἐν τῷ Αἰγαίῳ Παρθενία ἢ Μελάμφυλος τανῶν Σάμου, ἐρημωθείσά ποτε, ἐδέξατο ἀποίκους ἐκ Σάμης, ἤτοι τῆς ἀρχαίας Κεφαλληνίας, ὑπὸ τὸν μνησθέντα Ἀγκαῖον, ὃν χρησθὸς τοῦ Ἀπόλλωνος διέτασσε νὰ ὀδηγήσῃ ἐκεῖ Κεφαλλῆνας, Ἀρκάδας, Θεσσαλοὺς καὶ ἄλλους. Ἡ δὲ ὑπὸ τούτων ἀποικισθεῖσα νῆσος, διὰ τοὺς πλείους ἐκ Σάμης προσεληθόντας, ὀνομάσθη ἔκτοτε Σάμοσ.

Ἐκ τῶν νεωτέρων, ὁ Ντασιὲ ἐπίσης δέχεται τὸν Πυθαγόραν ἀπόγονον τοῦ Κεφαλλῆνος Ἀγκαῖου, ἔλκοντος τὴν καταγωγὴν ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος ἐν τῇ νήσῳ, ὡσαύτως δὲ καὶ Βίκο.

Τούτοις ἐπόμενος καὶ ὁ Ἠλίᾳς Ζερβὸς δέχεται ὡς Κεφαλλῆνα τὸν θεμελιωτὴν τῆς Ἱταλικῆς Σχολῆς».

Βέβαια, πολλοὶ τόποι ἀκόμα ἐρίζουσι γιὰ τὴν καταγωγὴν τοῦ Πυθαγόρα. Ἀμφισβητοῦντες εἰσέτι τὸ ὅτι αὐτὸς γεννήθηκε εἰς τὴν Σάμον. Ἄν ὅμως δεχθούμε τὸ τελευταῖο σὰ γεγονός καὶ ἀφοῦ τὰ παρὰ τοῦ Λοβέρδου καὶ τοῦ Τσιτσέλη ἀναγραφόμενα δὲν γνωρίζουμε νὰ ἔχουν διαψευθῆ ὡς τὰ σήμερα, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ παραδεχθούμε τὴν Κεφαλονίτικὴν τοῦ Πυθαγόρα καταγωγὴν.

Καὶ μάλιστα ἀπὸ βασιλικὸ

Κεφαλονίτικο αἷμα, ἀφοῦ ἦταν ἀπόγονος τοῦ Ἀγκαῖου, θεϊκῆς δὲ ... προελεύσεως, μὴ καὶ ὁ Ἀγκαῖος ἦταν γυῖος τοῦ πολυσπορίτη καὶ ρέμπτελου Δία!...

Συνεπικουρεῖ δὲ στὰ παραπάνω καὶ ἡ παράδοσις, ἀλλὰ μᾶς τὰ λέγει κάπως διαφορετικᾶ.

Ὅτι ὁ Ἀγκαῖος βασιλεὺς τῆς Σάμης, εἶχε πόλεμον μὲ τρεῖς ἄλλες ἐπικράτειες τῆς Κεφαλονίας. Τῆς Κράνης, τῆς Πάλλης καὶ τῶν Πρόνων. Διότι ἡ Κεφαλονία τότε ἦταν τετραπόλι. Κι' ἐπειδὴ οἱ ἀντίπαλοί του τὸν εἶχανε ζώσει σὰ φίδια ὀλόγυρα, ἔβαλε τοὺς Σαμικοὺς του μὴ νύχτα στὰ καράβια κι' ἐγκατάλειψε τὸ θρόνον του εἰς τὴ Σάμη.

Περνώνας δὲ ἀπὸ ἄλλους τόπους καὶ συναζόντας σύμμαχους, ἔφτασε στὸ Αἰγαῖο, κατὰκτισε τὴν μισοερημωμένη Μελάμφυλλον καὶ στὴν ὅποιαν ἐγκατάστησε τὸ ἄσκηρι του.

Σ' ὅλα δὲ τούτα προέβηκε ὀχι μὲ τὸ χρῆσμά τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ μὲ τὴ συμβουλή καὶ τὴ θεϊκὴ συμπαράστασι του... παπποῦ του τοῦ Δία! Τοῦ ὀποίου ὑπῆρχε στὴν Κεφαλονία καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους Αἶνος τὸ «Ἰερόν τοῦ Αἰνισίου Διός»!

ΜΟΝΟΝ Ο ΜΑΓΟΣ ΤΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ ΣΠΥΡΟΣ ΓΑΡΜΠΗΣ

(Πλατεία Βαλλιάνου
Ἀργοστόλιον)

Μὲ τὴν τέχνην του, τὴν πείρα του καὶ τὰ ἀγνὰ ὑλικά του θὰ σὰς ἱκανοποιήσῃ κατὰ τὶς Γιορτάδες, τὶς ὅποιες σὰς εὐχεται χαρούμενος καὶ τὸ

1963 ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ

Ὁ Ἐμπορικὸς Οἶκος

ΑΔΕΛΦΟΝ ΑΘ ΜΟΥΙ-ΚΗ

ΚΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΠΡΟΣΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΙΟΥΘΗΚΗ

ΣΗΜΕΝΣ

καὶ ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς

σὰς εὐχόταν ἐγκάρδια χαρούμενες Γιορτάδες καὶ εὐτυχισμένο

τὸ 1963

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ "Ο ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ,,

—Μάς... ψήσανε και μās τσι-
τσιρίσανε οί δίμηνες άτλειωτες
νεροποντές, τ' άστραπόδροντα,
τά κρύα και οί πλημμύρες.

—Χειμώνας μήκε βαρύτατος
τέτοιος που νά μήν έπιτρέπη τή
σπορά στον άγρότη και νά
δγάλη ό έργάτης τό μεροκάματο.

—Γι' αυτό και πολύ θά περά-
σουνε μαύρες κι' άραχλες άγιες
Γιορτάδες, τά δέ μαγαζιά που
κάτι τέτοιες μέρες προσμένουνε
για νά κινηθούνε, βλέπουνε τήν
πελατεία τους μέ.. τηλεσκόπιο!

—"Όσο για λαδιά, είναι γενι-
κό τό κακό.

—Κι' ούτε για τούς πλήνους
λύχνους τους δέν θά συγκεντρώ-
σουνε φέτος, οί άμοιροι παρα-
γωγόι μας, λαδάκι!...

—Σ' όλες τούτες τīs εύτυχίες
μας, προσθέσετε και τό περιори-
σμένο συνάλλαγμα που μπαιίνει
στή νήσο μας έξ αίτίας του δεσί-
ματος δεκάδων Κεφαλονίτικων
φορηγών πλοίων και τής άνερ-
γίας των Ναυτικών μας καί..

—...Πολλοί θάβγουνε, σās τό
όρκίζομαι, νά μάσουνε άγριολά-
χανα, για τό χαρούμενο Χριστου-
γεννιάτικό τους τραπέζι.

—Μ' έπακόλουθα των καιρικών
συνθηκών, έκτός τής διακοπής
κάθε άγροτικής έργασίας, όλοι
σχεδόν οί όδρομοί του νησιού μας
νά μεταβληθούνε σε μονοπάτια
και σε γιδόστρατες.

—Και νά κάνουμε τάματα
στον "Αη Γεράσιμο και πεζοί και
έπωχούμενοι, παίρνοντες τήν ά-
πόφαση νά τούς διαδούνε.

—'Αλλά κάποιος μουρμουρί-
ζει πώς κάτι ξεχασα, με τήν αιώ-
νια γκρίνα μου.

—Τόν χειμωνιάτικο Τουρισμό
μας!

—Και για τόν όποιον δέν πρέ-
πει νάχουμε κανένα παράπονο.

—'Αφού μήτε μαξιλαροθήκη
ξενοδοχείου μας δέν λερώθηκε
όπο τον ντόπιο ή ξένον τουρίστα.

—'Ετσι οί ξενόδοχοί μας πα-
νηγυρίζουν, γιατί μήτε... πλουσι-
κά δέν πληρώσανε και διατηρή-
σανε τά μαγαζιά τους άθικτα
και πεντακάθαρα!

—'Αλλ' αφίνοντας τό καλαμπού-
ρι για τή δυστυχία μας άς μιλή-

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ

'Εκδότης - 'Υπεύθυνος Τυπογραφείου :
ΡΕΝΑ ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΟΥΤΣΙΝΑ "Η ΒΟΥΝΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ :

Ε Σ Ω Τ Ε Ρ Ι Κ Ο Υ :

Για Τράπεζες, Σωματεία, 'Όργανισμούς	
'Επιχειρήσεις και Κοινότητες	δρχ. 200
Για έπιστήμονες γενικά	» 100
Για υπάλληλους και έργάτες	» 60

Ε Ξ Ω Τ Ε Ρ Ι Κ Ο Υ :

Δολάρια 'Αμερικής	10
Λίρες 'Αγγλίας	4

Οί συνδρομές προληρώνονται. 'Αλληλογραφία και έμ-
βάσματα κ. Χ. Βουνάν, Διαχειριστήν - 'Αργοστόλιον



σομε με τούς άρμοδιους πιό
σοβαρά.

—Ξέρετε, κύριοι, ότι με κάθε
πλοίο που φεύγει από τή Σάμη,
(γιατί από τό λιμάνι του 'Αργο-
στολιού έχουμε καραντίνα... πα-
νουκλας και δέν ζυγώνει κανένα
καράβι) πώς φεύγουνε άνεπίστρε-
πτα και κάθε μέρα πέντε έως δε-
κα Κεφαλονίτικες οικογένειες;

—Ξέρετε πώς και στίς πόλεις
και στα χωριά μας άπομείνανε
σχεδόν οί απόμαχοι τής ζωής;

—Ξέρετε ότι ό πληθυσμός του
νησιού μας έξ αίτίας τής άνερ-
γίας και τής κρίσεως, έλλαττώ-
θηκε στα τριαπέντε τοίς έκατό
από τό πληθυσμό του 1940.

—Κι' αν όλα τούτα τά ξέρετε
ποιά μέτρα παρακαλούμεν μελε-
τάτε νά πάρετε;

—'Αλλά όπως λέει και τό γνω-
στο γινωμικό «στού κουφού τήν
πόρτα, βρόντα όσο γουστάρεις».

—Γι' αυτό και τό ξέρουμε πώς
κανένας δέν πρόκειται νά μάς
δώση άπάντηση.

—'Αλλά τά γράφουμε για νά-
μαστε μετούς έαυτούς μας έν τά-
ξει και για νά μη μάς ζητήσουνε
ίσως κάποια μέρα τά... ρέστα,
πώς δέν άρέθηκε κάποιας νά τους
υποδείξη τīs έλλειψεις και ανα-
γκες τής νήσου μας.

ΜΟΝΟΝ ΣΤΟ ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟ «ΑΠΑΡΑΜΙΜΜΟΝ» ΤΟΥ Κ. ΡΟΚΚΟΥ ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ ('Αρχή Λιθοστρώτου 'Αργοστόλιον)

Θά ξανακάμετε σαν καινούργια
τά ΡΟΥΧΑ σας μ' ένα καθάρι-
σμα. Διότι ό Ρόκκος και πολυ-
τή διαθέτει πείραν, αλλά και τά
πιό σύγχρονα μηχανήματα.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΜΗΤΣΟΥ ΤΖΙΒΡΑ (Λιθοστρώτων - 'Αργοστόλιον) ΑΝΔΡΙΚΑ — ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΚΑ Χειροποίητα και έτοιμα Διότι πωλούνται σε τιμές ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ ΦΘΗΝΕΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΨΑ ΣΤΕΡΕΑ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΑ

ΤΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΣΑΣ ΣΤΟΝ «ΦΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ»

του κυκλοφορεί ΕΥΡΥΤΑΤΑ σ'
όλες τīs πόλεις και τά χωριά του
νησιού μας. Επ'η πρωτεύουσα και
σ' όλόκληρη τήν 'Ελλάδα και
φθάνει μέχρι τά ΠΕΡΑΤΑ ΤΟΥ
ΠΛΑΝΗΤΗ ΜΑΣ.

ΑΝΔΡΕΑΣ Σ. ΧΑΛΙΩΤΗΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Α. Ε. ΑΘΗΝΑΙ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 91—93 — ΤΗΛΕΦ. 622.960 — 624.749

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ :

ΑΣΤΟΡ	ΑΘΗΝΑΙ
ΡΑΝΤΙΟ ΣΙΤΥ	»
ΓΡΑΝΑΔΑ	»
ΛΟΥΞ	»
ΚΟΛΩΝΟΣ	»
ΟΛΥΜΠΙΟΝ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ ΤΑΙΝΙΩΝ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΕΙΣ ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΑ ΤΟΥ
ΦΙΛΟΥ Κ. ΧΑΛΙΩΤΗ ΠΑΡΑΚΟ-
ΛΟΥΘΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΛΕΟΝ ΕΚΛΕ-
ΚΤΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟ-
ΣΜΙΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΤΟ ΑΡΩΜΑΤΙΚΟ ΣΑΠΟΥΝΙ «ΕΡΜΗΣ»

Υπερτερεί όλων των άλλων ΣΑΠΟΥΝΙΩΝ, διότι παρασκευάζεται από άγνα ύλικά.

Ζητείτε επίμονως :

ΣΑΠΟΥΝΙ «ΕΡΜΗΣ»

Αποταθήτε :

Αρωματική Σαπωνοποιία

«ΕΡΜΗΣ»

Ο. Ε. ΓΕΡ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ

ΔΩΡΙΔΟΣ 20 (Ρούφ) Αθήνας

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΑΡΤΟΠΟΙΪΑΣ ΑΙΓΙΟΥ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΑΙΓΙΩ

Γενική Διεύθυνσις :

Έλ. Βενιζέλου 10, Αθήνας

Τηλεγραφική Διεύθυνσις :
ΠΑΠΥΡΙΣΚΟ

Τηλέφωνα :

36-605, 30-566, 30-567, 30-568

Προϊόντα Έργοστασίου :
Χάρτης Γραφής, Τυπογραφίας,
Περιτυλίξεως, Χαρτόνια

ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΑΔΕΣ :

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ ΚΟΝΤΑΡΙΝΗ

(Πλατεία Βαλλιάνου - έναντι
Θεάτρου «Λούξ»)

Αργοστόλιον

Παρακολούθησις και εφαρμογή
των συγχρόνων Κομμωτικών έξε-
λίξεων.

ΚΑΘΕ ΚΟΜΜΩΣΙΣ ΚΑΙ ΜΙΑ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ
ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ
ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ ΚΟΝΤΑΡΙΝΗ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΑΔΕΛΦΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗ

Πειραιεύς: Μιαούλη 33
(Προκουαία)

Αθήναι: Φιλελλήνων 3
(Πλατεία Συντάγματος)

Διεύθυνσις: Τ. ΜΠΑΤΑΣ

Έπισήμως άνεγνωρισμένα παρά
των Κυβερνήσεων Ελλάδος, Αύ-
στραλίας και Αμερικής

ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΩΝ κ.κ. Α)ΦΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗ

Για όποιαδήποτε χώρα του κό-
σμου και με όποιοδήποτε μετα-
φορικό μέσο πρόκειται να ταξιδεύσετε

ΤΑΧΥΤΗΣ
ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ΕΥΕΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

Η φημισμένη μας Πανελλήνια
«**ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ**»

(Πλατεία Ιωάννου Μεταξά)
καθώς και τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Σιτεμπόρων

«**ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ**
ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑΣ»

θα σὰς ἐξυπηρετήσουν με τὰ πε-
ρίφημά τους

ΠΡΟ-Ϊ-ΟΝΤΑ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

Σε γάμους, σε βαφτίσια, σε
γιορτές και σε κάθε χαρά σας.
Και καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν
ἀγίων ἑορτῶν, τὰς ὁποίας σὰς
εὐχόμεθα χαρῶμενες και εὐτυχι-
σμένο τὸ 1963

ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΤΕΣ ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΠΙΚ - ΑΠ

ΜΕ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ
οικιακής χρήσεως

ΦΘΗΝΑ ΚΙ' ΑΠΟ ΝΑ-Υ-ΛΟΝ ΣΤΟΥ ΣΤΑΘΟΥΛΗ

Οι ύφασματέμποροι

Κ.Κ. Α)ΦΟΙ ΤΖΑΝΕΤΑΤΟΥ

σὰς εὐχόμεθα ὁλόψυχα ΚΑΛΑ
ΧΡΙΣΤΥΓΕΝΝΑ και τὸ ΝΕΟΝ
ΕΤΟΣ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ.

ΚΑΚΟΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΤΗΤΩΝ

Ἀγοράστε ἐγκαίρως
καὶ πρὶν ἐξαντληθοῦν

ΛΑΧΕΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ἀπ' ὅλες τὶς Σειρὲς

Πρῶτος Λαχνός: Μία ὁλόκληρη ἑπταόροφη Πολυκατοικία με δύο καταστήματα εἰς τὸ ἰσόγειον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τζῶρτζ 14 — Πλατεία Κάνιγγος.

ΠΡΩΤΟΣ ΛΑΧΝΟΣ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΩΝ ΣΕΙΡΩΝ: Σπίτι με πλήρη ἠλεκτρικὸν ἐξοπλισμὸν — Μαγαζί — Αὐτοκίνητον — Μετρητά.

Κάθε μία Σειρὰ ἔχει ΧΩΡΙΣΤΑ ΚΕΡΔΗ — Ἀλλὰ καὶ τὰ ΛΑΧΕΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΕΙΡΩΝ μετέχουν τῶν Κληρώσεων διὰ τὴν Πολυκατοικίαν καὶ διὰ τὰ ἄλλα μεγάλα ΓΕΝΙΚΑ ΚΕΡΔΗ

24750 ΤΥΧΕΡΟΙ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΕΦΕΤΟΣ ΠΟΛΛΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ ΣΠΙΤΙΑ — ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ — ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ ΑΠΟ ΤΟ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

415342φ40065